

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.6.2026
COM(2026) 570 final

2026/0164 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og om
ophævelse af forordning (EU) 2018/1727**

{ SEC(2026) 570 final } - { SWD(2026) 570 final } - { SWD(2026) 571 final } -
{ SWD(2026) 572 final } - { SWD(2026) 573 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag til en ny Eurojustforordning imødekommer de skiftende udfordringer, som grov og organiseret grænseoverskridende kriminalitet i EU medfører. Eurojust blev oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA¹ som et mellemstatsligt organ og blev senere omdannet til et EU-agentur ved forordning (EU) 2018/1727². Siden da har Eurojust fremmet koordinering og samarbejde mellem nationale efterforsknings- og anklagemyndigheder. Eurojust har ydet et væsentligt bidrag til at opbygge gensidig tillid og bygge bro mellem EU's mange forskellige retssystemer og retstraditioner. Ved hurtigt at løse retlige problemer og identificere kompetente myndigheder i andre lande har Eurojust gjort det lettere at efterkomme anmodninger om samarbejde og gensidig anerkendelse. Artikel 85 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter udtrykkeligt, at Eurojusts opgave er at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis. Det er derfor vigtigt at sikre, at Eurojust anvendes på den bedst mulige måde, og at fjerne eventuelle hindringer, der forhindrer agenturet i at fungere effektivt.

Evalueringen af Eurojust i 2025³, der blev offentliggjort den 2. juli 2025, påpegede væsentlige strukturelle og operationelle begrænsninger, som hindrer agenturet i at udnytte sit potentiale fuldt ud. Ifølge evalueringen omfatter disse begrænsninger ineffektivitet i den interne styring, uoverensstemmelser i anvendelsen af forordningen på tværs af medlemsstaterne og begrænsninger i samarbejdet med EU-partnere og tredjelande.

Hovedformålet med dette forslag er at afhjælpe de mangler, der blev påpeget i evalueringen i 2025, og at modernisere agenturets retlige ramme i overensstemmelse med Lissabontraktaten og den fælles tilgang til EU's decentrale agenturer⁴. Denne revision har til formål at forbedre Eurojusts interne funktion, styring og operationelle resultater og samtidig styrke dets samarbejde med EU-partnere og tredjelande, herunder EU-kandidatlande og potentielle kandidater. Desuden søger forslaget at udvide Eurojusts mandat til at omfatte nye kriminalitetsområder såsom cyberkriminalitet, kønsbaseret vold og overtrædelser af EU's restriktive foranstaltninger, herunder hvor de har en hybrid dimension, samt at styrke dets analytiske og proaktive kapacitet.

ProtectEU-strategien for indre sikkerhed, ProtectEU-dagsordenen til forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og EU's køreplan for bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet fremhæver Eurojusts afgørende rolle i grænseoverskridende strafferetligt samarbejde og anerkender behovet for yderligere at styrke dets operationelle rolle i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, terrorisme og nye grænseoverskridende trusler.

¹ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

² EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138.

³ SWD(2025) 182 final.

⁴ Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentrale agenturer.

Initiativet er fastsat i Kommissionens arbejdsprogram for 2026⁵, hvori revisionen af Eurojusts retlige ramme prioriteres for at værne om EU's værdier og beskytte demokratiet, sammen med og som supplement til revisionerne af Europolforordningen, direktivet om den europæiske efterforskningskendelse (EIO) og Den Europæiske Unions databeskyttelsesforordning (databeskyttelsesforordningen).

Forslaget søger også at imødekomme henstillingerne fra forummet på højt plan om fremtiden for EU's strafferet⁶, som understregede behovet for en mere sammenhængende strafferetlig struktur og for, at Eurojust fungerer som et centralt knudepunkt for retligt samarbejde i forbindelse med retlige anliggender og sikkerhed i EU i bredere forstand.

Dette forslag tager hensyn til alle disse elementer og tilvejebringer en samlet og fornyet retlig ramme for Eurojust. Samtidig med at de forvaltnings- og driftselementer, der har vist sig effektive, bevares, moderniserer forslaget Eurojusts retlige ramme og strømliner agenturets funktion og struktur i overensstemmelse med kravene i den fælles tilgang til decentrale agenturer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Denne pakke af strafferetlige initiativer forfølger et sammenhængende og komplementært mål: at styrke Unionens evne til at forebygge, afsløre, efterforske og retsforfølge grov grænseoverskridende kriminalitet i et stadig mere komplekst sikkerhedsmiljø. Ved at modernisere de retlige rammer for samarbejdet mellem retshåndhævende myndigheder, retsmyndigheder og andre relevante myndigheder har pakken til formål at styrke effektiviteten, sammenhængen og interoperabiliteten i Unionens interne sikkerhedsarkitektur.

De foreslåede revisioner af Europolforordningen og Eurojustforordningen udgør kernen i denne indsats. Europol og Eurojust varetager særskilte, men komplementære funktioner inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed: mens Europol støtter forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle aktiviteter, fremmer Eurojust retligt samarbejde og sikrer effektiv opfølgning fra anklagemyndigheder og retsmyndigheder. Pakken har derfor til formål at styrke samarbejdet og komplementariteten mellem de to agenturer samt med andre relevante EU-aktører på områderne retlige og indre anliggender og strukturen til bekæmpelse af svig med henblik på at sikre et gnidningsløst kontinuum mellem retshåndhævelsestiltag og retsopfølgning i alle faser af det strafferetlige system.

I denne sammenhæng bidrager ændringerne af rammen for den europæiske efterforskningskendelse og af de databeskyttelsesregler, der finder anvendelse på området retlige og indre anliggender, yderligere til dette mål ved at fremme effektivt grænseoverskridende samarbejde, forbedre betingelserne for informationsudveksling og sikre en sammenhængende retlig ramme, der er tilpasset operationelle realiteter og den teknologiske udvikling. Samlet set vil de foranstaltninger, der foreslås i denne pakke, styrke Unionens evne til at reagere på nye sikkerhedstrusler med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og ansvarsfordelingen mellem de forskellige involverede aktører.

Desuden er forslaget til revision af Eurojustforordningen fuldt ud i overensstemmelse med de øvrige gældende regler for retligt samarbejde i straffesager. Det er i overensstemmelse med artikel 85 i TEUF, som giver Eurojust mandat til at støtte grænseoverskridende retligt

⁵ Kommissionens arbejdsprogram for 2026 og bilag, 21.10.2025.

⁶ Rapport fra forummet på højt plan om fremtiden for EU's strafferet, februar-december 2025.

samarbejde, og supplerer den seneste lovgivningsmæssige udvikling såsom rammen for elektronisk bevismateriale (forordning (EU) 2023/1543) og pakken om bekæmpelse af hvidvask af penge (forordning (EU) 2023/1113 og forordning (EU) 2024/1620). Forslaget understøtter også gennemførelsen af interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer (forordning (EU) 2019/818), hvilket nødvendiggør et tættere samarbejde mellem Eurojust, Europol og andre agenturer inden for retlige og indre anliggender (RIA-agenturer).

Med tidligere ændringer af Eurojustforordningen blev der foretaget målrettede, tematiske ændringer: Ved forordning (EU) 2022/838 blev databasen med bevismateriale om de alvorligste internationale forbrydelser (CICED) oprettet som følge af Ruslands omfattende angrebskrig mod Ukraine, ved forordning (EU) 2023/2131 blev informationsudvekslingen i terrorsager styrket og ved forordning (EU) 2025/2082 blev fristen for oprettelsen af det nye Eurojust-sagsforvaltningssystem (CMS) forlænget.

Forslaget forbedrer den måde, hvorpå de eksisterende instrumenter til retligt samarbejde fungerer. Det forbedrer f.eks. Eurojusts kapacitet til at lette anvendelsen af EIO, den europæiske arrestordre og den gensidige anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation samt til at løse kompetencekonflikter i forbindelse hermed. Ved at afhjælpe de strukturelle og operationelle begrænsninger, der blev påpeget i evalueringen i 2025, sikrer dette forslag, at Eurojust mere effektivt kan støtte medlemsstaterne i bekæmpelsen af grov og organiseret kriminalitet.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med flere bredere EU-politikker og styrker sammenhængen på tværs af EU's retlige og retshåndhævende ramme. På digitaliseringsområdet forbedrer den foreslåede revision af Europolforordningen Eurojusts CMS og skitserer parallelle udviklinger i Euopols operationelle infrastruktur, samtidig med at der sikres gnidningsfri interoperabilitet mellem de to. Udviklingen omfatter modernisering af krydskontroltjenester, analysemiljøer og sikker infrastruktur, hvilket vil sikre en mere effektiv informationsudveksling og koordinering mellem Eurojust, Europol og nationale myndigheder. Desuden styrker forslaget Eurojusts kapacitet til at anvende digitale værktøjer, herunder databasen med bevismateriale om de alvorligste internationale forbrydelser (CICED) og et automatiseret hit/no-hit-system til hurtigere dataudveksling med Europol, EPPO og OLAF, samt dets rolle i ECRIS-TCN, hvorved adgangen til strafferegistre for tredjelandsstatsborgere lettes. Disse foranstaltninger er i overensstemmelse med EU's prioriteter for digital retspleje om at forbedre effektiviteten og samarbejdet i grænseoverskridende efterforskninger. Endelig vil Eurojust blive bedre rustet til at håndtere elektronisk bevismateriale, grænseoverskridende dataanmodninger og digital kriminalteknisk analyse og derved forbedre sin kapacitet til at støtte medlemsstaterne i efterforskningen af cyberkriminalitet, terrorisme og organiseret kriminalitet, hvilket afspejler prioriteterne i rammen for elektronisk bevismateriale⁷.

Forslaget styrker overholdelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig på databeskyttelsesområdet. Revisionen sikrer, at Eurojusts udvidede mandat og operationelle kapaciteter udøves med fuld respekt for individuelle rettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til en retfærdig rettergang. Dette opnås ved at medtage strenge retsgrundlag for dataudveksling, som er i overensstemmelse med

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe idømt som led i en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj>).

databeskyttelsesforordningen⁸, der regulerer EU-institutioners, -organers, -kontorers og agenturers, herunder Eurojusts, behandling af personoplysninger. Tilsyn fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) sikrer, at Eurojust overholder de højeste standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed i sine databehandlingsaktiviteter. Forbedrede proceduremæssige garantier for grænseoverskridende indsamling af bevismateriale afspejler principperne om gensidig anerkendelse og retligt samarbejde, der er forankret i direktivet om den europæiske efterforskningskendelse (EIO)⁹, som også blev revideret parallelt med dette forslag.

Forslaget er i overensstemmelse med de strategiske prioriteter, der er fastlagt i gennemgangen af strukturen til bekæmpelse af svig, navnlig hvidbogen om revision af EU's struktur til bekæmpelse af svig¹⁰, hvori behovet for supplerende mandater, gnidningsløse informationsstrømme og operationelle synergier mellem Eurojust, OLAF, Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), Europol og nationale myndigheder fremhæves. Ved at styrke Eurojusts rolle som knudepunkt for retlig koordinering sikrer forslaget, at dets aktiviteter integreres fuldt ud i EU's bredere økosystem for bekæmpelse af svig og støtter efterforskningen og retsforfølgningen af BFI-overtrædelser (beskyttelse af Unionens finansielle interesser) og andre former for grov grænseoverskridende kriminalitet.

Forslaget styrker Eurojusts samarbejde med tredjelande, herunder kandidatlande og potentielle kandidater, og internationale organisationer i overensstemmelse med EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken og handlingsplanen til bekæmpelse af narkotikahandel, som begge fremhæver betydningen af internationalt samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Revisionen af Eurojustforordningen sikrer, at Eurojusts eksterne samarbejde er i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker, herunder de politikker, der regulerer dataoverførsler til tredjelande i henhold til databeskyttelsesforordningen og retshåndhævelsesdirektivet¹¹.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 85 i TEUF udgør retsgrundlaget for forslaget og foreskriver, at Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver skal fastsættes ved forordninger, der vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Bestemmelsen kræver også, at der ved disse forordninger fastlægges nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters tilknytning til evalueringen af Eurojusts virke, hvorved der bidrages til demokratisk kontrol med dets virke på EU-plan.

⁸ I den reviderede udgave, hvorved forordning (EU) 2018/1725 ændres.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

¹⁰ COM(2025) 546 final, 16.7.2025.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Eurojusts funktioner (koordinering, fremme af samarbejde og operationel støtte) er i sagens natur tværnationale og kan ikke varetages effektivt udelukkende på medlemsstatsniveau. Agenturet anlægger et neutralt perspektiv på EU-plan på tværs af jurisdiktioner, fremmer parallelt multilateralt samarbejde og sikrer, at ingen medlemsstat stilles ringere. Omfanget og kompleksiteten af grænseoverskridende efterforskninger gør koordinering på EU-plan uundværlig for nationale retsforfølgende myndigheder og retsmyndigheder, hvilket nødvendiggør en indsats på EU-plan i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Eurojust tilføjer operationel, retlig og strategisk værdi, der forbedrer de nationale systemers funktion og sammenhængen i EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Eurojusts indsats træder ikke i stedet for de nationale myndigheders indsats, men styrker den snarere gennem støttetjenester. Der kan opnås klare stordriftsfordele og effektivitetsgevinster ved at forbedre Eurojust yderligere, hvilket vil sætte agenturet i stand til at samle ekspertise fra nationale fagfolk i ét agentur, koordinere hurtigt og mere effektivt i bekæmpelsen af tværnational kriminalitet og undgå dobbeltarbejde og modstridende efterforskninger.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går dette forslag ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dets mål. Forslaget er målrettet, idet det fokuserer på strukturelle og operationelle forbedringer uden at gå videre, end at Eurojust bevarer sin støttende og koordinerende rolle.

Den foretrukne pakke af foranstaltninger afhjælper de konstaterede problemer på den mest omfattende og omkostningseffektive måde. Den multikriterieanalyse, der blev foretaget i en ledsagende konsekvensanalyse, og som tog hensyn til alle løsningsmodellernes virkningsgrad, effektivitet, sammenhæng og proportionalitet, viste, at alle de identificerede foranstaltninger havde en positiv nettogevinst, og at de foretrukne foranstaltninger rangerede højest (se kapitel 7 i konsekvensanalysen og bilag 4 om analysemetoder). De anslåede omkostninger ved dette forslag står i et rimeligt forhold til målene, og Eurojust forventes samlet set at få stort udbytte heraf, navnlig som følge af sin reviderede forvaltningsmodel som beskrevet i konsekvensanalysen (se kapitel 8). Indførelsen af en bestyrelse med strategisk tilsyn og et eksekutivråd for administrative beslutninger strømliner f.eks. forvaltningen uden at bringe de nationale medlemmers operationelle uafhængighed i fare. På samme måde er udvidelsen af Eurojusts mandat til bedre at bekæmpe nye former for kriminalitet såsom cyberkriminalitet, overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og kønsbaseret vold nødvendig for at holde trit med den grænseoverskridende kriminalitets skiftende karakter. Dette afbalanceres dog nøje for at undgå overlapning med andre EU-agenturers og medlemsstaternes kompetencer.

- **Valg af instrument**

Dette forslag har form af en forordning, som artikel 85 i TEUF foreskriver som det retlige instrument, der skal anvendes til at fastlægge Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Evalueringen af Eurojust fra 2025 afdækkede to kerneproblemer, som nødvendiggør et lovgivningsmæssigt indgreb. Det første problem vedrører den utilstrækkelige effektivitet i Eurojusts interne organisation og processer. Dette problem er kendetegnet ved manglende sagsprioritering, idet størstedelen af Eurojusts sagsmængde består af bilaterale og mindre komplekse sager, som leder ressourcer bort fra multilaterale efterforskninger med stor merværdi. Der blev også peget på ineffektivitet i forvaltningen, idet de nationale medlemmer bruger 40-50 % af deres tid på administrative opgaver, hvilket mindsker deres mulighed for at fokusere på operationelt arbejde. Desuden varierer de nationale medlemmers beføjelser betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket fører til uensartet støtte og operationel fragmentering.

Det andet problem vedrører begrænsninger i Eurojusts samspil med partnere, herunder suboptimalt samarbejde med Europol og EPPO samt udfordringer i samarbejdet med tredjelande. Evalueringen viste, at hit/no-hit-systemet for dataudveksling med Europol og EPPO er besværligt og manuelt, hvilket forsinker den operationelle opfølgning. Endvidere er processen med at forhandle internationale aftaler med tredjelande tidskrævende, og forbindelsesdommere og -anklagere udnyttes ikke i tilstrækkelig grad. Evalueringen konkluderede, at disse problemer uden en indsats fra EU ville være ved på grund af retlige, strukturelle og kulturelle hindringer, hvilket understreger behovet for en omfattende revision af Eurojustforordningen.

- **Høringer af interessenter**

Med henblik på at udarbejde denne forordning hørte Kommissionen ved en række lejligheder interessenter med specialviden. Disse høringer omfattede en offentlig høring, der blev iværksat på alle 24 officielle EU-sprog, en indkaldelse af feedback og en onlineundersøgelse. Desuden gennemførte en ekstern kontrahent interviews med en bred vifte af interessenter, herunder Eurojusts personale, nationale medlemmer, nationale myndigheder, fagfolk og repræsentanter fra tredjelande og internationale organisationer.

Den offentlige høring, der løb over 12 uger fra den 3. december 2025 til den 24. februar 2026, indbragte 20 svar, idet flertallet af respondenterne fremhævede betydningen af Eurojusts rolle i håndteringen af grov og organiseret grænseoverskridende kriminalitet. Interessenterne fremhævede også behovet for i højere grad at tage hensyn til ofres og vidners perspektiver og for at præcisere sagsfordelingen mellem Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk (EJN). Indkaldelsen af feedback, der var tilgængelig på webstedet "Deltag i debatten", indbragte 42 svar fra interessenter i 21 EU-medlemsstater. Tilbagemeldingerne fremhævede Eurojusts og EJN's komplementære roller, behovet for at styrke Eurojusts mandat med flere operationelle roller og betydningen af at forbedre forvaltningen og beslutningsprocesserne. Interessenterne understregede også behovet for, at Eurojust prioriterer samarbejde med tredjelande og investerer i teknologiske værktøjer for at reagere på kriminalitetens skiftende karakter. Onlineundersøgelsen, som var åben indtil den 4. marts 2026, var rettet mod fagfolk, repræsentanter for Eurojusts administration og nationale medlemmer samt embedsmænd fra både EU-lande og lande uden for EU. Undersøgelsens resultater viste bred opbakning til en forvaltningsreform, herunder indførelse af en bestyrelse for at aflaste kollegiet for administrative byrder og præcisere opgavefordelingen. Interessenterne var også enige om behovet for at harmonisere de nationale medlemmers status og beføjelser og for at styrke samarbejdet med relevante EU-agenturer og -organer såsom Europol og EPPO. Der blev givet

udtryk for bekymring over de varierende grader af engagement med Eurojust blandt tredjelande, idet nogle respondenter foreslog, at der indføres betingelsesklausuler for at styrke samarbejdet, navnlig i EU-kandidatlande og potentielle kandidatlande. Ud over åbne offentlige høringer blev der gennemført interviews med 115 interessenter, herunder repræsentanter for Eurojusts administration, nationale medlemmer, forbindelsesanklagere, EU-agenturer, nationale myndigheder og internationale organisationer. Disse interviews gav dybere indsigt i de operationelle udfordringer, som Eurojust står over for, herunder forældede værktøjer, begrænset samarbejde med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og behovet for klarere kompetencer på områder såsom elektronisk bevismateriale. Selv om interessenter fra tredjelande og internationale organisationer anså Eurojusts arbejde for værdifuldt, fremhævede de også muligheder for at forbedre samarbejdet gennem foranstaltninger såsom oprettelse af faste kontaktpunkter og udnævnelse af forbindelsesdommere.

Der er taget nøje hensyn til bidragene fra interessenterne ved udarbejdelsen af dette forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der blev anvendt en kombination af intern og ekstern ekspertise til at udarbejde dette forslag. Eurojusts interne evalueringer, herunder evalueringen fra 2025 og handlingsplanen for 2026-2027, gav vigtig viden om agenturets operationelle og forvaltningsmæssige udfordringer. Den eksterne ekspertise blev indhentet via en støtteundersøgelse, hvori de operationelle og forvaltningsmæssige begrænsninger, som Eurojust står over for, blev analyseret, og der blev foreslået løsningsmodeller til at afhjælpe dem. Kommissionen trak også på anbefalingerne fra forummet på højt plan om fremtiden for strafferetten i EU, som understregede behovet for en mere sammenhængende strafferetlig arkitektur med Eurojust som centralt knudepunkt. Denne ekspertise blev anvendt som grundlag for de politiske valg i forslaget, således at de er evidensbaserede.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag understøttes af en konsekvensanalyse, hvori forskellige tilgange til håndtering af Eurojusts operationelle og strukturelle udfordringer er blevet evalueret. De valgte foranstaltninger udgør den mest effektive løsning og fokuserer på at udvide Eurojusts mandat til at omfatte nye kriminalitetsområder, standardisere de nationale medlemmers status og beføjelser og forbedre forvaltningens effektivitet. Disse ændringer forventes at styrke det grænseoverskridende retlige samarbejde, reducere den administrative byrde og styrke samarbejdet med Europol, EPPO og andre partnere. De anslåede omkostninger er begrundet i betydelige operationelle fordele, herunder hurtigere sagsbehandling og bedre ressourcefordeling.

Vurderingen sammenlignede forskellige løsningsmodeller med et referencescenarie, hvor Eurojust ville fortsætte med at virke under sit nuværende mandat uden strukturereform. Den mest omfattende løsning fremstod som den foretrukne løsningsmodel: den kombinerer lovgivningsmæssige ændringer, forvaltningsreformer og operationelle forbedringer med henblik på at omdanne Eurojust til et mere proaktivt og effektivt knudepunkt for retligt samarbejde i bredere forstand i forbindelse med EU's retlige anliggender og sikkerhed.

De valgte foranstaltninger fokuserer på tre centrale forbedringsområder. For det første udvider revisionen Eurojusts mandat for at styrke Eurojusts indsats på nye kriminalitetsområder såsom cyberkriminalitet, overtrædelser af EU's restriktive foranstaltninger og kønsbaseret vold, samtidig med at der etableres semipermanente operationelle platforme til støtte for styrket koordinering mellem nationale myndigheder, herunder via fælles efterforskningshold. Denne

udvidelse sætter Eurojust i stand til bedre at håndtere den skiftende karakter af grænseoverskridende kriminelle aktiviteter, navnlig aktiviteter med digitale komponenter eller en geopolitisk dimension. For det andet præciserer reformen visse definitioner og harmoniserer de nationale medlemmers status og beføjelser på tværs af medlemsstaterne for at sikre ensartede operationelle kapaciteter, herunder beføjelse til at udstede afgørelser om indefrysning og kendelser om elektronisk bevismateriale. Ved at standardisere beføjelser og kapaciteter på denne måde afhjælpes de nuværende uoverensstemmelser med hensyn til, hvordan forskellige medlemsstater gennemfører Eurojusts mandat, og der sikres en mere ensartet støtte til de nationale myndigheder. For det tredje vil revisionen bringe forvaltningsstrukturen i overensstemmelse med den fælles tilgang, der gælder for alle EU's decentrale agenturer, ved at oprette en bestyrelse, som overtager det administrative ansvar og ledelsesansvaret og giver kollegiet af nationale medlemmer mulighed for udelukkende at fokusere på operationelle anliggender. Denne adskillelse af funktioner forventes at reducere den administrative byrde for de nationale medlemmer betydeligt, som i øjeblikket anslås at udgøre 40 % af deres arbejdsbyrde.

Konsekvensanalysen viser, at disse foranstaltninger tilsammen vil forbedre Eurojusts evne til at opdage, koordinere og retsforfølge komplekse tværnationale kriminelle aktiviteter. Ved at styrke det operationelle samarbejde med Europol gennem automatiserede dataudvekslingssystemer og etablere klarere samarbejdsrammer med Den Europæiske Anklagemyndighed skaber reformen et mere integreret strafferetligt økosystem i EU. For så vidt angår eksterne forbindelser præciserer revisionen den retlige ramme for forbindelsesdommere og institutionaliserer faste kontaktpunkter fra prioriterede tredjelande, hvilket skaber mere stabile kanaler for internationalt retligt samarbejde. Vurderingen konkluderer, at selv om disse omfattende ændringer kræver en tilsvarende forøgelse af ressourcerne til Eurojust, vil de skabe betydelige operationelle fordele, herunder hurtigere sagsbehandling, bedre ressourcefordeling og en styrket evne til at bekæmpe nye kriminalitetstrusler.

Konsekvensanalysen modtog en positiv udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol den 4. maj 2026 og blev ajourført for at afspejle dets bemærkninger.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget er i overensstemmelse med principperne i programmet for måltrettet og effektiv regulering (Refit) ved at strømline Eurojusts forvaltning, præcisere sagsfordelingen og automatisere dataudvekslingen. Indførelsen af en bestyrelse reducerer den administrative byrde for kollegiet, således at de nationale medlemmer kan fokusere mere på operationelle opgaver. Ved at præcisere grænserne for Eurojusts kompetencer, navnlig i forhold til Det Europæiske Retlige Netværk (EJN), har forslaget til formål at minimere dobbeltarbejde og sikre, at Eurojusts ressourcer rettes mod komplekse efterforskninger med stor værdi. Automatiseringen af hit/no-hit-systemet for dataudveksling med Europol og EPPO mindsker manuel indgriben og forbedrer effektiviteten og den operationelle reaktionsevne.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslagets konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder er nøje blevet overvejet. Forslagets udformning sikrer overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig på områder, hvor Eurojusts udvidede mandat berører straffeprocessuelle garantier og databeskyttelse. Revisionen af Eurojustforordningen omfatter strenge retsgrundlag for dataudveksling, som sikrer, at enhver behandling af personoplysninger er nødvendig, forholdsmæssig og underlagt tilsyn fra Den Europæiske

Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS). Beskyttelsesforanstaltninger vedrørende formålsbegrænsning forhindrer genanvendelse af data til utilsigtede formål, og gennemsigtighed er integreret i de operationelle procedurer for at give enkeltpersoner klare muligheder for at anfægte databehandling eller operationelle beslutninger, der påvirker deres rettigheder.

De proceduremæssige garantier er også blevet styrket for at sikre, at Eurojusts rolle fortsat er støttende og koordinerende uden at gribe ind i de nationale retsvæseners uafhængighed. Forslaget omfatter mekanismer for gennemsigtighed og retsmidler, som gør det muligt for enkeltpersoner at anfægte afgørelser, der kan påvirke deres rettigheder. Dette sikrer, at udvidelsen af Eurojusts operationelle rolle, navnlig på områder såsom elektronisk bevismateriale og inddrivelse af aktiver, ikke bringer de grundlæggende rettigheder for personer, der er involveret i grænseoverskridende straffesager, i fare.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Revisionen af Eurojustforordningen vil kræve en forhøjelse af EU-bidraget til agenturet på ca. 119 mio. EUR i perioden 2028-2034 (heraf 83 mio. EUR ud over den finansielle programmering og 36 mio. EUR fra bidragsaftaler, som vil blive indarbejdet i agenturets ordinære budget). Det samlede EU-bidrag til Eurojust i den næste FFR vil udgøre i alt 625 mio. EUR som nærmere beskrevet i finansierings- og digitaliseringsoversigten. Denne forhøjelse vil støtte agenturets udvidede mandat, herunder proaktiv sagsbehandling, styrket analytisk kapacitet og stærkere samarbejde med EU-partnere og internationale partnere.

Budgettet vil primært finansiere 87 yderligere ansatte (40 midlertidigt ansatte, 20 kontraktansatte og 27 udstationerede nationale eksperter), som indføres gradvist, og opgraderinger af IT-infrastrukturen, herunder udvidelsen af databasen med bevismateriale om de alvorligste internationale forbrydelser (CICED) og digitale samarbejdsværktøjer såsom det forbedrede hit/no-hit-system. Omkostningerne vil blive fordelt gradvist, inden de stabiliseres i 2033. Forslaget sikrer finansiell bæredygtighed og er samtidig i overensstemmelse med EU's prioriteter vedrørende sikkerhed, digitalisering og retligt samarbejde.

Ud over sine almindelige aktiviteter gennemfører Eurojust i øjeblikket fem projekter, der finansieres gennem bidragsaftaler med Kommissionens generaldirektorater. Da nogle af de opgaver, der er knyttet til disse projekter, nu er fast forankret i Eurojusts mandat, vil sådanne aftaler blive integreret i agenturets ordinære budget. Dette vil indebære en tilsvarende forhøjelse af EU-bidraget til Eurojust, der modsvares af en tilsvarende reduktion i bevillingsrammerne for de programmer, som i øjeblikket finansierer disse aftaler, således at den samlede finansielle programmering forbliver uændret. Den eksisterende projektf finansiering vil blive integreret i Eurojusts ordinære budget fra den nye forordnings anvendelsesdato, hvilket sikrer kontinuitet uden yderligere omkostninger. Dette vil muliggøre en stabilisering med 16 ansatte (11 midlertidigt ansatte og 5 kontraktansatte) for at sikre kontinuitet på områderne elektronisk bevismateriale og de alvorligste internationale forbrydelser.

Reformen vil tage hånd om de faktorer, der i evalueringen blev identificeret som begrænsende for effektiviteten af Eurojusts funktion. Navnlig vil den strømlinede forvaltningsstruktur, der bygger på en klarere adskillelse mellem operationelle og administrative ansvarsområder, gøre det muligt for de nationale medlemmer og de nationale kontorer at afsætte en større del af deres tid og ekspertise til sagsarbejde. Sideløbende hermed vil styrkede samarbejdsmechanismer, der understøttes af moderniserede arbejdsmetoder og systemer,

mindske overlapning af indsatsen, forbedre koordineringen med partnere og lette behandlingen af anmodninger og udvekslingen af oplysninger.

Samtidig udvider reformen Eurojusts opgaver og ansvarsområder betydeligt, hvilket gør det muligt for agenturet at yde øget støtte til håndteringen af nye former for grov grænseoverskridende kriminalitet. Selv om de foreslåede foranstaltninger forventes at skabe betydelige effektivitetsgevinster og en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende ressourcer, vil disse gevinster alene ikke være tilstrækkelige til at absorbere den yderligere arbejdsbyrde, der følger af det nye mandat. De ovenfor beskrevne ressourcebehov er derfor blevet anslået under hensyntagen til de forventede effektivitetsgevinster, som reformen skaber.

5. ANDRE FORHOLD

• Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Gennemførelsen af den reviderede Eurojustforordning vil blive understøttet af en robust ramme for overvågning, evaluering og rapportering. Der er fastsat centrale resultatindikatorer (KPI'er) til at følge fremskridtene hen imod forslagets mål, som omfatter nedbringelse af de nationale medlemmers administrative arbejdsbyrde, forøgelse af antallet af sager på eget initiativ (som Eurojust indleder proaktivt, når det identificerer et behov for koordinering eller retlig inddragelse) og forøgelse af antallet af opfølgninger på hit ved dataudveksling. De data, der leveres for disse KPI'er, vil blive hentet fra Eurojusts sagsforvaltningssystem, den konsoliderede årsberetning og rapporter fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om overholdelse af databeskyttelsesreglerne.

Der vil blive foretaget en midvejs gennemgang efter fire år for at vurdere forordningens første virkninger efterfulgt af en fuldstændig evaluering efter fem år. Denne evaluering vil undersøge de nye foranstaltningers operationelle effektivitet, kvaliteten af samarbejdet med EU-partnere og tredjelande samt overholdelsen af de grundlæggende rettigheder. Resultaterne af evalueringen vil blive offentliggjort og delt med Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed. Eurojust vil fremsende sin konsoliderede årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter, som kan fremsætte bemærkninger og konklusioner. Disse rapporteringsordninger sikrer løbende tilsyn og gør det muligt for interessenterne at give feedback om gennemførelsen af forordningen.

• Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Den foreslåede forordning består af ni kapitler med 87 artikler.

Kapitel I – Almindelige bestemmelser, mål og opgaver

Dette kapitel fastsætter den grundlæggende ramme for Eurojust. Det bekræfter Eurojusts retlige status som et EU-agentur med status som juridisk person og fastsætter, at agenturets hjemsted er i Haag. Det fastsætter Eurojusts overordnede mål om at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale efterforsknings- og retsforfølgingsmyndigheder i forbindelse med grov grænseoverskridende kriminalitet. Det fastsætter en fuldstændig liste over de opgaver, som Eurojust skal udføre for at opfylde disse mål, herunder bistand til nationale og internationale myndigheder med at koordinere efterforskninger, krydstjek af oplysninger for at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende sager, indsamling og bevarelse af bevismateriale vedrørende de alvorligste internationale forbrydelser, støtte til inddrivelse af aktiver og samarbejde med EU-

agenturer og -organer såsom Europol og EPPO. Det definerer også Eurojusts kompetence, som omfatter de grove forbrydelser, der er opført i bilag I, og dertil knyttede lovovertrædelser, og fastsætter de geografiske og situationsbestemte betingelser for, hvornår Eurojust kan handle, herunder i forhold til EPPO og tredjelande.

Kapitel II – Eurojusts organisation

Dette kapitel definerer Eurojusts forvaltningsstruktur og er opdelt i fire afdelinger, idet der sondres mellem ledelsesstrukturen og den operationelle struktur.

Afdeling I fastlægger Eurojusts todelte struktur: ledelsesstrukturen omfatter bestyrelsen, eksekutivrådet og den administrerende direktør, mens den operationelle struktur omfatter de nationale medlemmer og kollegiet.

Afdeling II indeholder bestemmelserne om bestyrelsen, som træffer centrale ledelsesbeslutninger og fastlægger de strategiske retningslinjer for Eurojusts aktiviteter. Den består af én repræsentant fra hver medlemsstat og én repræsentant for Kommissionen og har ansvaret for at vedtage det samlede programmeringsdokument, det årlige budget, personale- og sikkerhedsreglerne og andre ikkeoperationelle beslutninger. Kapitel II fastsætter de regler, der følger af den fælles tilgang til decentrale agenturer, om sammensætning, valg af formand, mødefrekvens og mødeafvikling, funktioner og afstemningsregler, herunder det særlige flertal på to tredjedele, der kræves for centrale beslutninger såsom udnævnelse af den administrerende direktør og vedtagelse af budgettet. Det fastlægger også den årlige og flerårige programmeringsproces, hvorefter bestyrelsen skal vedtage et samlet programmeringsdokument senest den 30. november hvert år.

Afdeling III opretter eksekutivrådet, der ledes af Eurojusts formand og bistår bestyrelsen ved at forberede dens beslutninger, gennemgå budgetforslag og arbejdsprogrammer, sikre opfølgning på revisionsresultater og vedtage et nærmere fastsat sæt administrative beslutninger.

Afdeling IV indeholder bestemmelserne om den administrerende direktør, som leder agenturet uafhængigt og står til ansvar over for bestyrelsen. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen for en periode på fem år på grundlag af kvalifikationer og er ansvarlig for den daglige administration, budgetgennemførelsen, foranstaltninger til bekæmpelse af svig og personaleledelse.

Afdeling V omhandler de nationale medlemmer og deres nationale kontorer. Hver medlemsstat udstationerer ét nationalt medlem til Eurojusts hjemsted i Haag, støttet af mindst én stedfortræder og én assistent. De nationale medlemmer skal have kvalifikationer på højt niveau som anklager eller dommer og tillægges visse retskompetencer. Navnlig opregner artikel 19 de nationale medlemmers beføjelser, idet der sondres mellem beføjelser, der kan udøves uden forudgående godkendelse, og beføjelser, der kræver den kompetente nationale myndigheds samtykke. I den første kategori kan de nationale medlemmer direkte kontakte og udveksle operationelle oplysninger og bevismateriale med kompetente nationale myndigheder og tredjelandsmyndigheder samt relevante EU-organer, indlede og forvalte sager i sagsforvaltningssystemet, organisere koordineringsmøder og koordineringscentre, deltage i og lette fælles efterforskningshold, herunder ved at undertegne JIT-aftaler, deltage i fælles operationelle platforme og retlige koordineringsplatforme, anmode kompetente nationale myndigheder om at foretage efterforskning eller retsforfølgning og bistå med identifikation og løsning af kompetencekonflikter. I den anden kategori kan de nationale medlemmer med den kompetente nationale myndigheds samtykke eller uden et sådant samtykke i hastesager udstede eller fuldbyrde anmodninger om retligt samarbejde eller instrumenter til gensidig anerkendelse, herunder udstede den underliggende kendelse i overensstemmelse med national

ret. Afdeling V indfører også en kompensationsordning for den medlemsstat, hvis nationale medlem er Eurojusts formand, til dækning af omkostningerne ved at styrke det nationale kontor under formandsmandatet.

Afdeling VI regulerer kollegiet, der består af alle nationale medlemmer, og som er ansvarligt for Eurojusts operationelle funktioner og handler i fuld uafhængighed. Kollegiet behandler sagsarbejde og træffer de relevante operationelle beslutninger vedrørende sager, der forelægges af medlemsstaterne, eller indleder, hvor det er relevant, sager på eget initiativ. Det vælger formanden og næstformanden blandt de nationale medlemmer med et flertal på to tredjedele for en periode på fire år.

Kapitel III – Operationelle anliggender

Dette kapitel er forordningens centrale operationelle kapitel. Det er opdelt i fire afdelinger, der dækker Eurojusts operationelle aktiviteter forskellige udøvelsesmåder og -former.

Afdeling I omhandler Eurojusts primære operationelle funktion, som består i at lette retligt samarbejde og koordinering. Den fastsætter, hvordan Eurojust støtter grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning, herunder ved at organisere koordineringsmøder og koordineringscentre, lette anvendelsen af retlige samarbejdsinstrumenter, bistå med løsning af kompetencekonflikter og krydstjekke oplysninger i relevante databaser. Den indeholder en nærmere beskrivelse af den operationelle, tekniske, analytiske, retlige og finansielle støtte, som Eurojust yder til fælles efterforskningshold, herunder bistand til udarbejdelse af JIT-aftaler og forvaltning af Eurojusts finansielle bidrag til JIT-aktiviteter. Den opretter også retlige koordineringsplatforme, som Eurojust kan etablere på anmodning af to eller flere medlemsstater eller på eget initiativ for at støtte særligt komplekse grænseoverskridende efterforskninger og yde operationel, teknisk, analytisk, retlig og finansiell støtte til platformene og deres deltagere.

Afdeling II regulerer operationelle aktiviteter, som Eurojust udfører på eget initiativ, når der ikke foreligger en anmodning fra nationale myndigheder eller EPPO. Den fastsætter de betingelser og procedurer, hvorunder de nationale medlemmer kan anmode kompetente nationale myndigheder om at iværksætte eller udvide efterforskninger, oprette fælles efterforskningshold, prioritere anmodninger om retligt samarbejde eller træffe andre begrundede foranstaltninger. Den omhandler også Eurojusts kapacitet til at bevare, analysere og opbevare bevismateriale vedrørende de alvorligste internationale forbrydelser og stille det til rådighed for medlemsstater, tredjelande og internationale straffedomstole og -tribunaler med henblik på at lette opbygningen af sager. Afdeling II indeholder desuden bestemmelser om bevarelse af operationel viden fra Eurojusts sagsarbejde, udvikling af retningslinjer og bedste praksis og oprettelse af Eurojusts ekspertisecentre i straffesager med henblik på at yde strategisk, analytisk og operationel støtte på prioriterede kriminalitetsområder.

Afdeling III omfatter yderligere former for operationel støtte, som Eurojust yder, herunder dets rolle som kontaktpunkt for tredjelande og internationale organisationer i henhold til forordning (EU) 2019/816 om ECRIS-TCN, dets støtte til ofre for kriminalitet i grænseoverskridende straffesager og dets deltagelse, sammen med Europol og inden for deres respektive mandater, i EMPACT-cyklerne, hvor det bidrager til udarbejdelsen af strategiske analyser og den operationelle gennemførelse af Unionens prioriteter for bekæmpelse af grov kriminalitet.

Afdeling IV fastlægger rammen for udveksling af oplysninger mellem Eurojust og de nationale myndigheder. Den kræver, at hver medlemsstat opretter et nationalt Eurojustkoordineringssystem for at sikre effektiv koordinering mellem det nationale kontor og de nationale myndigheder, herunder kontaktpunkterne for relevante europæiske netværk og

den nationale korrespondent for terrerspørgsmål. Den fastsætter den generelle forpligtelse for kompetente nationale myndigheder til at udveksle alle de oplysninger, der er nødvendige for Eurojusts opgaver, hvilket omfatter specifikke underretningskrav for sager, der involverer mindst tre medlemsstater, og for alle terrorsager, der henvises til retsmyndigheder.

Denne afdeling regulerer også strømmen af operationelle oplysninger mellem Eurojusts personale og medlemsstaterne gennem de nationale medlemmer, fastsætter bestemmelser om sikker digital kommunikation gennem et decentralt IT-system baseret på e-CODEX og etablerer sagsforvaltningssystemet som det centrale redskab til behandling af operationelle personoplysninger, sagsforvaltning, krydstjek af oplysninger og bevarelse af bevismateriale. Endelig fastsætter den reglerne om adgang til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan og om de nationale medlemmers og det bemyndigede personales forvaltning af oplysninger.

Kapitel IV – Behandling af oplysninger

Dette kapitel fastlægger den databeskyttelsesramme, der gælder for Eurojusts behandling af personoplysninger. Det fastslår, at både denne forordning og forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på Eurojusts databehandlingsaktiviteter, idet de operationelle databeskyttelsesregler i denne forordning har forrang (som *lex specialis*) for de generelle regler i forordning (EU) 2018/1725. Denne tilgang sikrer retlig klarhed, samtidig med at den generelle databeskyttelsesramme, der gælder for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, bevares.

Kapitel IV definerer de kategorier af operationelle personoplysninger, som Eurojust må behandle. Dette omfatter oplysninger om mistænkte, dømte personer, ofre og andre parter i sager samt, under ekstraordinære og tidsbegrænsede omstændigheder, supplerende oplysninger, der er umiddelbart relevante for igangværende koordinerede efterforskninger. Det fastsætter strenge frister for lagring af operationelle personoplysninger efter afslutningen af en sag og stiller krav til automatiserede gennemgangsmekanismer med henblik på at sikre overholdelse.

Dette kapitel fastsætter også de registreredes rettigheder i forbindelse med operationelle personoplysninger, herunder retten til indsigt og begrænsningerne af denne ret, retten til begrænsning af behandling og de betingelser, hvorunder adgang kan nægtes, hvis den ville bringe en igangværende efterforskning eller en persons sikkerhed i fare. I henhold til kapitel 4 er adgangen til operationelle personoplysninger inden for Eurojust begrænset til nationale medlemmer, bemyndigede udstationerede nationale eksperter, udpegede nationale systembrugere og bemyndiget Eurojustpersonale. Det indeholder bestemmelser om eksekutivrådets udpegelse af en databeskyttelsesrådgiver og fastsætter reglerne om underretning i tilfælde af brud på persondatasikkerheden. Det afsluttes med at fordele ansvaret for oplysningernes rigtighed og overholdelsen af lovgivningen enten til Eurojust eller til medlemsstaterne afhængigt af oplysningernes oprindelse og efterfølgende håndtering.

Kapitel V – Forbindelser med partnere

Dette kapitel regulerer Eurojusts eksterne forbindelser. Det består af tre afdelinger, der dækker forbindelserne med EU-organer og -agenturer og internationalt samarbejde.

Afdeling I fastsætter de fælles bestemmelser, der finder anvendelse på alle Eurojust samarbejdsrelationer. Den bestemmer, at Eurojust efter forudgående høring af Kommissionen kan indgå samarbejdsordninger med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt med tredjelandsmyndigheder og internationale organisationers organer. Sådanne ordninger må ikke udgøre et retsgrundlag for udveksling af personoplysninger og skaber ikke retlige forpligtelser, der påhviler Unionen eller medlemsstaterne. Afdeling I regulerer også det fælles hit/no-hit-system, der gør det muligt for udpegede EU-agenturer og -organer – navnlig

Europol, EPPO, OLAF, AMLA og EUCA - at opnå indirekte adgang til Eurojusts sagsforvaltningssystem gennem et automatiseret indeks, idet Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske og funktionelle specifikationer for hit/no-hit-systemet.

Afdeling II regulerer Eurojusts forbindelser med specifikke EU-organer, -kontorer og -agenturer. Den etablerer et privilegeret forhold til Det Europæiske Retlige Netværk, som indebærer, at netværkets sekretariat er placeret blandt Eurojusts personale, og at koordineringen håndteres gennem det nationale koordineringssystem. Den indeholder krav om, at Eurojust støtter en række andre netværk og organer, der er aktive inden for retligt samarbejde, herunder JIT-netværket, Det Europæiske Retlige Netværk for Cyberkriminalitet og Det Europæiske Retlige Netværk vedrørende Organiseret Kriminalitet. Den regulerer Eurojusts samarbejde med Europol, som omfatter en samarbejdsordning, der fastlægger de praktiske samarbejdsformer, gensidig adgang til udvalgte oplysninger, der er lagret i de respektive databaser, gennem hit/no-hit-systemet og muligheden for at oprette fælles operationelle platforme. Den fastlægger rammen for samarbejdet med EPPO, baseret på gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater, herunder en forpligtelse til uden unødigt ophold at indberette enhver strafbar adfærd, der er omfattet af EPPO's kompetence, og udstationering af en EPPO-forbindelsesofficer til Eurojust. Den fastsætter også Eurojusts samarbejdsrelationer med OLAF, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA) og EU-toldmyndigheden.

Forslaget henviser til den nuværende retlige ramme for forholdet mellem Eurojust og EPPO, hvilket afspejler, at EPPO blev oprettet ved forstærket samarbejde. Dette berører ikke eventuelle fremtidige udviklinger, der kan følge af ændringer i medlemsstaternes deltagelse i EPPO, herunder i forbindelse med Ungarns planlagte tiltrædelse.

Afdeling III regulerer det internationale samarbejde mellem Eurojust og tredjelandsmyndigheder og internationale organisationer. Den indeholder bestemmelser om vedtagelse af en fireårig samarbejdsstrategi og udsendelse af Eurojusts forbindelsesdommere til tredjelande for at lette retligt samarbejde. Den fastsætter betingelserne for udstationering af forbindelsesanklagere fra tredjelande og internationale organisationer til Eurojust på grundlag af internationale aftaler, herunder deres adgang til sagsforvaltningssystemet. Den giver mulighed for at huse kontaktpunkter fra tredjelande hos Eurojust for at fremskynde det retlige samarbejde og for at udpege kontaktpunkter i tredjelande og internationale organisationer, hvor dette er fastsat i en arbejdsordning mellem Eurojust og de pågældende tredjelandsmyndigheder eller den pågældende internationale organisations organer, idet det præciseres, at sådanne kontaktpunkter ikke skal have direkte adgang til sagsforvaltningssystemet eller til operationelle personoplysninger.

Kapitel VI – Budgettets opstilling og struktur

Dette kapitel beskriver den årlige budgetprocedure, hvor den administrerende direktør skal udarbejde et udkast til overslag, som gennemgås af eksekutivrådet og godkendes af bestyrelsen, inden det fremsendes til Kommissionen senest den 31. januar hvert år. Budgettet bliver endeligt efter budgetmyndighedernes endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget.

Der fastsættes bestemmelser om strukturen, gennemførelsen og kontrollen af Eurojusts budget. Det præciseres, at budgettet skal balancere med hensyn til indtægter og udgifter, idet indtægtskilderne omfatter Unionens bidrag, frivillige bidrag fra medlemsstaterne, bidrag fra tredjelande og gebyrer for publikationer og tjenester. Den administrerende direktør fungerer som anvisningsberettiget og er ansvarlig for at gennemføre budgettet i overensstemmelse med

principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet. Kapitlet fastsætter detaljerede frister og procedurer for fremlæggelse af foreløbige og endelige regnskaber, forelæggelse af rapporter for Revisionsretten, Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet samt Europa-Parlamentets meddelelse af decharge. Det indeholder bestemmelser om bestyrelsens vedtagelse af finansielle regler, som ikke må afvige fra ramrefinansforordningen for decentrale agenturer uden Kommissionens forudgående samtykke. Rammen for bekæmpelse af svig, jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹², tillægger Revisionsretten revisionsbeføjelser og OLAF efterforskningsbeføjelser og anerkender EPPO's kompetence til at efterforske svig, der skader Unionens finansielle interesser.

Kapitel VII – Personale

Dette kapitel fastsætter de almindelige bestemmelser, der finder anvendelse på Eurojusts personale, idet det fastslås, at personalet arbejder under den administrerende direktørs myndighed og er omfattet af tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union. Det definerer "bemyndiget Eurojustpersonale" som medarbejdere, der er udpeget til at udføre specifikke operationelle, administrative eller tekniske opgaver, og fastsætter deres funktioner, som omfatter støtte til de nationale kontorer, sagsforvaltning, operationel analyse og en række administrative aktiviteter. Kapitel VII bestemmer også, at Eurojust kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, som ikke er direkte ansat af Eurojust, og bekræfter, at protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter finder anvendelse på Eurojust og dets personale.

Kapitel VIII – Evaluering og rapportering

Dette kapitel fastlægger Eurojusts ramme for ansvarlighed og rapportering. Det kræver, at Eurojust fremsender sin konsoliderede årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter senest den 1. maj hvert år, og at formanden hvert år giver møde for Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på et interparlamentarisk udvalgsmøde. Det kræver, at Eurojust bidrager til den årlige rapport om beskyttelse af Unionens finansielle interesser i henhold til artikel 325, stk. 5, i TEUF ved hjælp af rapporteringsindikatorer, som Kommissionen har fastlagt. Kapitel VIII bestemmer også, at Kommissionen og medlemsstaterne kan anmode Eurojust om en udtalelse om foreslåede retsakter, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 76 i TEUF. Hvert femte år kræves der en uafhængig evaluering af Eurojusts resultater samt hvert tiende år en vurdering af, om det fortsat er berettiget at videreføre agenturet.

Kapitel IX – Almindelige og afsluttende bestemmelser

Dette kapitel fastlægger den generelle ramme for Eurojusts drift og de overgangsordninger, der ledsager forordningens ikrafttræden. Det bestemmer, at forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter finder anvendelse på dokumenter, som Eurojust er i besiddelse af, kræver, at Eurojust vedtager sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og følsomme ikkeklassificerede oplysninger på grundlag af Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og 2015/444, og bekræfter, at Rådets forordning nr. 1 om sprogordningen finder anvendelse. Det fastlægger en evalueringsproces hvert femte år, fastsætter ansvarsordningen for Eurojusts ansvar i og uden for kontraktforhold og indeholder bestemmelser om en hjemstedsaftale med Nederlandene. Kapitel IX ophæver forordning (EU) 2018/1727, samtidig med at den fulde kontinuitet sikres for Eurojust som juridisk enhed, dets

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

personale og udpegede tjenestemænd, igangværende operationelle aktiviteter og sager, sagsforvaltningssystemet og de data, der behandles i henhold hertil, samt eksisterende internationale aftaler og samarbejdsordninger. Det bestemmer, at henvisninger i eksisterende retsakter til forordning (EU) 2018/1727 skal læses som henvisninger til nærværende forordning, og at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1727**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 85,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) blev oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA¹³ som et EU-organ med status som juridisk person for at fremme og forbedre koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente retsmyndigheder i forbindelse med grov kriminalitet og organiseret kriminalitet med en grænseoverskridende dimension. Efter Lissabontraktatens ikrafttræden blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727¹⁴ vedtaget den 14. november 2018, og den ophævede og erstattede Rådets afgørelse 2002/187/RIA. Eurojusts retlige ramme er siden blevet ændret ved forordning (EU) 2022/838¹⁵, forordning (EU) 2023/2131¹⁶ og forordning (EU) 2025/2082¹⁷.
- (2) I artikel 85 i TEUF fastsættes, at Eurojusts opgave er at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Den Europæiske Unions Agentur for

¹³ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 2003/659/RIA (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44) og Rådets afgørelse 2009/426/RIA (EUT L 138 af 4.6.2009, s. 14).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/838 af 30. maj 2022 om ændring af forordning (EU) 2018/1727 for så vidt angår sikring, analyse og opbevaring i Eurojust af bevismateriale vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og tilknyttede strafbare handlinger (EUT L 148 af 31.5.2022, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2131 af 4. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrorsager (EUT L, 2023/2131, 11.10.2023).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2082 af 8. oktober 2025 om ændring af forordning (EU) 2018/1727 for så vidt angår forlængelse af fristen for oprettelse af Eurojusts sagsforvaltningssystem (EUT L, 2025/2082, 15.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2082/oj>).

Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) samt oplysninger fra disse¹⁸. I artikel 85 i TEUF kræves det endvidere, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter inddrages i evalueringen af Eurojusts virke.

- (3) Denne forordning har til formål at sikre, at Eurojust fortsat er egnet til sit formål i lyset af udviklingen i det kriminelle landskab og Unionens interne sikkerhedsarkitektur. Den styrker derfor Eurojusts operationelle mandat, gør dets forvaltningsstruktur mere smidig og tilpasser dets retlige ramme for at afspejle udviklingen i arten og omfanget af grov grænseoverskridende kriminalitet, de teknologiske fremskridt, der former både kriminel aktivitet og retligt samarbejde, og den generelle udvikling inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (4) Eftersom der skal foretages et stort antal væsentlige ændringer for at nå disse mål, bør forordning (EU) 2018/1727 af hensyn til klarheden og retssikkerheden, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af denne, ophæves og erstattes i sin helhed af nærværende forordning. Eurojust som oprettet ved denne forordning er retssuccessor for Eurojust som oprettet ved forordning (EU) 2018/1727. Kontinuiteten i aftaler, samarbejdsordninger og andre instrumenter, der regulerer Eurojusts samarbejde med tredjelande, internationale organisationer og EU-organer, bør sikres i overensstemmelse med deres vilkår.
- (5) Eurojust bør støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge grov kriminalitet, i sager, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, herunder når denne kriminalitet har konsekvenser på EU-plan. Begrebet konsekvenser på EU-plan bør fortolkes i lyset af den stadig mere grænseoverskridende karakter af grov kriminalitet og de operationelle realiteter, som de nationale retsmyndigheder står over for. Kriminelle aktiviteter, der planlægges, organiseres eller ledes fra lande uden for Unionen, kan have betydelige sikkerhedsmæssige og retlige konsekvenser inden for Unionen, navnlig når sådanne forbrydelser har en hybrid dimension. Dette er særlig tydeligt i sager vedrørende terrorisme, der planlægges eller finansieres i udlandet, men gennemføres inden for Unionen, menneskehandel og smugling af migranter langs ruter, som starter uden for Unionen, narkotikahandel udført af organisationer i tredjelande, som forsyner forbrugermarkeder i Unionen, og cyberangreb iværksat fra lande uden for Unionen mod kritisk infrastruktur eller offentlige myndigheder i medlemsstaterne. Aktiviteter af kriminel karakter såsom hvidvask af penge eller organiseret kriminalitet kan også have forbindelse til udenlandsk informationsmanipulation og indblanding og udenlandske desinformationskampagner, som udgør en yderligere risiko med hensyn til sikkerheden i Unionen. Hvis en sådan kriminel adfærd vedrører Unionens sikkerhed, borgere eller grundlæggende interesser, kan Eurojust yde bistand i forbindelse med den relevante efterforskning og retsforfølgning, forudsat at de pågældende strafbare handlinger er omfattet af bilag I til denne forordning, og at en sådan bistand ydes i overensstemmelse med gældende internationale aftaler og Unionens databeskyttelsesregler.
- (6) I betragtning af de forandringer, der finder sted med hensyn til grov og grænseoverskridende kriminalitet, er det nødvendigt at ajourføre Eurojusts

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

kompetence for at sikre, at den retlige ramme fortsat er egnet til formålet og gør det muligt at håndtere den nye virkelighed med hensyn til kriminalitet. Unionen står over for kriminelle trusler, der udvikler sig og bliver mere og mere sofistikerede, herunder cyberafhængig og cyberbaseret kriminalitet, og over for terroristers brug af digitale infrastrukturer, der underminerer demokratiske institutioner, den offentlige sikkerhed, kritisk infrastruktur og samfundets modstandsdygtighed. Andre former for grov kriminalitet såsom kønsbaseret vold, navnlig når den begås ved hjælp af digitale teknologier eller involverer grænseoverskridende elementer, har også en markant og varig indvirkning på ofre, ligestilling og grundlæggende rettigheder. En effektiv efterforskning og retsforfølgning af sådanne forbrydelser kræver en koordineret EU-tilgang, øget grænseoverskridende retligt samarbejde og styrkelse af den fælles kapacitet med hensyn til sikkerhed og informationsintegritet, samtidig med at de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet respekteres fuldt ud. Listen over de former for grov kriminalitet, der henhører under Eurojusts kompetence, bør derfor ajourføres for at afspejle disse nye kriminelle trusler, herunder overtrædelser af Unionens restriktive foranstaltninger og kønsbaseret vold, og bør tages op til revision regelmæssigt for at sikre, at Eurojusts mandat fortsat er relevant og effektivt.

- (7) Eurojusts opgaver bør udvides og præciseres for at afspejle dets rolle som et strategisk, analytisk og proaktivt knudepunkt for grænseoverskridende retligt samarbejde, der yder operationel og analytisk bistand til de kompetente nationale myndigheder. Dets deltagelse i Unionens politikudformning og relevante strategiske cyklusser bør også styrkes, således at Eurojust kan bidrage med sin sagsbaserede ekspertise til fastlæggelsen af Unionens prioriteter inden for bekæmpelse af grov kriminalitet. Der bør lægges særlig vægt på Eurojusts rolle med hensyn til at lette og støtte udstedelsen og efterkommelsen af instrumenter for retligt samarbejde og gensidig anerkendelse, løse kompetencekonflikter mellem kompetente nationale myndigheder, støtte grænseoverskridende inddrivelse af aktiver, indsamle, sikre og opbevare beviser for de alvorligste internationale forbrydelser og bistå ofre for grov kriminalitet i grænseoverskridende straffesager.
- (8) Eurojust bør også udvikle og bevare specialiseret viden og ekspertise inden for retligt samarbejde i straffesager, herunder gennem oprettelse af Eurojusts ekspertisecentre vedrørende straffesager. Ekspertisecentrene bør arbejde tæt sammen med lignende specialiserede strukturer, der er oprettet på EU-plan, herunder specialiserede EU-ekspertisecentre og EU-centret for beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug, inden for deres respektive mandater og sikre komplementaritet med henblik på at maksimere den operationelle værdi af deres kombinerede ekspertise til gavn for medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder.
- (9) Det er afgørende, at Eurojust påtager sig en mere fremtrædende rolle med hensyn til at støtte ofre for grov kriminalitet i grænseoverskridende sager i overensstemmelse med Unionens strategi på dette område og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse¹⁹. Dette er særlig relevant i sager, der involverer et stort antal ofre eller ofre for massebedrageri, navnlig online, hvor der er forbindelser til forskellige medlemsstater, og i sager, der potentielt falder ind under flere jurisdiktioner, samt i sager, der involverer kønsbaseret vold med en grænseoverskridende dimension. Eurojust bør aktivt bistå medlemsstaterne med at

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

beskytte ofres rettigheder i grænseoverskridende straffesager, herunder ved at lette identifikationen af ofre, rådgive de kompetente nationale myndigheder om ofres processuelle rettigheder i henhold til national ret og EU-retten og bistå med adgang til erstatning og tilbagelevering, herunder af formuegoder, der er omfattet af indefrysings- og konfiskationsforanstaltninger.

- (10) Eurojusts kompetence i forbindelse med de former for grov kriminalitet, der er opført på listen i bilag I, bør fastlægges klart og ikke kun omfatte de lovovertrædelser, der er opført direkte på listen, men også strafbare handlinger, der begås for at skaffe midlerne til at begå, for at fremme eller begå eller for at undgå straf for de former for grov kriminalitet, der er opført på listen. Ud over de former for kriminalitet, der udtrykkeligt er opført på listen, bør Eurojust have fleksibilitet til inden for rammerne af sit i denne forordning fastsatte mandat at bistå i andre sager efter anmodning fra en kompetent national myndighed, når der er et specifikt operationelt behov for dette.
- (11) Da Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er blevet oprettet gennem forstærket samarbejde, er Rådets forordning (EU) 2017/1939²⁰ kun bindende i alle enkeltheder og umiddelbart gældende i de medlemsstater, som deltager i dette forstærkede samarbejde. I sager, der ikke hører under EPPO's kompetence, vil Eurojust derfor fortsat have den fulde kompetence med hensyn til de former for grov kriminalitet, der er opført i bilag I til denne forordning. I lyset af deres respektive mandater bør Eurojust kunne handle i sager vedrørende kriminalitet, der hører under EPPO's ansvarsområde, hvis disse sager involverer både deltagende og ikkedeltagende medlemsstater, eller hvis EPPO beslutter ikke at handle, efter anmodning fra de ikkedeltagende medlemsstater eller EPPO. Eurojust bør under alle omstændigheder fortsat have kompetence til at yde bistand i sager vedrørende strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, når EPPO ikke har kompetence eller ikke udøver sin kompetence. EPPO og Eurojust bør udvikle et tæt operationelt samarbejde inden for deres respektive mandater, som reguleres yderligere af samarbejdsordningen mellem dem.
- (12) I overensstemmelse med artikel 85 i TEUF kan Eurojusts opgaver omfatte iværksættelse af efterforskning af straffesager. Eurojusts rolle bør ikke begrænses til at reagere på anmodninger om bistand og operationel støtte fra medlemsstaterne, men bør udvides til proaktivt på EU-plan at fremme en koordineret og strategisk reaktion på grov kriminalitet på retsområdet. På grundlag af sin position i krydsfeltet mellem national efterforskning og samarbejde på EU-plan bør Eurojust kunne anvende sin analytiske kapacitet og ekspertise til at fremme foranstaltninger på dets eget initiativ i samarbejde med medlemsstaterne og på grundlag af oplysninger fra dem og fra Europol, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom²¹, EPPO og andre EU-organer og -agenturer. Dette bør omfatte inddragelse af medlemsstater, der måske ikke oprindeligt var omfattet af en sag, samt anmodning til medlemsstaterne om at indlede efterforskning eller iværksætte visse efterforskningsforanstaltninger, navnlig når Eurojust på grundlag af analyser identificerer forbindelser mellem sager eller andre situationer, der kræver retlig koordinering. Med henblik herpå bør de nationale medlemmer have beføjelse til at indlede sager på eget initiativ i Eurojusts

²⁰ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

²¹ Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (meddelt under nummer SEK(1999) 802) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/352/oj>).

sagsforvaltningssystem og dermed styrke Eurojusts kapacitet til proaktivt at sikre koordineringen, samtidig med at de kompetente nationale myndigheder bevarer den primære kompetence i forbindelse med gennemførelsen af efterforskning og retsforfølgning.

- (13) Det er afgørende for en effektiv og ensartet anvendelse af denne forordning, at der er overensstemmelse mellem de nationale medlemmers status, profil og beføjelser på tværs af medlemsstaterne. Det bør derfor kræves, at medlemsstaterne udpeger nationale medlemmer, der er aktive medlemmer af anklagemyndigheden eller dommerstanden og besidder de nødvendige kvalifikationer til udnævnelse til høje embeder hos anklagemyndigheden eller til høje dommerembeder, og som samtidig har relevant praktisk erfaring med nationale retssystemer og internationalt retligt samarbejde i straffesager. Nationale medlemmer bør i overensstemmelse med lovgivningen i deres medlemsstat som minimum tillægges de beføjelser, der er nødvendige for fuldt ud at udøve deres kompetencer og effektivt udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, således at forskelle i de nationale ordninger ikke hindrer Eurojusts operationer, navnlig i hastesager. Disse beføjelser bør som minimum omfatte: direkte kontakt til og udveksling af operationelle oplysninger og operationel dokumentation med kompetente nationale myndigheder og tredjelandsmyndigheder og med relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, indledning, registrering og forvaltning af sager i sagsforvaltningssystemet, organisering af koordineringsmøder og koordinationscentre, deltagelse i og, såfremt det er relevant, igangsættelse eller fremme af oprettelsen af fælles efterforskningshold og lettelse af deres virke, herunder ved at undertegne en aftale om oprettelse af et fælles efterforskningshold (en "JIT-aftale"), deltagelse i fælles operationelle platforme, Eurojusts ekspertisecentre og platforme for retlig koordinering og anmodning af kompetente nationale myndigheder om at indlede efterforskning eller retsforfølgning eller om at træffe enhver anden foranstaltning, der er berettiget med henblik på en efterforskning eller retsforfølgning.
- (14) For at sikre rettidig handling i grænseoverskridende sager bør de nationale medlemmer efter aftale med den kompetente nationale myndighed og i overensstemmelse med national ret også have beføjelse til at udstede eller efterkomme anmodninger om retligt samarbejde eller gensidig anerkendelse, herunder med hensyn til efterforskningsforanstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU²², afgørelser om indefrysning og konfiskation i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805²³ og europæiske editionskendelser eller europæiske sikringskendelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543²⁴. Hvis det kræves i henhold til national ret og i overensstemmelse med det nationale medlems status som aktivt medlem af anklagemyndigheden eller dommerstanden, bør denne bemyndigelse også omfatte udstedelse af de underliggende nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at give disse instrumenter retsvirkning i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret. De bør endvidere kunne anmode deres kontorer for inddrivelse af aktiver om at fremlægge oplysninger om redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan blive genstand for en afgørelse om indefrysning eller konfiskation, og om at

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe idømt som led i en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1)

iværksætte øjeblikkelige tiltag, indtil en afgørelse om indefrysning udstedes, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260²⁵. I hastetilfælde, hvor det ikke er muligt at identificere eller kontakte den kompetente nationale myndighed rettidigt, bør de nationale medlemmer have kompetence til at træffe disse foranstaltninger selvstændigt i overensstemmelse og i den forbindelse underrette den kompetente nationale myndighed uden unødigt ophold. Foranstaltninger, der træffes af nationale medlemmer under sådanne omstændigheder, er fortsat underlagt de respektive kompetente nationale myndigheders og domstoles kontrol i overensstemmelse med gældende nationale retsplejeregler. Medlemsstaterne kan give de nationale medlemmer yderligere beføjelser ud over dem, der er fastsat i denne forordning, og de skal underrette Kommissionen og kollegiet herom. For at sikre, at nationale medlemmer, deres stedfortrædere og, hvor det er relevant, deres assistenter effektivt kan udøve de beføjelser, der tillægges dem ved denne forordning, og at de kan fungere som fuldt beføjede myndigheder for retligt samarbejde inden for Unionens struktur for retligt samarbejde, bør medlemsstaterne udpege dem som kompetent myndighed med henblik på de gældende EU-retsakter om strafferetligt samarbejde, navnlig dem, der er omhandlet i denne forordning. Eurojust bør, når det handler på eget initiativ, kunne handle gennem sine nationale medlemmer, som med angivelse af begrundelsen herfor kan anmode de kompetente myndigheder i deres medlemsstater om at indlede efterforskning eller retsforfølgning i forbindelse med specifikke handlinger eller at træffe enhver anden foranstaltning, der er berettiget med henblik på efterforskning eller retsforfølgning. Dette kan eksempelvis omfatte anmodninger om at udstede det relevante instrument inden for retligt samarbejde, om at foretage en finansiel efterforskning, om at træffe foreløbige foranstaltninger forud for retssager, om at foretage afhøring af vidner eller sagkyndige eller om at træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte ofre og vidner.

- (15) Det er nødvendigt at give Eurojust en forvaltningsstruktur, der det mulig for det at udføre sine opgaver mere effektivt og virkningsfuldt, og som er tilpasset til de principper, der gælder for EU-agenturer, navnlig den fælles erklæring fra 2012 fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentraliserede agenturer. Samtidig bør der i en sådan tilgang tages behørigt hensyn til Eurojusts særlige karakter som et agentur for retligt samarbejde. De nationale medlemmers og kollegiets uafhængighed i udøvelsen af deres operationelle opgaver bør derfor sikres. Eurojust bør bestå af en forvaltningsstruktur, der består af bestyrelsen, forretningsudvalget og den administrerende direktør, og en operationel struktur, der består af de nationale medlemmer og kollegiet, og disse organers respektive opgaver bør afgrænses tydeligt i denne forordning.
- (16) For at Eurojust kan opfylde sin mission og udnytte sit fulde potentiale i bekæmpelsen af grov grænseoverskridende kriminalitet, bør dets operationelle dimension styrkes ved at mindske den administrative byrde for de nationale medlemmer og give dem mulighed for at fokusere på sagsarbejdet. Kollegiet bør være kompetent i operationelle anliggender i overensstemmelse med agenturets unikke karakter for så vidt angår håndteringen af retssager og i relationerne til de nationale myndigheder på grundlag af gensidig tillid, mens det administrative og budgetmæssige ansvar bør ligge hos bestyrelsen og forretningsudvalget. Med udgangspunkt i samme ønske om forenkling og mindre inddragelse af kollegiet i opgaver, der ikke er centrale, bør udarbejdelsen og koordineringen af strategiske rapporter, vejledningsdokumenter og andet analytisk

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260 af 24. april 2024 om inddrivelse og konfiskation af aktiver (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

output af relevans for aktørerne på området i stigende grad overdrages til Eurojusts personale, herunder inden for rammerne af Eurojusts ekspertisecentre.

- (17) For at forbedre beslutningsprocessernes kvalitet og effektivitet bør der oprettes en bestyrelse som et uafhængigt tilsynsorgan, der har til opgave at vedtage afgørelser på højeste niveau vedrørende budget, strategiske prioriteter og ledelsesspørgsmål, herunder det samlede programmeringsdokument, det årlige budget, personalevedtægter og sikkerhedsregler. Medlemsstaterne vil blive inddraget fuldt ud i ledelsen af agenturet gennem deres repræsentation i bestyrelsen. For at opretholde adskillelsen mellem administrative og operationelle anliggender bør medlemsstaterne udelukkes fra at udpege nationale medlemmer som deres repræsentanter i bestyrelsen, således at det operationelle sagsarbejde og det administrative tilsyn overdrages til personer med den relevante ekspertise på de respektive områder. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter for at sikre kontinuiteten i arbejdet, og de bør sigte mod at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder.
- (18) Der bør nedsættes et forretningsudvalg, der skal forberede, vejlede og bistå bestyrelsen i forbindelse med dens arbejde og forberedelsen af dens møder. Desuden bør forretningsudvalget i de tilfælde, der er fastsat i denne forordning, selvstændigt kunne træffe beslutninger i spørgsmål vedrørende den daglige forvaltning af Eurojust.
- (19) Samtidig med at adskillelsen mellem det administrative og det operationelle ansvar respekteres fuldt ud, bør der tages hensyn til kollegiets synspunkter, når administrative afgørelser kan få betydelige konsekvenser for Eurojusts operationelle arbejde, navnlig for så vidt angår fastlæggelsen af prioriterede kriminalitetsområder. Bestyrelsen og forretningsudvalget bør derfor inden for deres respektive kompetenceområder høre kollegiet på forhånd, inden de træffer afgørelser i de spørgsmål, der er anført i denne forordning. For at sikre, at der tages behørigt hensyn til kollegiets synspunkter, bør Eurojusts formand deltage i bestyrelsen og i forretningsudvalget som repræsentant for kollegiet. Når der er en sandsynlighed for, at rapporter, udtalelser, politikdokumenter og retningslinjer, som forretningsudvalget måtte vedtage, er af direkte operationel relevans, navnlig når de kan vedrøre igangværende efterforskning eller retsforfølgning eller andre strategiske oplysninger, der ikke er offentlige, bør kollegiet høres på forhånd.
- (20) Den administrerende direktør bør være leder af Eurojust og stå til ansvar over for bestyrelsen. Den administrerende direktør bør være ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der pålægges Eurojust ved denne forordning, herunder varetagelsen af den daglige forvaltning af agenturet, gennemførelse af afgørelser truffet af bestyrelsen og forretningsudvalget og udarbejdelse og gennemførelse af budgettet og det samlede programmeringsdokument. Den administrerende direktør bør udnævnes på grundlag af faglige kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder samt relevant kompetence og erfaring. Den administrerende direktør er Eurojusts retlige repræsentant.
- (21) Kollegiet bør blandt de nationale medlemmer vælge en formand og en næstformænd for Eurojust med et mandat på fire år, som kan fornyes én gang. Når et nationalt medlem vælges til formand, bør den pågældende medlemsstat for hele formandens mandatperiode kunne udstationere en embedsmand med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring til at styrke det nationale kontor og sikre, at det fortsat fungerer effektivt, og medlemsstaten bør kunne ansøge om compensation fra Eurojusts budget. Vedkommende kan have status som stedfortræder eller assistent for det

nationale medlem, der er valgt til formand, eller kan have en mere administrativ eller teknisk funktion, og hver medlemsstat bør kunne fastlægge sine egne krav i denne henseende. Da kompensationsmekanismen har budgetmæssige konsekvenser, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge denne mekanisme. Selv om den administrerende direktør er Eurojusts retlige repræsentant, repræsenterer formanden for kollegiet Eurojust i politiske fora, navnlig i forbindelse med redegørelser for Eurojusts virksomhed, operationelle prioriteter og strategiske overvejelser over for EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer.

- (22) For at sikre, at Eurojust er i stand til at udføre sine opgaver hurtigst muligt i hastesager, bør hvert nationalt kontor til enhver tid være tilgængeligt for modtagelse og behandling af hasteanmodninger. Med henblik herpå bør der træffes foranstaltninger til at sikre, at der til enhver tid kan kontaktes mindst ét medlem af hvert nationalt kontor, således at hasteanmodninger vedrørende den pågældende medlemsstat behandles hurtigst muligt.
- (23) Hver medlemsstat bør oprette et nationalt Eurojustkoordineringssystem til støtte for sit nationale medlems arbejde og sikre koordinering mellem det nationale kontor og medlemsstatens kompetente nationale myndigheder. Disse systemer bør omfatte kontaktpunkterne i de netværk, som Eurojust har forbindelser med, såsom Netværket af Nationale Ekspertiser vedrørende Fælles Efterforskningshold (JIT-netværket), det europæiske net vedrørende personer med ansvar for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, der er oprettet ved Rådets afgørelse 2002/494/RIA²⁶, det europæiske net af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption, der er oprettet ved Rådets afgørelse 2008/852/RIA²⁷, Det Europæiske Retlige Netværk for Cyberkriminalitet, Det Europæiske Retlige Netværk vedrørende Organiseret Kriminalitet og de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til Rådets afgørelse 2007/845/RIA²⁸, samt de nationale Eurojustkorrespondenter og de nationale korrespondenter på terrorismeområdet, de nationale korrespondenter vedrørende EPPO's kompetence og de nationale korrespondenter for Det Europæiske Retlige Netværk, der er oprettet ved Rådets afgørelse 2008/976/RIA²⁹. Medlemsstaterne kan bestemme, at en eller flere af disse opgaver skal varetages af samme nationale korrespondent.
- (24) For at fremme og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge kriminalitet, er det vigtigt, at Eurojust modtager de oplysninger fra de nationale myndigheder, der er nødvendige for at udføre dets opgaver. De kompetente nationale myndigheder bør uden unødigt ophold underrette deres nationale medlemmer om oprettelsen af fælles efterforskningshold og de resultater, disse opnår. De bør også uden unødigt ophold underrette nationale medlemmer om sager, der henhører under Eurojusts kompetence, og som direkte involverer mindst tre medlemsstater, og for hvilke der er sendt

²⁶ Rådets afgørelse 2002/494/RIA af 13. juni 2002 om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser (EFT L 167 af 26.6.2002, s. 1).

²⁷ Rådets afgørelse 2008/852/RIA af 24. oktober 2008 om et net af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption (EUT L 301 af 12.11.2008, s. 38).

²⁸ Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

²⁹ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde til mindst to medlemsstater. Under visse omstændigheder bør de også underrette nationale medlemmer om kompetencekonflikter, kontrollerede leverancer og gentagne problemer i forbindelse med at efterkomme anmodninger om retligt samarbejde. I overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med terrorhandlinger underrette deres nationale medlemmer om alle relevante strafferetlige efterforskninger, så snart de henvises til retsmyndighederne, uanset om der findes en kendt forbindelse til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

- (25) En af de største udfordringer i forbindelse med bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet er rettidig afdækning af forbindelser og overlapninger mellem igangværende efterforskning og retsforfølgning af kriminelle netværk, navnlig tværnationale organiserede kriminelle netværk, der er involveret i narkotikahandel, og efterforskning og retsforfølgning vedrørende økonomisk svig eller andre alvorlige former for svig. I den forbindelse tjener krydstjekket af relevante oplysninger også til at fremme effektiviteten i retsforvaltningen ved at forhindre overlapning mellem parallelle retssager ved forskellige nationale domstole og dermed mindske risikoen for overtrædelse af ne bis in idem-princippet. Eurojust bør systematisk krydstjekke oplysninger i relevante databaser for at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende efterforskninger og sørge for effektiv koordinering og støtte til de kompetente nationale myndigheder. Tilgængeligheden af analyserede datasæt og krydstjekkede oplysninger er afgørende for effektivt at kunne opbygge en sag og understøtte de kompetente nationale myndigheders udvikling af strategiske retsforfølgningstiltag.
- (26) Oprettelsen af og støtten til fælles efterforskningshold er en hjørnesten i Eurojusts operationelle aktiviteter. Eurojust bør yde operationel, teknisk, analytisk, juridisk og finansiell støtte til fælles efterforskningshold, herunder ved at rådgive om muligheden for og de retlige krav til oprettelse af et fælles efterforskningshold, bistå med udarbejdelse og forhandling af JIT-aftaler og rådgive om retsforfølgningsstrategier og gennemførelsen af operationelle foranstaltninger og om muligheden for at inddrage Europol. Finansiell støtte bør ydes i overensstemmelse med de gældende finansielle bestemmelser og kan omfatte forenkledte finansieringsformer såsom faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter fast takst. Eurojust bør også støtte JIT-netværket ved hjælp af sit personale, navnlig ved at tilrettelægge netværkets møder og uddannelsesaktiviteter, indsamle og analysere evalueringer af individuelle fælles efterforskningshold og forvalte Eurojusts finansielle støtte til disse hold. Hvis det er relevant med henblik på effektiv grænseoverskridende efterforskning, bør Eurojust også muliggøre og støtte tredjelands, herunder EU-kandidatlandes og potentielle kandidatlandes, deltagelse i fælles efterforskningshold.
- (27) For at støtte særligt kompleks grænseoverskridende efterforskning eller retsforfølgning eller for at styrke det retlige samarbejde om at bekæmpe specifikke former for grov kriminalitet bør Eurojust kunne oprette platforme for retlig koordinering efter anmodning fra to eller flere medlemsstater eller på eget initiativ med de berørte medlemsstaters samtykke. Disse halvpermanente strukturerede samarbejdsmekanismer bør samle repræsentanter for de kompetente nationale myndigheder, herunder medlemmer af de nationale kontorer, og de bør understøttes af autoriseret Eurojustpersonale. De bør lette synkroniseringen af efterforskning og retsforfølgning på tværs af flere jurisdiktioner, bidrage til at forebygge potentielle kompetencekonflikter, muliggøre rettidig udveksling af oplysninger og bevismateriale,

der er relevant for retsmyndighederne, støtte udviklingen og gennemførelsen af fælles retsforfølgningsstrategier og yde specialiseret bistand til kompetente nationale myndigheder. Oplysninger, der behandles inden for rammerne af en platform for retlig koordinering, bør håndteres i overensstemmelse med denne forordning og opbevares i sagsforvaltningssystemet. Oprettelsen af platforme for retlig koordinering bygger på de vellykkede operationelle erfaringer med Det Internationale Center for Retsforfølgning af Aggressionsforbrydelsen mod Ukraine (ICPA), som Eurojust er vært for, og som har vist værdien af en struktureret og varig ordning for retligt samarbejde mellem flere jurisdiktioner i forbindelse med håndteringen af de alvorligste forbrydelser.

- (28) Eurojusts kompetence til at indsamle, sikre, analysere og opbevare oplysninger, der kan anvendes som bevismateriale i straffesager, er af afgørende betydning inden for områderne folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser, aggressionsforbrydelser og dermed forbundne strafbare handlinger. Databasen med bevismateriale om de alvorligste internationale forbrydelser (CICED), der er oprettet og drives af Eurojust, har vist den unikke værdi af en centraliseret og sikker mekanisme til opbevaring og krydstjek af bevismateriale fra flere jurisdiktioner om de alvorligste internationale forbrydelser ved at understøtte nationale retsforfølgende myndigheder og lette arbejdet ved internationale straffedomstole og -tribunaler. Med henblik på fortolkningen af denne forordning, og uden at det berører den videre udvikling af folkeretten, bør begrebet de alvorligste internationale forbrydelser forstås således, at det omfatter folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og aggressionsforbrydelser som defineret i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol.
- (29) Denne forordning styrker Eurojusts mandat med hensyn til at sikre, analysere og opbevare bevismateriale og udgør en retlig ramme for den videre udvikling af CICED. Denne kompetence bør om nødvendigt udvides til at omfatte andre former for grov kriminalitet inden for Eurojusts mandat, navnlig organiseret kriminalitet, med henblik på at støtte specifik efterforskning og retsforfølgning, som der er oprettet et fælles efterforskningshold eller en platform for retslig koordinering for. Eurojust og Europol bør navnlig i denne henseende arbejde tæt sammen inden for deres respektive mandater for at undgå dobbeltarbejde med hensyn til behandling og analyse af oplysninger i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet.
- (30) Forebyggelse og løsning af kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne er en af Eurojusts centrale opgaver og supplerer den ramme, der er fastlagt ved Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA³⁰. Rammeafgørelsen fastsætter forpligtelser for medlemsstaternes kompetente myndigheder til at indlede direkte høringer, når der er rimelig grund til at antage, at der føres parallelle retssager i forskellige medlemsstater, og den indeholder bestemmelser om inddragelse af Eurojust, når disse høringer ikke fører til enighed. På grundlag af denne ramme bør Eurojust spille en central rolle med hensyn til at bistå de kompetente nationale myndigheder med at identificere, forebygge og løse kompetencekonflikter, herunder ved at identificere parallelle eller forbundne retssager, yde juridisk rådgivning om anvendelsen af *ne bis in idem*-princippet, der er nedfældet i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, afgive ikkebindende begrundede udtalelser eller henstillinger om løsning af sådanne konflikter og lette overførslen af retsforfølgning til den jurisdiktion, der bedst kan retsforfølge. Denne funktion er afgørende for at

³⁰ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

forhindre straffrihed, undgå overlappende retssager og sikre en effektiv anvendelse af retsvæsenets ressourcer på tværs af medlemsstaterne.

- (31) Opsporing, indfrysning, konfiskation og inddrivelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter er et prioriteret område for Eurojusts operationelle støtte. Eurojust bør bistå medlemsstaterne i grænseoverskridende sager om inddrivelse af aktiver, herunder i forbindelse med konfiskation efter domfældelse og ikkedomsbaseret konfiskation, og bør arbejde tæt sammen med de kontorer for inddrivelse af aktiver, der er udpeget i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2007/845/RIA, og andre kompetente myndigheder for at maksimere effektiviteten af finansielle efterforskning og i sager om inddrivelse af aktiver, herunder gennem anvendelse af de instrumenter, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1260.
- (32) Eurojust bør komplementere Europol og under iagttagelse af deres respektive mandater støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med digital efterforskning og adgang til elektronisk bevismateriale. I betragtning af den stadig større betydning af elektronisk bevismateriale i grænseoverskridende efterforskning af straffesager er der behov for, at Eurojust fungerer som et særligt operationelt knudepunkt og videncenter for retsmyndigheder, der navigerer i det komplekse retlige landskab, der regulerer grænseoverskridende adgang til data, herunder for så vidt angår direkte anmodninger til tjenesteudbydere inden for rammerne af forordning (EU) 2023/1543³¹. I den forbindelse bør Eurojust og Europol bygge videre på og videreudvikle deres etablerede samarbejde inden for elektronisk bevismateriale, herunder gennem SIRIUS-projektet, som stiller viden, værktøjer og uddannelse til rådighed for retlige og retshåndhævende aktører inden for grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale.
- (33) Kommunikationen mellem de kompetente nationale myndigheder og Eurojust bør foregå via et sikkert decentralt IT-system baseret på e-CODEX-adgangspunkter, som muliggør pålidelig og sikker grænseoverskridende udveksling af oplysninger. Kommissionen bør være ansvarlig for skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftware, som medlemsstaterne og Eurojust gratis kan vælge at anvende som deres back-end-system. Eurojust bør oprette et sagsforvaltningssystem til behandling af operationelle personoplysninger, der muliggør forvaltning og koordinering af efterforskning og retsforfølgning, sikker udveksling af oplysninger, krydstjek af oplysninger for at identificere forbindelser mellem sager og sikring og analyse af bevismateriale. Adgangen til sagsforvaltningssystemet bør være strengt begrænset til bemyndigede personer inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning. Det decentrale IT-system, der oprettes i henhold til denne forordning, er den samme tekniske infrastruktur, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844³², Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011³³, som er baseret på samme net af e-CODEX-adgangspunkter og samme referencegennemførelsessoftware. Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af dette fælles decentrale IT-system til kommunikation, understøttelse og udveksling i

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrdelse af frihedsstraffe idømt som led i en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1)

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011 af 27. november 2024 om overførsel af retsforfølgning i straffesager (EUT L, 2024/3011, 18.12.2024).

forbindelse med instrumenter til retligt samarbejde i henhold til disse forordninger, således at der sikres sammenhæng og interoperabilitet på tværs af Unionens digitale retlige samarbejdsarkitektur og overlapning af teknisk infrastruktur på tværs af forskellige retlige instrumenter undgås.

- (34) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680³⁴ fastsætter harmoniserede regler om beskyttelse og fri udveksling af personoplysninger, der behandles med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed. For at sikre det samme beskyttelsesniveau for fysiske personer gennem rettigheder, der kan håndhæves i hele Unionen, og forhindre forskelle, der hæmmer udvekslingen af personoplysninger mellem Eurojust og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, bør reglerne om beskyttelse og fri udveksling af operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust, være forenelige med direktiv (EU) 2016/680. Denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³⁵ bør finde anvendelse på Eurojusts behandling af personoplysninger, og de specifikke databeskyttelsesregler i nærværende forordning bør have forrang som *lex specialis* i forhold til de generelle regler i forordning (EU) 2018/1725. Disse specifikke regler er i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for forordning (EU) 2018/1725 samt med dennes bestemmelser vedrørende uafhængigt tilsyn, retsmidler, ansvar og sanktioner.
- (35) Al Eurojusts behandling af personoplysninger inden for rammerne af sin kompetence og i forbindelse med udførelsen af dets opgaver bør betragtes som behandling af operationelle personoplysninger. Eurojusts behandling af operationelle personoplysninger bør være strengt begrænset til de kategorier af oplysninger, der er opført i bilag II, og bør være underlagt strenge frister for opbevaring knyttet til afslutningen af retssager, frifindelser og endelige retsafgørelser med automatiske revisionsmekanismer for at sikre overholdelse. For at støtte Eurojusts udvidede analytiske og strategiske opgaver giver denne forordning mulighed for at opbevare operationelle personoplysninger i en længere periode, hvis det er strengt nødvendigt til analytiske og strategiske formål, og det er underlagt klare betingelser og solide databeskyttelsesgarantier og finder sted inden for en klar og juridisk sikker ramme, der er i overensstemmelse med Unionens gældende databeskyttelsesregler. Eftersom Eurojust også behandler administrative personoplysninger, der ikke vedrører strafferetlig efterforskning, bør behandlingen af sådanne oplysninger være omfattet af de generelle regler i forordning (EU) 2018/1725. Databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning berører ikke de gældende regler om, hvorvidt personoplysninger kan fremlægges som bevismateriale forud for og i straffesager. Oplysninger, der behandles af Eurojust, bør opbevares i en europæisk cloudinfrastruktur med henblik på gradvist at sikre suveræne digitale infrastrukturer og cloudkapaciteter.
- (36) Beskyttelsen af de registreredes rettigheder og friheder kræver en klar ansvarsfordeling vedrørende databeskyttelse i henhold til denne forordning.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Medlemsstaterne bør være ansvarlige for rigtigheden af oplysninger, de har videregivet til Eurojust, og som er blevet behandlet af Eurojust uden foretagelse af ændringer, og for at ajourføre disse oplysninger med henblik på at sikre lovligheden af en videregivelse af sådanne oplysninger til Eurojust. Eurojust bør være ansvarlig for rigtigheden af oplysninger, der stammer fra andre leverandører af oplysninger eller fra dets egne analyse- eller indsamlingsaktiviteter. Eurojust bør sikre, at personoplysninger behandles rimeligt og lovligt, indsamles og behandles til specifikke formål, er tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til disse formål, ikke opbevares længere end nødvendigt og behandles på en måde, der garanterer tilstrækkelig sikkerhed og fortrolighed.

- (37) I Eurojusts forretningsorden bør der indgå passende garantier for opbevaring af operationelle personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til statistiske formål. Hvis operationelle personoplysninger videregives eller udleveres til Eurojust af en medlemsstat, bør den kompetente myndighed, det nationale medlem eller den nationale Eurojustkorrespondent have ret til at anmode om berigtigelse eller sletning af disse operationelle personoplysninger i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i denne forordning og forordning (EU) 2018/1725.
- (38) En registreret bør kunne udøve retten til indsigt i operationelle personoplysninger om sig selv, som behandles af Eurojust, i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. En sådan anmodning kan fremsættes med rimelige mellemrum til Eurojust eller til den nationale tilsynsmyndighed i en medlemsstat efter den registreredes eget valg. Begrænsninger i indsigtsretten kan finde anvendelse, hvis videregivelse ville bringe en igangværende undersøgelse eller en fysisk persons sikkerhed i fare, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne forordning og forordning (EU) 2018/1725. Adgangen til operationelle personoplysninger i Eurojust bør være strengt begrænset til nationale medlemmer, deres stedfortrædere, autoriserede udstationerede nationale eksperter, udpegede nationale systembrugere og autoriseret Eurojustpersonale inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning.
- (39) Den person, der udpeges som Eurojusts databeskyttelsesrådgiver, bør have den nødvendige ekspertise inden for databeskyttelseslovgivning og -praksis svarende til de databehandlingsaktiviteter, der udføres af Eurojust, og det beskyttelsesniveau, der kræves for de behandlede personoplysninger.
- (40) For at lette samarbejdet mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og de nationale tilsynsmyndigheder bør EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder regelmæssigt mødes i Det Europæiske Databeskyttelsesråd i overensstemmelse med reglerne om koordineret tilsyn i forordning (EU) 2018/1725, uden at dette berører EDPS' uafhængighed eller ansvar for tilsyn med Eurojust for så vidt angår databeskyttelse.
- (41) Som den første modtager på Unionens område af personoplysninger, der er blevet meddelt af eller indhentet fra tredjelande eller internationale organisationer, bør Eurojust være ansvarlig for rigtigheden af sådanne oplysninger og træffe alle rimelige foranstaltninger for at kontrollere deres rigtighed ved modtagelsen, eller når den stiller dem til rådighed for andre myndigheder. I ekstraordinære tilfælde bør Eurojust kunne forlænge opbevaringsfristerne for operationelle personoplysninger med henblik på at nå sine mål under iagttagelse af princippet om formålsbegrænsning og efter nøje at have afvejet alle berørte interesser, herunder de registreredes interesser, samt under EDPS' tilsyn. Inden for de gældende retlige rammer for databeskyttelse er Eurojust

underlagt de almindelige regler om ansvar i og uden for kontraktforhold, der gælder for EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.

- (42) Eurojust bør opretholde særlige forbindelser med Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område på grundlag af samråd og komplementaritet, navnlig gennem de medlemmer af hvert nationalt kontor, der er udpeget som kontaktpunkter for Det Europæiske Retlige Netværk. Komplementariteten mellem Det Europæiske Retlige Netværk og Eurojust bør udmøntes i overensstemmelse med deres respektive mandater, idet Eurojust er kompetent i komplekse sager, der involverer grov grænseoverskridende kriminalitet, der kræver aktiv koordinering og eventuelt en fælles retsforfølgingsstrategi mellem flere jurisdiktioner. Et system til fordeling af sager mellem Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk bør sikre, at Eurojust koncentrerer sine ressourcer om den mest komplekse grænseoverskridende efterforskning af grov kriminalitet, der navnlig er kendetegnet ved parallel efterforskning eller retsforfølgning i forskellige medlemsstater, kompetencekonflikter, inddragelse af mere end to retlige rammer eller retsmyndigheder, forbindelser til organiseret kriminalitet eller ekstraordinær operationel hastende karakter eller strategisk betydning på EU-plan.
- (43) Som en del af beslutningerne vedrørende oprettelse af Eurojusts interne strukturer bør bestyrelsen fastlægge de institutionelle og administrative forbindelser mellem Eurojust og de netværk, det er vært for, navnlig de netværk, der er oprettet ved Rådets afgørelse 2002/494/RIA, 2007/845/RIA og 2008/852/RIA og ved Rådets konklusioner af 14. juni 2024 om oprettelse af Det Europæiske Retlige Netværk vedrørende Organiseret Kriminalitet.
- (44) Eurojust bør etablere og opretholde et tæt samarbejde med Europol med henblik på at sikre en sammenhængende og koordineret udøvelse af deres respektive mandater og undgå dobbeltarbejde samt etablere et kontinuum mellem retshåndhævelse efter retninger og retlig koordinering, der muliggør en hurtig omsætning af kriminalefterretninger til rettidig og velkoordineret retlig efterforskning og retsforfølgning. Kombinationen af Europol's kriminalefterretnings- og analysekapacitet og Eurojusts retlige koordineringsopgaver gør det muligt for de kompetente myndigheder at opdage grænseoverskridende kriminelle mønstre hurtigere og reagere effektivt på nye kriminelle trusler. En samarbejdsordning, der revideres regelmæssigt og ajourføres efter anmodning fra og i samråd med Kommissionen, bør fastsætte de praktiske retningslinjer for dette samarbejde og konsolidere den etablerede samarbejdspraksis, herunder de praktiske ordninger for gensidig indirekte adgang til oplysninger, som henholdsvis Eurojust og Europol hver især er i besiddelse af, gennem et optimeret hit/no-hit-system. Dette system bør optimeres ved hjælp af tekniske foranstaltninger for at forbedre mulighederne for at krydstjekke. Der bør fastsættes bestemmelser om muligheden for at oprette fælles operationelle platforme med samtykke fra de kompetente nationale myndigheder og om deltagelse af repræsentanter for Europol i kollegiets møder, hvor spørgsmål af fælles interesse drøftes, således at de operationelle drøftelser styrkes gennem tilførsel af yderligere ekspertise og oplysninger til sagsrelaterede overvejelser. Enhver adgang for Europol til oplysninger hos Eurojust bør ved hjælp af tekniske midler begrænses til information, der falder ind under disse EU-agenturers respektive mandater. Eurojust og Europol bør holde hinanden underrettet om alle aktiviteter vedrørende finansiering af fælles efterforskningshold.
- (45) Eurojust bør etablere og opretholde et tæt forhold til EPPO på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og kompetencer. Eurojust bør have et

udtrykkeligt mandat til efter anmodning fra EPPO at yde forstærket støtte i sager, der henhører under EPPO's kompetence, navnlig i sager, der kræver efterforskningsforanstaltninger eller andre former for samarbejde i medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO, eller i sager, der involverer tredjelande, eller som kræver koordinering mellem efterforskning, der foretages af EPPO, og efterforskning, der foretages af kompetente nationale myndigheder i medlemsstater, der ikke deltager i EPPO. En stærkere koordinering mellem de to organer bør bidrage til at undgå dobbeltarbejde, lette samarbejdet med ikkedeltagende medlemsstater og tredjelande og støtte en omfattende sagsbehandling i undersøgelser med en grænseoverskridende dimension. Det bør fastsættes, at EPPO-repræsentanter deltager i kollegiets møder, hvor spørgsmål af fælles interesse drøftes, for at styrke den operationelle koordinering og den gensidige bevidsthed. Det automatiserede hit/no hit-system mellem Eurojust og EPPO bør også optimeres gennem tekniske foranstaltninger for at forbedre udvekslingen af oplysninger. Eurojust bør uden unødigt ophold underrette EPPO om enhver strafbar adfærd, som giver mulighed for EPPO's kompetenceudøvelse, og bør underrette medlemsstaterne, medmindre EPPO er af den opfattelse, at en sådan underretning vil påvirke effektiviteten eller fortroligheden af EPPO's efterforskninger. De praktiske ordninger for samarbejdet mellem Eurojust og EPPO bør fastlægges i en samarbejdsordning, som regelmæssigt bør tages op til revision.

- (46) For at bidrage til en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør Eurojust samarbejde med de øvrige aktører inden for bekæmpelse af svig, som arbejder for at beskytte Unionens finansielle interesser, såsom EPPO, Europol, OLAF, AMLA og EU-Toldmyndigheden, med henblik på at behandle spørgsmål, der er relevante for koordineringen af aktiviteter til bekæmpelse af svig, såsom fremme af udveksling af oplysninger, gennemførelse af koordinerede eller fælles tiltag, udveksling af oplysninger om nye kriminelle tendenser inden for aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, udveksling af bedste praksis, herunder spørgsmål vedrørende IT-sikkerhed og -udvikling, fastlæggelse af kriterier for fælles rapportering eller koordinering af uddannelsesaktiviteter eller generel udvikling med hensyn til Unionens struktur til bekæmpelse af svig. Som relevant aktør i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser bør Eurojust deltage aktivt i sådanne fælles samarbejdsaktiviteter.
- (47) For at sikre, at den rapport, som Kommissionen hvert år skal aflægge i henhold til artikel 325, stk. 5, i TEUF, indeholder en samlet oversigt over de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe svig, der skader Unionens finansielle interesser, bør Eurojust bidrage til udarbejdelsen af denne rapport. Dette bidrag bør dække de opnåede resultater og de aktiviteter, som Eurojust har udført med henblik herpå.
- (48) Eurojust bør kunne udveksle personoplysninger med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver, med fuld respekt for beskyttelsen af privatlivets fred og andre grundlæggende rettigheder og friheder. Eurojust bør styrke samarbejdet med tredjelandes kompetente myndigheder og organer i internationale organisationer på grundlag af en samarbejdsstrategi, der udarbejdes i samråd med Kommissionen hvert fjerde år. Samarbejdsordninger mellem Eurojust og de kompetente myndigheder i et tredjeland kan tage form af strategiske samarbejdsordninger, som er uafhængige af, men ofte går forud for en international aftale indgået af Unionen i henhold til artikel 218 i TEUF, eller ordninger til gennemførelse af en sådan international aftale. Såfremt det er relevant, bør samarbejdsforpligtelser med finansielle virkninger medtages i

internationale aftaler, som Unionen indgår med tredjelande, for at sikre tilstrækkelige ressourcer til det operationelle samarbejde. For at lette samarbejdet og opbygge gensidig tillid i forholdet til internationale partnere bør de retlige rammer for udsendelse af retsmedsmænd som forbindelsespersoner i tredjelande præciseres, herunder med hensyn til deres opgaver, databeskyttelsesforpligtelser og betingelserne for, at de kan udveksle operationelle personoplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelandet. Hvis Eurojust konstaterer, at der er et operationelt behov for samarbejde med et tredjeland eller en international organisation, bør det kunne henlede Kommissionens opmærksomhed på, at der er behov for en afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller for en henstilling om at indlede forhandlinger om en international aftale i medfør af artikel 218 i TEUF.

- (49) Selv i mangel af en international aftale bør Eurojust etablere og opretholde operationelle forbindelser med tredjelande, der anses for at være af strategisk betydning for det retlige samarbejde, navnlig EU-kandidatlande og potentielle kandidatlande, hvor EU-finansierede projekter har til formål at yde operationel støtte og bistand for derigennem at indføre disse partnere i EU's retlige samarbejds- og arbejdsmetoder. Med henblik herpå bør Eurojust være vært for faste kontaktpunkter fra prioriterede tredjelande på grundlag af en samarbejdsordning og efter udpegning foretaget af bestyrelsen, således at der tilvejebringes pålidelige og stabile kanaler for retlig udveksling, og forsinkelser i behandlingen af anmodninger om samarbejde reduceres. Disse kontaktpunkters rolle er at fremskynde, koordinere eller lette efterkommelsen af anmodninger om retligt samarbejde, støtte kommunikation og koordinering mellem Eurojust, medlemsstaterne og de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland og lette disse myndigheders deltagelse i koordineringsmøder og fælles efterforskningshold, der understøttes af Eurojust. Disse kontaktpunkters adgang til Eurojusts sagsforvaltningssystem bør være strengt begrænset til oplysninger, der er relevante for udførelsen af deres opgaver, og enhver udveksling af operationelle personoplysninger bør kun finde sted på grundlag af de undtagelser i særlige situationer, der er fastsat i denne forordning. Der bør træffes særlige organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at integrationen af sådanne aktører i Eurojust ledsages af passende informationssikkerheds- og databeskyttelsesgarantier.
- (50) Det bør fastsættes, at forbindelsesanklagere, der er udstationeret ved Eurojust fra tredjelande eller fra internationale organisationer, kan deltage i kollegiets møder, hvor spørgsmål af fælles interesse drøftes, for at styrke de operationelle forbindelser og lette direkte udveksling mellem aktører på området.
- (51) For at sikre Eurojust fuld selvstændighed og uafhængighed bør det have et selvstændigt budget med indtægter, der først og fremmest kommer fra Unionens almindelige budget, og som ikke skal dække udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter; disse udgifter bør dækkes af deres respektive medlemsstater. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens tilskud og enhver anden støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionsretten bør revidere regnskaberne, og Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg bør godkende dem. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509³⁶ bør finde anvendelse på Eurojust.
- (52) For at bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, eller alvorlige forhold i forbindelse med udøvelse af arbejdet,

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024).

der indebærer manglende opfyldelse af tjenestemænds eller øvrige ansattes forpligtelser, der kan medføre en disciplinærsag eller i givet fald en straffesag, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013³⁷, som ændret, finde ubegrænset anvendelse på Eurojust, og OLAF bør kunne foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet. I overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 har EPPO kompetence til at efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371³⁸.

- (53) Kollegiet bør modtage detaljeret og omfattende ekspertrådgivning om grundlæggende rettigheder, der kan blive berørt af agenturets aktiviteter. Med henblik herpå bør Eurojusts personale omfatte mindst én ekspert med ansvar for at støtte Eurojust i at sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i alle dets aktiviteter og opgaver, navnlig dets operationelle aktiviteter, herunder udveksling af personoplysninger med tredjelande. Det bør være muligt at udpege et medlem af Eurojusts personale, som har modtaget specialuddannelse i lovgivning og praksis vedrørende grundlæggende rettigheder. Denne udpegede ekspert bør arbejde tæt sammen med databeskyttelsesrådgiveren inden for rammerne af deres respektive kompetencer. For så vidt angår spørgsmål vedrørende databeskyttelse bør databeskyttelsesrådgiveren have det fulde ansvar.
- (54) For at øge åbenheden og den demokratiske kontrol af Eurojust er det nødvendigt at fastsætte en ordning i overensstemmelse med artikel 85, stk. 1, i TEUF for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters fælles evaluering af Eurojusts virke. Denne evaluering bør finde sted inden for rammerne af et interparlamentarisk udvalgsmøde med deltagelse af medlemmer af de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter og bør fuldt ud respektere Eurojusts uafhængighed med hensyn til at træffe foranstaltninger i specifikke operationelle sager og med hensyn til tavshedspligt. Det er hensigtsmæssigt regelmæssigt at evaluere anvendelsen af denne forordning. Senest fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert femte år bør Kommissionen evaluere Eurojusts resultater i forhold til dets mål, mandat, opgaver, forvaltning og beliggenhed, herunder hvert tiende år en vurdering af, om det er berettiget at opretholde agenturet.
- (55) Der bør være åbenhed i Eurojusts arbejde i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i TEUF. Bestyrelsen bør vedtage specifikke bestemmelser om, hvordan retten til aktindsigt sikres. Forpligtelsen til åbenhed finder anvendelse på Eurojust, men således at pligten til fortrolighed i dets operationelle arbejde ikke bringes i fare. Administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, bør respektere denne forpligtelse. For at øge Eurojusts gennemsigtighed over for EU-borgerne og styrke dets ansvarlighed bør Eurojust på sit websted offentliggøre en liste over medlemmerne af sin bestyrelse og sit forretningsudvalg og, hvis det er relevant, sammenfatninger af resultaterne af bestyrelsesmøderne under overholdelse af de gældende databeskyttelseskrav.

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/2030 (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2223 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 49).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

- (56) De nødvendige bestemmelser vedrørende lokaler til Eurojust i Nederlandene, hvor det har hjemsted, og de særlige regler, der skal gælde for Eurojusts personale og de pågældendes familiemedlemmer, bør fastsættes i en hjemstedsaftale mellem Eurojust og Kongeriget Nederlandene. Da der ved denne forordning oprettes en bestyrelse, som ikke var omhandlet i forordning (EU) 2018/1727, bør hjemstedsaftalen ændres eller erstattes for at sikre, at dens personelle anvendelsesområde omfatter bestyrelsens medlemmer og deres familier. Når det er relevant bør det samme gælde for faste kontaktpunkter udsendt fra tredjelande og deres familier. Værtsmedlemsstaten bør sikre de bedst mulige vilkår for Eurojusts effektive funktion, herunder med hensyn til flersproget, europæisk orienteret skolegang og passende transportforbindelser, så der kan tiltrækkes højt kvalificerede medarbejdere fra så stort et geografisk område som muligt.
- (57) Målet med denne forordning, nemlig oprettelse af en enhed med ansvar for at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes retsmyndigheder i forbindelse med grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (58) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.] ELLER [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse af [dato] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]
- (59) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (60) EDPS er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den [dato].
- (61) Denne forordning respekterer fuldt ud de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred som beskyttet ved henholdsvis artikel 8 og 7 i chartret og artikel 16 i TEUF, adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, jf. chartrets artikel 47, uskyldsformodningen, jf. chartrets artikel 48, og kriminalitetsofres rettigheder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER, MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde ("Eurojust")
2. Eurojust som oprettet ved denne forordning erstatter og efterfølger Eurojust som oprettet ved forordning (EU) 2018/1727.
3. I forordningen fastsættes regler for Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver.
4. Eurojust støtter og styrker koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge grov kriminalitet, som Eurojust har kompetence til at håndtere i overensstemmelse med artikel 5, når denne kriminalitet berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, herunder når den har konsekvenser på EU-plan.

Artikel 2

Retlig status

1. Eurojust er et EU-agentur, og det har status som juridisk person.
2. Eurojust har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som national ret tillægger juridiske personer. Det kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.
3. Eurojust repræsenteres af en administrerende direktør.

Artikel 3

Hjemsted

Eurojust har hjemsted i Haag i Nederlandene.

Artikel 4

Opgaver

Eurojust udfører følgende opgaver:

- (a) bistå de kompetente nationale myndigheder og kompetente organer i internationale organisationer med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskning og retsforfølgning, herunder ved at lette og støtte udstedelsen og efterkommelsen af anmodninger og fuldbyrdelsen af afgørelser om retligt samarbejde i straffesager, navnlig dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse

- (b) modtage, indsamle, opbevare, behandle, analysere og udveksle oplysninger, herunder operationelle personoplysninger, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver, med kompetente nationale myndigheder i medlemsstaterne, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer og relevante private parter i overensstemmelse med denne forordning og gældende databeskyttelsesregler
- (c) krydstjekke oplysninger, der opbevares i relevante databaser, for at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende efterforskninger og underrette de berørte medlemsstater eller, såfremt det er relevant, Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) herom
- (d) indsamle, sikre, analysere og opbevare bevismateriale, der vedrører de alvorligste internationale forbrydelser og relaterede strafbare handlinger, og lette udvekslingen af sådant bevismateriale med eller dets direkte tilgængelighed for medlemsstaternes og tredjelandes kompetente nationale myndigheder og kompetente organer ved internationale straffedomstole og -tribunaler
- (e) støtte de kompetente nationale myndigheder i aktiviteter, der har til formål at opspore, indefryse, konfiskere og inddrive aktiver fra kriminelle aktiviteter i grænseoverskridende sager, herunder konfiskation efter domfældelse og ikkedomsbaseret konfiskation i straffesager
- (f) bistå medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder med at etablere og opretholde samarbejde med tredjelande og internationale organisationer med henblik på at lette det retlige samarbejde i straffesager
- (g) samarbejde tæt med EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig
 - i. med Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol), herunder gennem gensidig inddragelse i og koordinering af operationelle aktiviteter
 - ii. med EPPO ved at støtte EPPO's efterforskning, når denne kræver efterforskningsforanstaltninger eller en anden form for samarbejde i medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO³⁹, eller i tredjelande, samt ved at yde støtte i sager, som kræver koordinering mellem de efterforskninger, der foretages af EPPO, og dem, der foretages af kompetente myndigheder i de medlemsstater, der ikke deltager i EPPO, herunder gennem støtte til oprettelse af fælles efterforskningshold
 - iii. med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, som inden for deres respektive mandater indsamler oplysninger, der er relevante for udførelsen af Eurojusts opgaver
- (h) samarbejde med, koordinere og støtte netværk og organer, der er aktive inden for retligt samarbejde i straffesager, herunder ved at være vært for dem, såfremt det er relevant
- (i) bistå de kompetente nationale myndigheder med at beskytte ofres rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende straffesager

³⁹ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

- (j) indsamle og analysere specialiseret viden, navnlig gennem undersøgelse af oplysninger, der opbevares i Eurojusts sagsforvaltningssystem, og relevant national og international retspraksis og EU-retspraksis og udvikle bedste praksis og yde rådgivning inden for sit mandat, såfremt det er relevant inden for rammerne af Eurojusts ekspertisecentre vedrørende straffesager
- (k) efter anmodning levere analyser og teknisk rådgivning baseret på sin ekspertise fra sagsarbejdet til EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer
- (l) om nødvendigt yde teknisk, operationel, analytisk, juridisk, finansiell og strategisk støtte inden for sit mandatområde
- (m) samarbejde struktureret og regelmæssigt, herunder ved at indgå bilaterale eller multilaterale samarbejdsordninger om de nærmere regler for et sådant samarbejde, med de aktører inden for bekæmpelse af svig, som arbejder for at beskytte Unionens finansielle interesser, som f.eks. EPPO, Europol, OLAF, AMLA og EU-Toldmyndigheden.

Artikel 5

Eurojusts kompetence

1. Eurojust har kompetence med hensyn til følgende lovovertrædelser, herunder når sådanne lovovertrædelser begås i forbindelse med eller indgår i aktiviteter med en hybrid dimension:
 - (a) de former for grov kriminalitet, som er opført i bilag I
 - (b) strafbare handlinger, der henhører under EPPO's kompetence
 - (c) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå, for at fremme eller begå eller for at undgå straf for den grove kriminalitet, der er opført i bilag I.
2. Eurojust handler efter anmodning fra en kompetent national myndighed, et kompetent organ i en international organisation, EPPO inden for rammerne af dets kompetence eller på eget initiativ.
3. For så vidt angår andre former for kriminalitet end dem, der er opført i bilag I, kan Eurojust bistå efterforskning og retsforfølgning efter anmodning fra en kompetent national myndighed i medlemsstaterne.
4. I forbindelse med strafbare handlinger, der henhører under EPPO's kompetence, udøver Eurojust sin kompetence:
 - (a) i sager, der omfatter medlemsstater, som ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO, efter anmodning fra disse medlemsstater eller EPPO
 - (b) i sager, der omfatter medlemsstater, som deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO, når EPPO har besluttet ikke at udøve sin kompetence.
5. Eurojust har også kompetence til at bistå EPPO i sager, der omfatter tredjelande, eller når der er behov for koordinering mellem efterforskning, der foretages af EPPO, og efterforskning, der foretages af kompetente myndigheder i de medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO.
6. Eurojust kan bistå ved efterforskning og retsforfølgning, når disse vedrører:

- (a) mindst to medlemsstater
- (b) én medlemsstat, hvis sagen har konsekvenser på EU-plan
- (c) mindst én medlemsstat og et tredjeland eller en international organisation, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:
 - i. der er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, eller der er indgået en international aftale, en samarbejdsaftale eller en samarbejdsordning med det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation
 - ii. der er udpeget et kontaktpunkt i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, eller
 - iii. der er en væsentlig interesse i at yde en sådan bistand
- (d) to eller flere tredjelande eller internationale organisationer, hvis sagen kan have konsekvenser på EU-plan, forudsat at der er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, at der er indgået en international aftale, en samarbejdsaftale eller en samarbejdsordning med hver af dem, og at kollegiet på forhånd har givet sin godkendelse.

KAPITEL II

EUROJUSTS ORGANISATION

AFDELING I

STRUKTUR

Artikel 6

Eurojusts struktur

1. Eurojust består af en forvaltningsstruktur og en operationel struktur.
2. Forvaltningsstrukturen består af:
 - (a) en bestyrelse, som varetager de opgaver, der er fastsat i artikel 10
 - (b) et forretningsudvalg, som varetager de opgaver der er fastsat i artikel 13
 - (c) en administrerende direktør, som varetager de ansvarsområder, der er fastsat i artikel 15.
3. Den operationelle struktur består af:
 - (a) de nationale medlemmer, som udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 18
 - (b) kollegiet, som udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 20.

AFDELING II

BESTYRELSEN

Artikel 7

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og en repræsentant for Kommissionen.
2. Bestyrelsen omfatter også:
 - (a) Eurojusts formand, som ikke har stemmeret
 - (b) den administrerende direktør, som ikke har stemmeret.
3. Hvert medlem af bestyrelsen har en suppleant. Suppleanten er det pågældende medlems stedfortræder i vedkommendes fravær. Hverken bestyrelsesmedlemmet eller vedkommendes suppleant, som er repræsentanter for en medlemsstat, må være det nationale medlem eller et andet medlem af medlemsstatens nationale kontor, der er udstationeret ved Eurojust.
4. Bestyrelsesmedlemmer og deres suppleanter udpeges på grundlag af deres ekspertise på det strafferetlige område under hensyntagen til deres relevante anciennitet og erfaring, herunder inden for ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige spørgsmål.

5. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bestræber sig på at minimere udskiftningen af repræsentanterne med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Alle parter tilstræber at opnå en ligelig kønsfordeling i bestyrelsen.
6. Medlemmernes og deres stedfortræderes mandat er på fem år og kan fornyes én gang.

Artikel 8

Bestyrelsesformanden

1. Bestyrelsen vælger med to tredjedeles flertal en formand og en næstformand blandt medlemmerne med stemmeret. Næstformanden træder automatisk i stedet for formanden, når sidstnævnte er forhindret i at udføre sit hverv.
2. Formandens og næstformandens mandat er på fire år og kan fornyes én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være bestyrelsesmedlem under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig.

Artikel 9

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsesformanden indkalder til bestyrelsesmøder.
2. Eurojusts formand og Eurojusts administrerende direktør deltager i drøftelserne, men har ikke stemmeret.
3. Bestyrelsen afholder mindst to møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelsesformanden, på Kommissionens anmodning eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.
4. Bestyrelsen kan invitere enhver, hvis synspunkter kan være af interesse, til at deltage i møderne som observatør.
5. Bestyrelsen kan om nødvendigt afholde fælles møder med Europols bestyrelse.
6. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter kan, såfremt bestyrelsens forretningsorden tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter under møderne.
7. Når et spørgsmål om fortrolighed eller interessekonflikt er på dagsordenen, drøfter bestyrelsen spørgsmålet og træffer en beslutning uden det berørte medlems tilstedeværelse. Nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse kan fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 10

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen udstikker de strategiske retningslinjer for Eurojusts aktiviteter og skal navnlig:
 - (a) vedtage udkastet til det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 12, før det forelægges for Kommissionen med henblik på en udtalelse

- (b) under hensyntagen til Kommissionens udtalelse vedtage det samlede programmeringsdokument med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer
- (c) vedtage den konsoliderede årlige aktivitetsrapport og det årlige og flerårige arbejdsprogram
- (d) vedtage sin egen forretningsorden samt forretningsudvalgets forretningsorden
- (e) vedtage bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter for så vidt angår bestyrelsesmedlemmerne, de nationale medlemmer og medlemmerne af de nationale kontorer
- (f) vedtage sikkerhedsreglerne
- (g) udøve de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, som vedtægten for tjenestemænd tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte⁴⁰ tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, for så vidt angår Eurojusts personale i overensstemmelse med stk. 2
- (h) vedtage gennemførelsesbestemmelser til vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, stk. 2
- (i) udnævne den administrerende direktør og, hvis det er relevant, forlænge vedkommendes embedsperiode eller afskedige vedkommende i overensstemmelse med artikel 14
- (j) udpege forbindelsesofficerer til udsendelse til tredjelande som omhandlet i artikel 61
- (k) udnævne og afskedige en regnskabsfører og en databaseskyttelsesrådgiver, som er funktionelt uafhængige under udførelsen af deres hverv.
- (l) vedtage sikkerhedsplanen, forretningskontinuitetsplanen og katastrofeberedskabsplanen
- (m) vedtage en afgørelse, der fastlægger regler for udstationering af nationale eksperter hos Eurojust som omhandlet i artikel 72
- (n) med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage Eurojusts årlige budget og varetage andre budgetmæssige opgaver vedrørende Eurojusts budget i medfør af kapitel VI
- (o) vedtage de finansielle bestemmelser, der gælder for Eurojust, i overensstemmelse med artikel 69
- (p) vedtage den samarbejdsstrategi, der er omhandlet i artikel 60, efter høring af kollegiet
- (q) bemyndige indgåelsen af samarbejdsordninger i overensstemmelse med artikel 54, stk. 3

⁴⁰ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

- (r) vedtage afgørelser vedrørende etablering af Eurojusts interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf under hensyntagen til Eurojusts aktivitetsbehov og forsvarlig budgetforvaltning
 - (s) træffe enhver anden ikkeoperationel afgørelse, når kompetencen ikke udtrykkeligt er tillagt forretningsudvalget eller den administrerende direktør i overensstemmelse med denne forordning.
- 2. I overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, stk. 2, vedtager bestyrelsen i medfør af artikel 2, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte en afgørelse om at delegere de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser til den administrerende direktør og fastlægger betingelserne for at suspendere denne delegation. Den administrerende direktør er bemyndiget til at videredelegere disse beføjelser.
 - 3. Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse truffet af et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, sidstnævnte har videredelegeret, og selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 11

Bestyrelsens afstemningsregler

- 1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, træffer bestyrelsen afgørelser med et flertal blandt dens stemmeberettigede medlemmer.
- 2. Hvis Kommissionen giver udtryk for alvorlige betænkeligheder ved et forslag til en afgørelse, der forelægges bestyrelsen om spørgsmål vedrørende Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715⁴¹ og vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, udsætter bestyrelsen vedtagelsen af afgørelsen. Inden for en frist på 15 dage tager bestyrelsen afgørelsen op til fornyet overvejelse og vedtager den, eventuelt med ændringer, ved anden behandling enten med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, herunder Kommissionens repræsentant, eller med et flertal på fire femtedele af medlemsstaternes repræsentanter.
- 3. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. Hvis et stemmeberettiget medlem ikke er til stede, har medlemmets suppleant stemmeretten.
- 4. Bestyrelsesformanden deltager i afstemningerne.
- 5. Eurojusts formand og Eurojusts administrerende direktør deltager ikke i afstemningerne.
- 6. Hvis formanden for Eurojust på grundlag af en afgørelse truffet af kollegiet ved konsensus giver udtryk for alvorlige betænkeligheder ved en afgørelse efter artikel 10, stk. 1, litra a), c), p) og r), overvejer bestyrelsen nøje disse betænkeligheder og foretager om nødvendigt en fornyet vurdering af det forslag, som der skal træffes afgørelse om, inden den vedtager det.

⁴¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

7. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

Artikel 12

Årlig og flerårig programmering

1. Bestyrelsen vedtager senest den 30. november hvert år et samlet programmeringsdokument, som skal indeholde den årlige og flerårige programmering, på grundlag af et udkast, som er udarbejdet af den administrerende direktør og gennemgået af forretningsudvalget, idet der tages hensyn til Kommissionens udtalelse. Bestyrelsen sender programmeringsdokumentet til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
2. Programmeringsdokumentet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget og justeres om nødvendigt i overensstemmelse hermed.
3. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 4 omhandlede flerårige arbejdsprogram. Det skal heri klart fremgå, hvilke opgaver der er tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.
4. Bestyrelsen ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, når Eurojust tildeles en ny opgave. Alle væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan uddelegere beføjelser til at foretage ikkevæsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.
5. I det flerårige arbejdsprogram fastsættes den samlede strategiske programmering, herunder mål, den i artikel 60 omhandlede strategi for samarbejde med tredjelandes myndigheder og internationale organisationers organer, forventede resultater og resultatindikatorer. Heri fastsættes desuden resourceplanen, herunder det flerårige budget og personalebehovet. Resourceplanen ajourføres hvert år. Den strategiske programmering ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, navnlig for at tage hensyn til resultatet af den evaluering, der er omhandlet i artikel 74.

AFDELING III

FORRETNINGSUDVALGET

Artikel 13

Forretningsudvalget

1. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg.
2. Eurojusts formand er formand for forretningsudvalget.
3. Forretningsudvalget:

- (a) forbereder de afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen, og overvåger gennemførelsen af de afgørelser, den vedtager
 - (b) gennemgår udkastet til det årlige budget, udkastet til det årlige arbejdsprogram og udkastet til den konsoliderede årlige aktivitetsrapport, som den administrerende direktør har udarbejdet
 - (c) sikrer sammen med bestyrelsen en passende opfølgning på konklusionerne og henstillingerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer, på konklusionerne i undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁴² og på resultaterne, herunder retsafgørelser, af efterforskning foretaget af EPPO i overensstemmelse med gældende EU-ret
 - (d) bistår og rådgiver den administrerende direktør i forbindelse med gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke tilsynet med den administrative og budgetmæssige forvaltning, uden at det berører den administrerende direktørs ansvarsområde
 - (e) udarbejder rapporter, politikdokumenter, retningslinjer til de kompetente nationale myndigheder og udtalelser vedrørende Eurojusts arbejde; kollegiet høres i særlige tilfælde, hvor spørgsmålet er af væsentlig operationel relevans
 - (f) varetager alle andre opgaver, som bestyrelsen delegerer.
4. Forretningsudvalget træffer administrative afgørelser, herunder om:
- (a) en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risiciene for svig, under hensyntagen til omkostninger og fordele ved de foranstaltninger, der skal gennemføres, og på grundlag af et udkast udarbejdet af den administrerende direktør
 - (b) opfølgning på revisionsrapporter, herunder fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS)⁴³
 - (c) strategier vedrørende forbindelserne med EU-institutionerne, budgetplanlægning og budgetforhandlinger, herunder i forbindelse med den flerårige finansielle ramme
 - (d) godkendelse af forbindelsesanklagere og kontaktpunkter, der udsendes til Eurojust
 - (e) indledning af forhandlinger om indgåelse af samarbejdsordninger.
5. Hvis det er nødvendigt i hastende tilfælde, kan forretningsudvalget træffe foreløbige afgørelser på bestyrelsens vegne, navnlig i spørgsmål vedrørende administrativ og budgetmæssig forvaltning, herunder at suspendere delegationen af beføjelser som ansættelsesmyndighed. Sådanne afgørelser forelægges bestyrelsen til bekræftelse på dens næste møde.
6. Forretningsudvalget består af følgende medlemmer med stemmeret:

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (a) Eurojusts formand
 - (b) Eurojusts næstformand
 - (c) to medlemmer udpeget af bestyrelsen blandt dens stemmeberettigede medlemmer
 - (d) en repræsentant for Kommissionen.
- 7. Den administrerende direktør deltager i forretningsudvalgets møder, men har ikke stemmeret, og kan om nødvendigt lade sig repræsentere af en anden.
 - 8. Forretningsudvalget kan i forbindelse med specifikke punkter på dagsordenen også indbyde andre deltagere som observatører uden stemmeret.
 - 9. Bestyrelsesmedlemmers mandatperiode i forretningsudvalget er to år. Denne mandatperiode udløber inden afslutningen, hvis det pågældende medlem ophører med at være medlem af bestyrelsen.
 - 10. Forretningsudvalget mødes mindst en gang om måneden. Det mødes også på initiativ af dets formand eller på anmodning af mindst en tredjedel af medlemmerne.
 - 11. Forretningsudvalget træffer afgørelser med et flertal af sine medlemmer.

AFDELING IV

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 14

Udnævnelse, afskedigelse og forlængelse af mandatperioden

- 1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved Eurojust i overensstemmelse med artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
- 2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af sine kvalifikationer og dokumenterede færdigheder ud fra en liste over kandidater, som forretningsudvalget foreslår, efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure, der har til formål at sikre den bredest mulige deltagelse af kandidater og en passende kønsbalance.
- 3. Med henblik på undertegnelse af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres Eurojust af bestyrelsesformanden.
- 4. Den administrerende direktør udnævnes for en periode på fem år. Inden udløbet af denne periode foretager forretningsudvalget en vurdering, hvori en evaluering af den administrerende direktørs resultater og Eurojusts fremtidige opgaver og udfordringer tages i betragtning.
- 5. Bestyrelsen kan på forslag af forretningsudvalget, som tager hensyn til den i stk. 4 omhandlede vurdering, forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang, dog højst for en periode på fem år.
- 6. En administrerende direktør, hvis embedsperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i den næste udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.

7. Den administrerende direktør kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på forslag af forretningsudvalget.
8. Afgørelser om udnævnelse af den administrerende direktør, forlængelse af dennes embedsperiode eller dennes afskedigelse træffes af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

Artikel 15

Den administrerende direktørs opgaver og ansvarsområder

1. Den administrerende direktør leder Eurojust og står til ansvar over for bestyrelsen. Den administrerende direktør bistår ved udførelsen af sit hverv af Eurojusts personale i overensstemmelse med artikel 71.
2. Den administrerende direktør varetager sine opgaver i uafhængighed og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
3. Den administrerende direktør er Eurojusts retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der pålægges Eurojust ved denne forordning. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for at:
 - (a) sikre den daglige forvaltning af Eurojust
 - (b) gennemføre afgørelser truffet af bestyrelsen og forretningsudvalget
 - (c) sikre overholdelse af Eurojusts finansielle bestemmelser
 - (d) udarbejde et udkast til det samlede programmeringsdokument og forelægge det for forretningsudvalget til gennemgang og for bestyrelsen til vedtagelse efter høring af Kommissionen
 - (e) gennemføre det samlede programmeringsdokument og aflægge rapport til bestyrelsen om dets gennemførelse
 - (f) udarbejde den konsoliderede årlige aktivitetsrapport om Eurojusts aktiviteter og forelægge den for bestyrelsen til vurdering og vedtagelse
 - (g) støtte bestyrelsesformanden i forbindelse med forberedelsen af bestyrelsesmøderne og støtte Eurojusts formand i forbindelse med forberedelsen af møderne i forretningsudvalget og kollegiets møder
 - (h) udarbejde en handlingsplan for at følge op på konklusioner og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer, på resultaterne af undersøgelser foretaget af OLAF og på resultaterne, herunder retsafgørelser, af efterforskninger foretaget af EPPO i overensstemmelse med gældende EU-ret og rapportere om status to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen og forretningsudvalget
 - (i) beskytte Unionens finansielle interesser ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, uden at det berører OLAF's og EPPO's kompetencer, og, såfremt der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb
 - (j) udarbejde strategier for bekæmpelse af svig, for effektivitetsgevinster og for synergier, en strategi for samarbejde med tredjelande og internationale organisationer og en strategi for de organisatoriske forvaltningssystemer og

- interne kontrolsystemer for Eurojust og forelægge dem for bestyrelsen til godkendelse
- (k) udarbejde udkast til finansielle bestemmelser for Eurojust til vedtagelse i bestyrelsen
 - (l) udarbejde Eurojusts udkast til overslag over indtægter og udgifter med henblik på bestyrelsens vedtagelse og gennemføre Eurojusts budget
 - (m) fremme mangfoldighed og kønsbalance med hensyn til ansættelse af Eurojusts personale.

AFDELING V

NATIONALE MEDLEMMER

Artikel 16

De nationale medlemmers status

1. Hver medlemsstat udstationerer i overensstemmelse med sit retssystem et nationalt medlem af Eurojust. Dette nationale medlem har sit faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted.
2. Det nationale medlem skal:
 - (a) være aktivt medlem af den relevante medlemsstats anklagemyndighed eller dommerstand
 - (b) besidde de nødvendige kvalifikationer for udpegelse til høje anklagemyndigheds- eller dommerembeder i deres respektive medlemsstater og have relevant praktisk erfaring med nationale retssystemer eller relevante internationale organer eller EU-organer og med internationalt retligt samarbejde i straffesager og
 - (c) som minimum have de beføjelser, der er omhandlet i artikel 18, med henblik på at løse sine opgaver.
3. De nationale medlemmers mandat er på fem år og kan fornys én gang. Kan en stedfortræder for et nationalt medlem ikke handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem ved mandatets udløb, fortsætter det nationale medlem i sit mandat, indtil forlængelsen af mandatet eller pågældendes afløsning, under forudsætning af samtykke fra medlemmets medlemsstat.
4. Hvert nationalt medlem støttes af et nationalt kontor som omhandlet i artikel 17.

Artikel 17

Nationale kontorer

1. Hvert nationalt kontor består af det nationale medlem, mindst én stedfortræder for det nationale medlem og én assistent. Stedfortræderen har sit faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted. Hvis en medlemsstat beslutter det, kan assistenten have sit faste arbejdssted i den pågældende medlemsstat.

2. Stedfortræderen skal have samme status, beføjelser og adgangsrettigheder efter gældende national ret som det nationale medlem. Stedfortræderen kan handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem. Stedfortrædernes mandat er på fem år og kan fornyes én gang.
3. En assistent kan også handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem, hvis pågældende har den i artikel 16, stk. 2, omhandlede status.
4. Yderligere stedfortrædere eller assistenter kan støtte det nationale medlem. Om nødvendigt og med kollegiets samtykke kan de have deres faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted. Medlemsstaterne underretter Eurojusts formand og Kommissionen om udnævnelsen af nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter.
5. Udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer, stedfortræderne og assistenterne afholdes af deres medlemsstat, uden at det berører artikel 24.
6. Hvert nationalt kontor støttes af mindst én udstationeret national ekspert. De udstationerede nationale eksperter skal have status som anklager, dommer eller repræsentant for en retsmyndighed med kompetence svarende til en anklagers eller en dommers efter national ret.
7. Medlemsstaterne kan tildele yderligere personale til det nationale kontor til kortvarige operationelle opgaver, herunder praktikanter fra Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.
8. Udstationerede nationale eksperter og andet yderligere personale er underlagt det nationale medlems myndighed ved udførelsen af opgaver i forbindelse med Eurojusts operationelle funktioner.
9. De nationale kontorer støttes af autoriseret Eurojustpersonale. Antallet af autoriseret Eurojustpersonale, der tildeles hvert nationalt kontor, og deres arbejdsopgaver fastsættes af den administrerende direktør efter høring af det nationale medlem.
10. Mindst ét medlem af hvert nationalt kontor udpeges som kontaktpunkt for Det Europæiske Retlige Netværk⁴⁴ med henblik på at hjælpe med at afgøre, om en anmodning skal behandles med bistand fra Eurojust eller Det Europæiske Retlige Netværk.
11. Det nationale medlem, stedfortræderen, en assistent med beføjelse til at træde i stedet for det nationale medlem eller en udstationeret national ekspert skal være til rådighed til at modtage og behandle hasteanmodninger til enhver tid, 24 timer i døgnet, syv dage om ugen, for at sikre, at Eurojust er i stand til uden ophold at udføre sine opgaver i hastesager.
12. Når medlemmer af nationale kontorer udfører deres opgaver inden for rammerne af Eurojusts operationelle funktioner, betragtes de relevante udgifter i forbindelse med disse aktiviteter som aktionsudgifter.

Artikel 18

De nationale medlemmers beføjelser

1. Det nationale medlem har beføjelse til:

⁴⁴ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

- (a) at indlede, registrere og forvalte sager i Eurojusts sagsforvaltningssystem
- (b) direkte at kontakte og høre og udveksle operationelle oplysninger og bevismateriale med en hvilken som helst kompetent national myndighed i deres medlemsstat og et hvilket som helst relevant EU-organ, -kontor eller -agentur, herunder EPPO og Europol
- (c) direkte at kontakte og høre og udveksle operationelle oplysninger og bevismateriale med kompetente nationale myndigheder i tredjelande og kompetente organer i internationale organisationer i overensstemmelse med deres medlemsstats internationale forpligtelser og med databeskyttelsesreglerne
- (d) at fremme eller på anden måde støtte udstedelsen eller efterkommelsen af alle anmodninger om retligt samarbejde eller gensidig anerkendelse
- (e) på grundlag af alle relevante tilgængelige oplysninger, herunder, såfremt det er relevant, input fra databeskyttelsesrådgiveren, at tillade overførsel af operationelle personoplysninger, der er nødvendige med henblik på en specifik efterforskning, som deres medlemsstat er involveret i, i overensstemmelse med artikel 94b, 94c og 94d i forordning (EU) 2018/1725; hvis de operationelle personoplysninger, der skal overføres, er blevet meddelt af mere end én medlemsstat i forbindelse efterforskningen, gives tilladelsen af hvert nationalt medlem fra alle de medlemsstater, der har meddelt disse oplysninger
- (f) at organisere koordineringsmøder og koordinationscentre
- (g) at deltage i fælles efterforskningshold og, såfremt det er relevant, igangsætte eller fremme deres oprettelse og lette deres virke, herunder ved at undertegne JIT-aftaler
- (h) at deltage i fælles operationelle platforme, Eurojusts ekspertisecentre og platforme for retlig koordinering;
- (i) at deltage i operationelle taskforcer og Europols operationelle møder, såfremt det er relevant
- (j) at anmode de kompetente nationale myndigheder i deres medlemsstater om at godkende oprettelsen af koordineringsmekanismer, herunder fælles operationelle platforme, sammen med Europol, jf. artikel 57, stk. 5
- (k) at anmode de kompetente nationale myndigheder i deres medlemsstat om at foretage en efterforskning eller retsforfølgning af specifikke handlinger eller om at foretage en specifik handling inden for strafferetsplejen eller at træffe enhver anden foranstaltning, der er berettiget med henblik på en efterforskning eller retsforfølgning
- (l) at bistå med at identificere, forebygge og løse kompetencekonflikter, herunder ved at afgive begrundede udtalelser, ved at opfordre de kompetente nationale myndigheder til at acceptere, at en af dem er bedst egnet til at retsforfølge, og ved at lette overførslen af retsforfølgning.

2. Efter aftale med den kompetente nationale myndighed og i overensstemmelse med national ret kan de nationale medlemmer:

- (a) udstede eller efterkomme enhver anmodning om retligt samarbejde eller gensidig anerkendelse, herunder:

- i. foreskrive, anmode om eller gennemføre efterforskningsforanstaltninger som fastsat i direktiv 2014/41/EU
 - ii. udstede, anmode om eller fuldbyrde afgørelser om indefrysning som fastsat i forordning (EU) 2018/1805
 - iii. udstede en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543⁴⁵
- (b) anmode deres nationale kontorer for inddrivelse af aktiver om at oplyse om redskaber, udbytte eller formuegoder, der er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om indefrysning eller konfiskation, og iværksætte øjeblikkelige tiltag, indtil en afgørelse om indefrysning udstedes, jf. direktiv (EU) 2024/1260⁴⁶.
3. I hastesager, hvis det ikke er muligt at kontakte den kompetente nationale myndighed i tide, har de nationale medlemmer beføjelse til at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, i overensstemmelse med deres nationale ret. De underretter uden unødigt ophold den kompetente nationale myndighed om enhver foranstaltning, der træffes i medfør af nærværende stykke.
4. Hvis de i stk. 2 og 3 omhandlede beføjelser i henhold til national ret tillægges en anden kompetent national myndighed, kan det nationale medlem anmode denne myndighed om at udstede eller gennemføre den pågældende foranstaltning.
5. Uden at det berører stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne give de nationale medlemmer yderligere beføjelser med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning. Disse medlemsstater underretter Kommissionen og kollegiet om disse beføjelser.
6. De nationale medlemmer skal i overensstemmelse med deres nationale lovgivning have adgang til eller uden unødigt ophold kunne indhente oplysningerne i følgende registre i deres medlemsstat:
 - (a) strafferegistre
 - (b) registre over anholdte
 - (c) efterforskningsregistre
 - (d) DNA-, fingeraftryks- og køretøjsregistre, hvis det er relevant for strafferetlige efterforskninger
 - (e) ECRIS-TCN i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/816⁴⁷
 - (f) centrale bankkontoregistre og systemer for datatræk oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153⁴⁸

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1543 af 12. juli 2023 om europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og om fuldbyrkelse af frihedsstraffe idømt som led i en straffesag (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 118)

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260 af 24. april 2024 om inddrivelse og konfiskation af aktiver (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/816 af 17. april 2019 om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandsstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for at supplere det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 1).

- (g) andre offentlige myndigheders registre, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

AFDELING VI

KOLLEGIET

Artikel 19

Kollegiets sammensætning

1. Kollegiet består af alle de nationale medlemmer.
2. Kollegiets medlemmer kan bistås af rådgivere eller eksperter.

Artikel 20

Kollegiets beføjelser og opgaver

1. Kollegiet er ansvarligt for Eurojusts operationelle opgaver og handler i fuld uafhængighed.
2. Kollegiet skal navnlig:
 - (a) lette identifikationen af forbundne retssager, herunder ved at anmode de nationale medlemmer om at kontrollere, om parallel efterforskning eller retsforfølgning finder sted vedrørende ensartede faktiske omstændigheder eller lovovertrædelser i deres respektive medlemsstater
 - (b) kortlægge tværgående problemstillinger og bedste praksis i operationelle anliggender, om nødvendigt ved at anmode de nationale medlemmer om at etablere kontakter med relevante nationale kontaktpunkter i retlige netværk eller med andre kompetente nationale myndigheder
 - (c) anmode den administrerende direktør om at udarbejde analyser af indvirkningen af international retspraksis, EU-retspraksis og national retspraksis på operationelle anliggender
 - (d) bidrage med operationelt input til forretningsudvalget med henblik på fastlæggelse af prioriteter i samarbejde med tredjelande og til operationelle dokumenter, som Europol anmoder Eurojust om at bidrage til
 - (e) anmode forretningsudvalget om at oprette ekspertisecentre i overensstemmelse med artikel 31 og platforme for retlig koordinering i overensstemmelse med artikel 27
 - (f) efter anmodning fra forretningsudvalget eller bestyrelsen yde rådgivning om spørgsmål, der er direkte knyttet til operationelle anliggender
 - (g) vedtage de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for at udføre dets opgaver.

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 12).

3. Kollegiet træffer operationelle afgørelser, herunder om:
- (a) indledning, registrering og forvaltning af sager på eget initiativ i Eurojusts sagsforvaltningssystem på grundlag af oplysninger fra en eller flere medlemsstater eller på grundlag af oplysninger modtaget fra et tredjeland, en international organisation eller et EU-organ, -kontor eller -agentur, navnlig Europol og EPPO, eller som er bearbejdet af Eurojusts personale
 - (b) i forbindelse med sager på eget initiativ, der er indledt i medfør af litra a), fremsendelse til de kompetente nationale myndigheder i de berørte medlemsstater af oplysninger, der er relevante for indledningen, udvidelsen eller gennemførelsen af efterforskning og retsforfølgning, der potentielt henhører under deres kompetence
 - (c) i forbindelse med sager, der er indledt på eget initiativ i medfør af litra a), tilrettelæggelse af et koordineringsmøde, hvis kollegiet finder, at et direkte samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i de berørte medlemsstater er nødvendigt for at sikre en effektiv koordinering af deres efterforskning og retsforfølgning
 - (d) vurdering af, om en sag, der involverer én medlemsstat, har konsekvenser på EU-plan, jf. artikel 5, stk. 6, litra b)
 - (e) fastlæggelse af, om der er en væsentlig interesse i at yde bistand i sager, der omfatter mindst én medlemsstat og et tredjeland eller en international organisation, jf. artikel 5, stk. 5, litra c), nr. iii)
 - (f) godkendelse af anmodninger om samarbejde indgivet af tredjelande eller internationale organisationer inden for anvendelsesområdet af artikel 5, stk. 6, litra d).

Artikel 21

Kollegiets møder

1. Eurojusts formand indkalder til kollegiets møder.
2. Kollegiet mødes mindst en gang om måneden. Det mødes også på initiativ af Eurojusts formand eller på anmodning af mindst en tredjedel af medlemmerne.
3. Den administrerende direktør og autoriseret Eurojustpersonale indbydes, såfremt det er relevant, til at deltage i kollegiets møder uden stemmeret.
4. Kollegiet indbyder repræsentanter for EPPO og Europol til at deltage i sine møder uden stemmeret, når der drøftes spørgsmål af fælles interesse. Såfremt det er relevant kan kollegiet også indbyde repræsentanter for EU-organer, forbindelsesanklagere udstationeret ved Eurojust, kontaktpunkter udsendt til Eurojust og andre nationale eller internationale kompetente myndigheder til at deltage uden stemmeret.
5. Kollegiet kan indbyde enhver anden person, hvis synspunkt kan være af interesse, til at deltage i dets møder som observatør.

Artikel 22

Kollegiets afstemningsregler

1. Kollegiet bestræber sig så vidt muligt på at træffe sine afgørelser ved konsensus. Hvis der ikke kan opnås konsensus, vedtager kollegiet uden unødigt ophold sine afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.
2. Hvert nationalt medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har stedfortræderen stemmeret på de i artikel 17, stk. 2, fastsatte betingelser. Hvis stedfortræderen ikke er til stede, skal assistenten også have stemmeret på de i artikel 17, stk. 3, fastsatte betingelser.

Artikel 23

Eurojusts formand og næstformand

1. Kollegiet vælger med to tredjedele flertal en formand og én næstformænd blandt de nationale medlemmer. Hvis der ikke kan opnås et flertal på to tredjedele efter den anden runde af valget, vælges næstformanden med et simpelt flertal blandt medlemmerne af kollegiet, men det er stadig nødvendigt med et flertal på to tredjedele for at vælge en formand.
2. Formanden varetager sit hverv på kollegiets vegne. Formanden:
 - (a) repræsenterer Eurojust i eksterne institutionelle forbindelser
 - (b) indkalder til og leder møderne i kollegiet og forretningsudvalget og holder kollegiet underrettet om alle spørgsmål, som er i dets interesse
 - (c) leder kollegiets arbejde
 - (d) deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret
 - (e) varetager eventuelle andre opgaver, som er fastsat i dets forretningsorden.
3. Næstformanden varetager de i stk. 2 nævnte opgaver, som formanden overdrager vedkommende, og træder i formandens sted, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv. Formanden og næstformanden bistår i forbindelse med udførelsen af deres specifikke opgaver af Eurojusts personale.
4. Formandens og næstformandens mandat er på fire år og kan fornys én gang.
5. Når et nationalt medlem vælges til formand eller næstformand for Eurojust, forlænges vedkommendes mandat, således at det sikres, at vedkommende kan varetage sit hverv som formand eller næstformand.
6. Hvis formanden eller næstformanden ikke længere opfylder betingelserne for varetagelsen af sit hverv, kan vedkommende afskediges af kollegiet på forslag af en tredjedel af dets medlemmer. Afgørelsen vedtages med et flertal på to tredjedele af medlemmerne, hvor den pågældende formand eller næstformand ikke medregnes.
7. Når et nationalt medlem vælges til formand for Eurojust, kan den pågældende medlemsstat udpege en anden kvalificeret person til at styrke det nationale kontor i den periode, hvor det nationale medlem er formand. En medlemsstat, som beslutter at udpege en sådan person, har ret til at ansøge om kompensation i henhold til artikel 24.

Artikel 24

Kompensationsordning for valg til hvervet som formand

1. Den medlemsstat, hvis nationale medlem vælges til Eurojusts formand, har ret til kompensation med henblik på artikel 23, stk. 7, i overensstemmelse med den ordning, der fastsættes af Rådet ved hjælp af gennemførelsesretsakter.
2. En medlemsstat kan få kompensation, hvis
 - (a) dens nationale medlem er blevet valgt til Eurojusts formand
 - (b) den anmoder kollegiet om kompensation og begrundet behovet for at styrke sit nationale kontor på grundlag af en øget arbejdsbyrde.
3. Den tildelte kompensation svarer til 50 % af den udpegede persons nationale løn. Kompensation for leveomkostninger og andre tilknyttede udgifter betales på et grundlag, der er sammenligneligt med det, som gælder for udstationerede EU-tjenestemænd og andre udstationerede tjenestemænd.
4. Udgifterne til kompensationsordningen dækkes af Eurojusts budget.

KAPITEL III

OPERATIONELLE ANLIGGENDER

AFDELING I

FREMME AF RETLIGT SAMARBEJDE OG RETLIG KOORDINERING

Artikel 25

Støtte til grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning

1. Eurojust støtter og styrker samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, tredjelande og kompetente organer i internationale organisationer og sikrer den bedst mulige koordinering af efterforskning og retsforfølgning, navnlig ved at yde operationel, analytisk og strategisk støtte.
2. Med henblik på stk. 1 kan Eurojust navnlig:
 - (a) organisere og facilitere koordineringsmøder og koordinationscentre og yde den nødvendige logistiske støtte, herunder oversættelse og tolkning
 - (b) fremme og støtte udstedelsen, fremsendelsen og efterkommelsen eller fuldbyrdelsen af anmodninger om retligt samarbejde og instrumenter til gensidig anerkendelse, navnlig ved at:
 - i. rådgive om de passende instrumenter og gældende retlige krav
 - ii. støtte udarbejdelse og fremsendelse af og opfølgning på anmodninger
 - iii. fremme kontakter med medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder og med kompetente myndigheder i tredjelande og kompetente organer i internationale organisationer samt, såfremt det er relevant, private parter
 - iv. finde frem til alternative løsninger i tilfælde af afslag på efterkommelse af anmodninger
 - v. yde bistand i tilfælde af konkurrerende eller modstridende anmodninger om retligt samarbejde, herunder europæiske arrestordre udstedt i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA⁴⁹, f.eks. ved at afgive begrundede udtalelser
 - (c) bistå med at forebygge, identificere og løse kompetencekonflikter mellem kompetente nationale myndigheder, herunder ved at:
 - i. identificere parallelle eller indbyrdes forbundne retssager
 - ii. yde juridisk rådgivning, herunder med hensyn til anvendelsen af ne bis in idem-princippet
 - iii. afgive ikkebindende begrundede udtalelser eller henstillinger om løsning af sådanne konflikter

⁴⁹ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1), som ændret ved Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 (EUT L 81 af 27.3.2009, s. 24).

- iv. opfordre de kompetente nationale myndigheder til at acceptere, at en af dem bedst vil kunne varetage retsforfølgning
 - v. lette overførslen af retsforfølgning
 - (d) lette og støtte udvekslingen af oplysninger mellem kompetente nationale myndigheder og kompetente organer i internationale organisationer
 - (e) i overensstemmelse med denne forordning krydstjekke oplysninger i relevante databaser for at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende efterforskninger og støtte sådanne efterforskninger
 - (f) fremme og støtte grænseoverskridende opsporing, indefrysning, konfiskation og inddrivelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter i grænseoverskridende sager, herunder i forbindelse med konfiskation efter domfældelse og ikkedomsbaseret konfiskation i straffesager
 - (g) anmode Europol om støtte, herunder gennem operationel analyse, i en igangværende specifik strafferetlig efterforskning på grundlag af efterforskningsoplysninger fra Eurojust eller medlemsstaterne.
3. De kompetente nationale myndigheder underretter efter anmodning Eurojust om resultatet af sager, hvortil de har modtaget bistand i medfør af denne artikel, herunder om muligt relevante retsafgørelser og eventuelle opfølgende foranstaltninger, der er truffet.
 4. Eurojust støtter gennemførelsen af denne artikel gennem sit autoriserede personale, der handler under ledelse af de nationale medlemmer i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 26

Støtte til fælles efterforskningshold

1. Eurojust yder operationel, teknisk, analytisk, juridisk og finansiel støtte til fælles efterforskningshold, herunder ved at:
 - (a) rådgive om muligheden for og de retlige krav til oprettelse af et fælles efterforskningshold, herunder Europolis eventuelle deltagelse
 - (b) bistå med udarbejdelsen og forhandlingen af aftaler om oprettelse af fælles efterforskningshold
 - (c) rådgive om retsforfølgningsstrategier og gennemførelsen af operationelle foranstaltninger.
2. De nationale medlemmers og andre medlemmer af de nationale kontorers roller og status i et fælles efterforskningshold fastlægges i aftalen om oprettelse af det fælles efterforskningshold.
3. Eurojusts personale kan, hvis det er fastsat i aftalen om oprettelse af et fælles efterforskningshold, deltage i det pågældende efterforskningsholds aktiviteter på de betingelser, der er fastsat deri, herunder for så vidt angår den gældende ansvarsordning.
4. Eurojusts personale kan inden for begrænsningerne i lovgivningen i de medlemsstater, hvor et fælles efterforskningshold opererer, bistå i forbindelse med dets aktiviteter og udvekslingen af oplysninger mellem dets medlemmer.

5. Oplysninger, som autoriseret Eurojustpersonale er kommet i besiddelse af i forbindelse med deres deltagelse i et fælles efterforskningshold, behandles med samtykke fra den medlemsstat, der stillede oplysningerne til rådighed, og på dennes ansvar af Eurojust på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.
6. Eurojust støtter netværket af nationale eksperter vedrørende fælles efterforskningshold (JIT-netværket) via sit personale, navnlig ved at:
 - (a) tilrettelægge dets møder og uddannelsesaktiviteter
 - (b) indsamle og analysere evalueringer af individuelle fælles efterforskningshold
 - (c) forvalte Eurojusts finansielle støtte til fælles efterforskningshold
 - (d) varetage de opgaver, der er tildelt JIT-netværkets sekretariat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/969⁵⁰
7. Finansiell støtte fra Eurojust ydes i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2024/2509 og kan omfatte anvendelse af forenklede finansieringsformer, herunder faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter fast takst. De udgifter, der er nødvendige for oprettelsen og driften af fælles efterforskningshold, kan Eurojust dække eller godtgøre direkte, herunder omkostninger i forbindelse med rejser, indkvartering, tolkning, oversættelse, koordineringsaktiviteter, udstyr og operationel støtte.

Artikel 27

Platforme for retlig koordinering

1. Efter anmodning fra to eller flere medlemsstater eller på eget initiativ med de berørte medlemsstaters samtykke kan Eurojust oprette platforme for retlig koordinering for at støtte særligt kompleks grænseoverskridende efterforskning eller retsforfølgning eller for at styrke samarbejdet om håndtering af specifikke former for grov kriminalitet.
2. Platformene for retlig koordinering består af repræsentanter for de berørte medlemsstaters kompetente nationale myndigheder, herunder medlemmer af de nationale kontorer, og støttes af autoriseret Eurojustpersonale.
3. Repræsentanter for EU-agenturer, -organer, -kontorer og andre relevante internationale aktører på retsområdet samt for tredjelande og internationale organisationer kan indbydes til at deltage under forudsætning af de berørte kompetente nationale myndigheders samtykke.
4. Eurojust yder operationel, teknisk, analytisk, juridisk og finansiell støtte til platformene for retlig koordinering. Eurojust yder også den nødvendige logistiske støtte, herunder lokaler og sikre kommunikationsværktøjer.
5. Platformene for retlig koordinering skal navnlig:
 - (a) lette udvekslingen af oplysninger og bevismateriale med relevans for retsmyndighederne, herunder til støtte for udviklingen og gennemførelsen af en fælles retsforfølgningsstrategi

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/969 af 10. maj 2023 om oprettelse af en samarbejdsplatform til støtte for fælles efterforskningshold og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 132 af 17.5.2023, s. 1).

- (b) give Eurojust oplysninger med henblik på operationel analyse i overensstemmelse med denne forordning
 - (c) yde specialiseret bistand til kompetente nationale myndigheder, herunder, såfremt det er relevant, med støtte fra de ekspertisecentre, der er omhandlet i artikel 31.
6. Oplysninger, der behandles inden for rammerne af en platform for retlig koordinering, håndteres i overensstemmelse med denne forordning og opbevares og behandles i det sagsforvaltningssystem, som er omhandlet i artikel 41.

AFDELING II

OPERATIONELLE AKTIVITETER PÅ EGET INITIATIV

Artikel 28

Eget initiativ

1. Foreligger der ikke en anmodning fra de kompetente nationale myndigheder eller EPPO kan Eurojust udføre operationelle aktiviteter på eget initiativ i overensstemmelse med denne forordning på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, tredjelande, internationale organisationer, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer eller private parter eller oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder i forbindelse med igangværende eller potentiel efterforskning eller retsforfølgning af grov kriminalitet, der er omfattet af Eurojusts kompetence i overensstemmelse med denne forordning.
2. Når Eurojust handler på eget initiativ, kan de nationale medlemmer med angivelse af begrundelsen herfor anmode de kompetente myndigheder i deres medlemsstater om at:
 - (a) indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - (b) acceptere, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at foretage efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - (c) udvide omfanget af efterforskning til at omfatte andre, ikke oprindeligt involverede medlemsstater eller tredjelande
 - (d) prioritere en anmodning om retligt samarbejde i tilfælde af modstridende eller konkurrerende anmodninger
 - (e) tillade krydstjek af relevante databaser med henblik på at identificere forbindelser mellem sager, såfremt det er relevant
 - (f) foretage koordinering mellem berørte medlemsstaters kompetente myndigheder
 - (g) anmode Europol om operationel eller analytisk støtte i overensstemmelse med artikel 57
 - (h) oprette et fælles efterforskningshold
 - (i) tage særlige efterforskningsskridt
 - (j) fremsende de oplysninger til Eurojust, der er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver

- (k) træffe enhver anden foranstaltning med henblik på efterforskning eller retsforfølgning.
3. De nationale medlemmer kan endvidere:
- (a) underrette de kompetente nationale myndigheder om efterforskning eller retsforfølgning, som kan have konsekvenser på EU-plan eller berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret
 - (b) fremsende oplysninger til de kompetente nationale myndigheder, der er relevante for indledningen, udvidelsen eller gennemførelsen af efterforskning og retsforfølgning, der henhører under Eurojusts kompetence
 - (c) afgive begrundede udtalelser i forbindelse med specifikke sager og fremsende disse udtalelser til de berørte medlemsstater
 - (d) udstede eller efterkomme anmodninger om retligt samarbejde i hastesager i overensstemmelse med denne forordning.
4. Hvis der opstår hindringer i forbindelse med anmodninger om eller afgørelser vedrørende retligt samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, og hvis sådanne ikke kan afhjælpes gennem samråd mellem de berørte kompetente myndigheder, kan de nationale medlemmer på eget initiativ eller efter anmodning fra de berørte kompetente nationale myndigheder afgive en begrundet udtalelse om sagen.
5. De kompetente nationale myndigheder i de berørte medlemsstater besvarer uden unødigt ophold anmodninger fra nationale medlemmer som omhandlet i stk. 2, og de begrundede udtalelser, der er omhandlet i stk. 3 og 4. De kan nægte at efterkomme sådanne anmodninger eller undlade at følge sådanne udtalelser, hvis det vil skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, bringe en igangværende efterforsknings eller retsforfølgningssucces i fare eller bringe en persons sikkerhed i fare.
6. På grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og med henblik på stk. 2 kan autoriseret Eurojustpersonale indsamle, analysere og fremsende relevante operationelle oplysninger til de nationale medlemmer eller kollegiet med henblik på passende opfølgning. Til dette formål kan autoriseret Eurojustpersonale midlertidigt opbevare og analysere personoplysninger i sagsforvaltningssystemet alene med henblik på at gøre det muligt for det nationale medlem eller kollegiet at afgøre, om sådanne oplysninger er relevante for Eurojusts opgaver, og om der bør indledes en sag i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan opbevares i en periode på højst seks måneder i et sikkert og kontrolleret miljø, som Eurojust stiller til rådighed til dette formål, under forudsætning af passende garantier, der i alt væsentligt svarer til dem, der er fastlagt for sagsforvaltningssystemet. Hvis det nationale medlem eller kollegiet undtagelsesvis ikke har været i stand til at fastslå relevansen inden for denne frist, kan fristen forlænges én gang med en yderligere periode af højst seks måneder.
7. Eurojusts personale kan også udarbejde begrundede udtalelser med henblik på stk. 3 og 4 og fremsende dem til de nationale medlemmer eller kollegiet med henblik på passende opfølgning.
8. De berørte medlemsstaters kompetente nationale myndigheder bevarer ansvaret for at træffe afgørelse om eventuelle foranstaltninger, der skal træffes som følge af

Eurojusts aktiviteter i medfør af denne artikel, i overensstemmelse med gældende national ret og EU-ret.

Artikel 29

Sikring, analyse og opbevaring af bevismateriale

1. For at støtte medlemsstaternes indsats for at bekæmpe de alvorligste internationale forbrydelser og dermed forbundne strafbare handlinger udvikler og opretholder Eurojust i overensstemmelse med denne forordning kapaciteten til at indsamle, sikre, analysere og opbevare bevismateriale og oplysninger, der eventuelt kan anvendes som bevismateriale i forbindelse med disse forbrydelser.
2. Efter anmodning fra kollegiet eller Kommissionen kan Eurojust i behørigt begrundede tilfælde udvide de kapaciteter, der er omhandlet i stk. 1, til andre former for grov kriminalitet, der henhører under dets kompetence i overensstemmelse med denne forordning, forudsat at dette er afgørende for at støtte specifik efterforskning og retsforfølgning, som der er oprettet et fælles efterforskningshold eller en platform for retlig koordinering for.
3. Med henblik på stk. 1 kan Eurojust i overensstemmelse med denne forordning modtage bevismateriale fra de kompetente nationale myndigheder i medlemsstaterne og tredjelande samt fra kompetente organer ved internationale straffedomstole og -tribunaler. Eurojust kan også indsamle relevante oplysninger, der kan anvendes som bevismateriale, fra EU-agenturer, -organer og -kontorer, internationale organisationer, private parter og fra offentligt tilgængelige kilder.
4. Eurojust fremmer sikker og rettidig udveksling af oplysninger og bevismateriale som omhandlet i stk. 1 mellem medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder og tredjelande samt kompetente organer ved internationale straffedomstole og -tribunaler eller stiller, såfremt det er relevant og i overensstemmelse med denne forordning, sådanne oplysninger og bevismateriale direkte til rådighed for dem.
5. Med henblik på denne artikel skal Eurojust gennem autoriseret personale:
 - (a) støtte de kompetente nationale og internationale myndigheder i fremsendelsen af bevismateriale til Eurojust og indsamle oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder
 - (b) støtte de kompetente nationale og internationale myndigheder i deres efterforskning og retsforfølgning, herunder ved at identificere bevismæssige mangler og parallelle efterforskninger og rådgive om retsforfølgningsstrategier, og
 - (c) arbejde tæt sammen med Europol inden for deres respektive mandater for at identificere forbindelser mellem oplysninger, der behandles af begge agenturer, herunder gennem udarbejdelse af fælles analytiske rapporter, såfremt det er relevant.

Artikel 30

Bevaring af viden

1. Autoriseret Eurojustpersonale bevarer, analyserer og, såfremt det er relevant, udveksler operationel viden vedrørende retligt samarbejde i straffesager, herunder

viden fra Eurojusts sagsarbejde og Det Europæiske Retlige Netværk og erfaringer fra kontaktpunkter i andre relevante netværk og organer, der er aktive inden for retligt samarbejde i straffesager.

2. Eurojust identificerer tværgående spørgsmål og bedste praksis inden for retligt samarbejde i straffesager og udvikler værktøjer, herunder retningslinjer, politikdokumenter og analyser af sagsarbejdet for at bistå aktører på området i forbindelse med deres grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning.
3. Eurojust kan, herunder ved hjælp af automatiserede værktøjer, samle og analysere national retspraksis og EU-retspraksis, der er relevant for retligt samarbejde i straffesager, herunder om antageligheden af bevismateriale.

Artikel 31

Eurojusts ekspertisecentre vedrørende straffesager

1. Eurojust kan oprette ekspertisecentre vedrørende straffesager som specialiserede interne strukturer til at yde strategisk, analytisk og operationel støtte til de nationale kontorer, de kompetente nationale myndigheder og andre relevante interessenter i forbindelse med bekæmpelsen af prioriterede former for kriminalitet på EU-plan og håndteringen af tværgående spørgsmål i det retlige samarbejde i straffesager.
2. Eurojusts ekspertisecentre koordineres af Eurojusts personale, som efter høring af medlemmerne af de nationale kontorer, der er tilknyttet det relevante ekspertisecenter, beslutter, hvordan der skal prioriteres med hensyn til aktiviteter og resultater. Disse medlemmer kan også anmode om støtte fra Eurojusts ekspertisecentre i forbindelse med analytiske og operationelle aktiviteter. Retlige netværk og andre organer for nationale aktører kan også bidrage til centrenes arbejde.
3. Repræsentanter for andre EU-agenturer, -organer og -kontorer samt andre relevante interessenter kan indbydes til at deltage i et ekspertisecenters arbejde, hvis det er relevant for udførelsen af deres respektive opgaver.
4. Kollegiet, den administrerende direktør eller Kommissionen kan anmode om, at der oprettes et ekspertisecenter. Forretningsudvalget vurderer den operationelle merværdi og de finansielle konsekvenser af en sådan anmodning og forelægger vurderingen for bestyrelsen, som træffer afgørelse herom i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra r).

AFDELING III

YDERLIGERE FORMER FOR OPERATIONEL STØTTE

Artikel 32

Kontaktpunkt for tredjelande og internationale organisationer med henblik på forordning (EU) 2019/816

1. I udøvelsen af Eurojusts i artikel 17 i forordning (EU) 2019/816 fastsatte funktion som et kontaktpunkt for tredjelande og internationale organisationer med henblik på bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med strafferegisteroplysninger om en tredjelandstatsborger, sikrer Eurojust en effektiv og sikker behandling af

anmodninger, og at der følges op herpå som omhandlet i nævnte artikel, i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesregler. Med henblik herpå fastlægger Eurojust passende organisatoriske og tekniske foranstaltninger til behandling og prioritering af og opfølgning på sådanne anmodninger.

2. Efter fastlæggelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, gennemføres proceduren i artikel 17 i forordning (EU) 2019/816 elektronisk.

Artikel 33

Bistand i forbindelse med ofre for kriminalitet i grænseoverskridende straffesager

Eurojust bistår efterforskende og retsforfølgende myndigheder med at beskytte ofres rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende strafferetlig efterforskning. Efter anmodning fra medlemsstaternes kompetente nationale efterforskende og retsforfølgende myndigheder kan Eurojust navnlig:

- (a) bistå med at lette identifikationen af ofre i sager, der involverer et stort antal ofre
- (b) rådgive de kompetente nationale myndigheder om ofres ret til at deltage i straffesager i henhold til national ret eller EU-retten i grænseoverskridende sager
- (c) bistå de kompetente nationale myndigheder med hensyn til ofres adgang til erstatning og tilbagelevering af formuegoder, herunder formuegoder, der er omfattet af indefrysings- eller konfiskationsforanstaltninger
- (d) yde enhver yderligere bistand i forbindelse med ofres rettigheder i grænseoverskridende straffesager inden for rammerne af sin kompetence i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 34

Engagement i den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT)

1. Eurojust støtter Europol i udarbejdelsen af analyseprodukter vedrørende indre sikkerhed, herunder strategiske analyser, trusselsvurderinger, rapporter om udviklingen og briefinger om situationen, navnlig med henblik på at bistå Rådet og Kommissionen med at fastlægge Unionens strategiske, politiske og operationelle prioriteter for bekæmpelse af grov kriminalitet.
2. Eurojust bistår Europol med den operationelle gennemførelse af Unionens prioriteter i bekæmpelsen af grov kriminalitet, navnlig ved at støtte retsmyndigheders deltagelse i EMPACT.
3. I koordinering med Europol kan Eurojust yde operationel, analytisk, juridisk, administrativ og logistisk støtte til aktiviteter, som finder sted under medlemsstaternes ledelse inden for rammerne af EMPACT. En sådan støtte kan omfatte at lette udvekslingen af oplysninger mellem de berørte kompetente myndigheder.
4. Støtten begrænses til aktiviteter, der ledes af eller involverer retsmyndigheder. De praktiske ordninger for koordineringen mellem Europol og Eurojust i denne

forbindelse fastlægges i den samarbejdsordning, der indgås mellem de to agenturer, jf. artikel 57.

AFDELING IV

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER MED DE KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER I MEDLEMSSTATERNE

Artikel 35

Nationalt Eurojustkoordineringssystem

1. Hver medlemsstat opretter et nationalt Eurojustkoordineringssystem til støtte for sit nationale medlems arbejde og for at sikre koordinering mellem det nationale kontor og medlemsstatens kompetente nationale myndigheder.
2. Det nationale Eurojustkoordineringssystem skal omfatte kontaktpunkterne i de netværk, som Eurojust opretholder forbindelser med efter artikel 56, de nationale korrespondenter på terrorismeområdet og enhver anden relevant retsmyndighed.
3. Hver medlemsstat kan udpege en national Eurojustkorrespondent, der skal fungere som koordinator for medlemmerne af det nationale Eurojustkoordineringssystem på nationalt plan.
4. Hver medlemsstat udpeger en kompetent national myndighed som national Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet. Denne nationale korrespondent på terrorismeområdet skal være en retsmyndighed eller en anden kompetent myndighed. Hvis det nationale retssystem kræver det, skal en medlemsstat kunne udpege mere end én kompetent national myndighed som national Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet. Den nationale korrespondent på terrorismeområdet skal have adgang til alle relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 37. Den nationale korrespondent skal have kompetence til at indsamle sådanne oplysninger og fremsende dem til Eurojust i overensstemmelse med national ret og EU-retten, navnlig national strafferetspleje og gældende databeskyttelsesregler.
5. Medlemmerne af det nationale Eurojustkoordineringssystem skal navnlig:
 - (e) sikre, at oplysninger, der vedrører den berørte medlemsstat i overensstemmelse med artikel 37, på en effektiv og pålidelig måde overføres til det sagsforvaltningssystem, der er omhandlet i artikel 41.
 - (a) hjælpe det nationale medlem med at udpege de kompetente myndigheder med henblik på efterkommelse af anmodninger og fuldbyrdelse af afgørelser om retligt samarbejde, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse
 - (b) underrette det nationale medlem om møder, hvor operationelle anliggender af relevans for Eurojust drøftes, og indbyde det nationale medlem til at deltage i sådanne møder
 - (c) opretholde tætte forbindelser med den nationale Europolenhed
 - (d) øge bevidstheden blandt efterforskende og retsforfølgende myndigheder i deres medlemsstat om den støtte, som Eurojust kan yde i grænseoverskridende sager

- (e) fremsende national retspraksis, der er relevant for retligt samarbejde i straffesager, til Eurojust, herunder om antageligheden af bevismateriale
 - (f) henlede Eurojusts opmærksomhed på tværgående spørgsmål og bedste praksis inden for retligt samarbejde i straffesager med henblik på at bidrage til Eurojusts bevaring af viden i overensstemmelse med artikel 30 og deltage i Eurojusts ekspertisecentres arbejde i overensstemmelse med artikel 31.
- 6. Det nationale medlem mødes regelmæssigt med medlemmerne af det nationale Eurojustkoordineringssystem i deres medlemsstat. Det nationale medlem afholder navnlig særlige regelmæssige møder med kontaktpunkterne i hvert af de netværk, der er omhandlet i stk. 2, for at behandle spørgsmål, der er omfattet af dette netværks ansvarsområde, og for at sikre en effektiv koordinering mellem det nationale kontor og de relevante kompetente nationale myndigheder.
 - 7. For at opfylde de mål, der er omhandlet i stk. 5, forbindes de personer, der er omhandlet i stk. 2, i det omfang de fungerer som kompetente nationale myndigheder, med det decentrale IT-system, som er omhandlet i artikel 40.
 - 8. Autoriseret Eurojustpersonale kan bistå med gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 36

Udveksling af oplysninger med medlemsstaterne og mellem nationale medlemmer

- 1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler alle de oplysninger med Eurojust, der er nødvendige med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver efter artikel 4 og 25 samt i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler. Dette skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, 5 og 6.
- 2. Fremsendelse af oplysninger til Eurojust betragtes kun som en anmodning om bistand fra Eurojust i den pågældende sag, hvis en medlemsstats kompetente myndighed angiver dette.
- 3. De nationale medlemmer udveksler uden forudgående tilladelse alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver, indbyrdes og med deres kompetente nationale myndigheder. De kompetente nationale myndigheder underretter straks deres nationale medlemmer om sager, der vedrører dem.
- 4. De kompetente nationale myndigheder informerer deres nationale medlemmer om oprettelsen af fælles efterforskningshold og resultaterne af disse holds arbejde.
- 5. De kompetente nationale myndigheder underretter uden unødigt ophold deres nationale medlemmer om sager, som berører mindst tre medlemsstater, og for hvilke der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger og afgørelser, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, til mindst to medlemsstater, og hvor et eller flere af følgende gør sig gældende:
 - (a) den pågældende overtrædelse kan i den anmodende eller udstedende medlemsstat medføre frihedsstraf eller forvaring med en maksimal strafferamme på mindst fem eller seks år, hvilket den pågældende medlemsstat skal træffe afgørelse om, og overtrædelserne figurerer på følgende liste:
 - i. menneskehandel

- ii. seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse, herunder børnepornografi og hvervning af børn til seksuelle formål
 - iii. narkotikahandel
 - iv. ulovlig handel med skydevåben, dele eller komponenter heraf eller ammunition og eksplosive stoffer;
 - v. korruption
 - vi. kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser
 - vii. falskmøntneri eller forfalskning af betalingsmidler
 - viii. hvidvask af penge
 - ix. IT-kriminalitet
- (b) der er konkrete indicier for, at en kriminel organisation er involveret
- (c) der er tegn på, at sagen kan have en alvorlig grænseoverskridende dimension eller kan have alvorlige konsekvenser på EU-plan, eller at den kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret.
6. De kompetente nationale myndigheder informerer deres nationale medlemmer om:
- (a) sager, hvor der er opstået, eller hvor det er sandsynligt, at der vil opstå kompetencekonflikter
 - (b) kontrollerede leverancer, som berører mindst tre lande, hvoraf mindst to er medlemsstater
 - (c) gentagne vanskeligheder med eller afslag på at efterkomme anmodninger og fuldbyrde afgørelser om retligt samarbejde, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.
7. De nationale myndigheder er ikke forpligtet til at videregive oplysninger i en given sag, hvis videregivelsen skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller bringer personers sikkerhed i fare.
8. Denne artikel berører ikke betingelserne fastsat i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande, herunder eventuelle betingelser, som tredjelande måtte have fastsat for anvendelsen af oplysninger, når de er videregivet.
9. Denne artikel berører ikke andre forpligtelser vedrørende fremsendelse af oplysninger til Eurojust.
10. De kompetente nationale myndigheder har ikke pligt til at meddele oplysninger som omhandlet i denne artikel, hvis sådanne oplysninger allerede er blevet fremsendt til Eurojust i henhold til andre bestemmelser i denne forordning.

Artikel 37

Udveksling af oplysninger om terrorsager

1. For så vidt angår terrorhandlinger underretter de kompetente nationale myndigheder deres medlemsstats nationale medlem om igangværende eller afsluttede strafferetlige efterforskninger, som retsmyndighederne fører tilsyn med, så snart sagen henvises til retsmyndighederne i overensstemmelse med national ret, navnlig national strafferetspleje, om igangværende eller afsluttede retsforfølgninger og retssager og

om eventuelle retsafgørelser vedrørende terrorhandlinger. Denne forpligtelse finder anvendelse på al strafferetlig efterforskning vedrørende terrorhandlinger, uanset om der er en kendt forbindelse til en anden medlemsstat eller et tredjeland, medmindre den strafferetlige efterforskning på grund af sine særlige omstændigheder klart kun berører én medlemsstat.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når:
 - a) udvekslingen af oplysninger ville bringe en igangværende efterforskning eller en enkeltpersons sikkerhed i fare, eller
 - b) udvekslingen af oplysninger ville stride mod væsentlige sikkerhedsinteresser i den pågældende medlemsstat.
3. Med henblik på denne artikel forstås ved terrorhandlinger de lovovertrædelser, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541⁵¹.
4. De oplysninger, der fremsendes i overensstemmelse med stk. 1, skal omfatte de operationelle personoplysninger og andre oplysninger end personoplysninger, der er anført i bilag III. Sådanne oplysninger kan omfatte personoplysninger i overensstemmelse med bilag III, punkt 4, men kun hvis sådanne personoplysninger er i de kompetente nationale myndigheders besiddelse eller kan meddeles til disse i overensstemmelse med national ret, og hvis fremsendelse af disse oplysninger er nødvendig for pålidelig identifikation af en registreret som omhandlet i artikel 44, stk. 5.
5. I den i stk. 2 omhandlede situation underretter de kompetente nationale myndigheder deres nationale medlemmer om eventuelle ændringer af de i medfør af stk. 1 fremsendte oplysninger uden unødigt ophold og, hvor det er muligt, senest ti arbejdsdage efter sådanne ændringer.
6. Den kompetente nationale myndighed har ikke pligt til at meddele sådanne oplysninger, hvis de allerede er blevet fremsendt til Eurojust.
7. Den kompetente nationale myndighed kan når som helst anmode Eurojust om støtte til opfølgning for så vidt angår forbindelser, der er identificeret på grundlag af oplysninger givet i henhold til denne artikel.

Artikel 38

Oplysninger fra Eurojust til de kompetente nationale myndigheder

1. Eurojust meddeler uden unødigt ophold de kompetente nationale myndigheder oplysninger om resultaterne af behandlingen af oplysninger, herunder om forbindelser til sager, som allerede findes i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan omfatte personoplysninger.
2. Når en kompetent national myndighed anmoder Eurojust om oplysninger inden en bestemt frist, fremsender Eurojust disse oplysninger inden for denne frist.

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

Artikel 39

Udveksling af operationelle oplysninger mellem autoriseret Eurojustpersonale og medlemsstaterne

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder udvekslingen af operationelle oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaternes kompetente myndigheder sted gennem de nationale medlemmer i overensstemmelse med de regler for forvaltning af oplysninger i sagsforvaltningssystemet, der er fastsat i artikel 42.
2. Når udvekslinger af operationelle oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaternes kompetente myndigheder finder sted gennem de nationale medlemmer i overensstemmelse med stk. 1, kan et nationalt medlem fra sag til sag give en eller flere medlemmer af det autoriserede Eurojustpersonale tilladelse til under vedkommendes tilsyn og ansvar at udveksle operationelle oplysninger direkte med de kompetente myndigheder i deres medlemsstat, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver i henhold til denne forordning.
3. Hvis Eurojusts autoriserede personale handler i medfør af stk. 2, foretages sådanne udvekslinger via det decentrale IT-system, der er omhandlet i artikel 40, medmindre artikel 40, stk. 2, finder anvendelse. Det pågældende nationale medlem forbliver ansvarligt for indholdet af de udvekslede oplysninger og for den videre behandling heraf i sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1.

Artikel 40

Sikker digital kommunikation og dataudveksling mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust

1. Kommunikationen mellem de kompetente nationale myndigheder og Eurojust i henhold til denne forordning gennemføres via et net af IT-systemer og interoperable e-CODEX-adgangspunkter, der fungerer under hver medlemsstats og Eurojusts individuelle ansvar og forvaltning, og som muliggør sikker og pålidelig grænseoverskridende udveksling af oplysninger ("det decentrale IT-system"). Det sagsforvaltningssystem, som er omhandlet i artikel 41, kobles til det decentrale IT-system.
2. Såfremt udvekslingen af oplysninger i overensstemmelse med stk. 1 ikke er mulig, eksempelvis på grund af det decentrale IT-systems manglende tilgængelighed, det fremsendte materiales art, tekniske begrænsninger såsom datastørrelse, retlige begrænsninger med hensyn til antageligheden af de oplysninger, der anmodes om, som bevis eller med hensyn til retstekniske krav til de oplysninger, der anmodes om, eller ekstraordinære omstændigheder, skal fremsendelsen foregå ved hjælp af de mest hensigtsmæssige alternative midler under hensyntagen til behovet for at sikre en udveksling af oplysninger, der er hurtig, sikker og pålidelig, og som giver modtageren mulighed for at fastslå ægtheden.
3. De kompetente nationale myndigheder fremsender oplysningerne omhandlet i denne forordnings artikel 36 og 37 til Eurojust på en halvautomatiseret og struktureret måde

fra de nationale registre i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2447⁵².

4. Kommissionen er ansvarlig for skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftware, som medlemsstaterne og Eurojust kan vælge at anvende som deres back-end-system. Denne referencegennemførelsessoftware skal bygge på en modulstruktur, hvilket betyder, at softwaren pakkes og leveres adskilt fra de e-CODEX-komponenter, der er nødvendige for at forbinde den med det decentrale IT-system. Denne struktur skal gøre det muligt for medlemsstaterne at genanvende eller forbedre deres nuværende nationale infrastrukturer for retlig kommunikation med henblik på grænseoverskridende anvendelse og gøre det muligt for Eurojust at forbinde sit sagsforvaltningssystem med det decentrale IT-system.
5. Kommissionen leverer, vedligeholder og understøtter referencegennemførelsessoftwaren gratis. Skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftwaren finansieres over Unionens almindelige budget.
6. Medlemsstaterne og Eurojust afholder deres respektive omkostninger ved oprettelse og drift af et autoriseret e-CODEX-adgangspunkt som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2022/850 og ved oprettelse og tilpasning af deres relevante IT-systemer for at gøre dem interoperable med adgangspunktet.
7. Såfremt Eurojust etablerer eller indkøber cloudcomputingtjenester med henblik på denne forordning, sikrer det, at sådanne tjenester overholder gældende EU-ret, herunder krav vedrørende EU's ramme for cloudsuverænitet, datasikkerhed, databaseskyttelse, cybersikkerhed og digital suverænitet, således at der sikres sikker hosting og behandling af de data, der udveksles i henhold til denne forordning, med streng adgangskontrol og opdeling af data.

Artikel 41

Sagsforvaltningssystem

1. Eurojust opretter et sagsforvaltningssystem til behandling af operationelle personoplysninger anført i bilag II, oplysninger anført i bilag III og andre oplysninger end personoplysninger.
2. Sagsforvaltningssystemet skal tjene følgende formål:
 - (a) at støtte forvaltningen og koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust yder støtte i forbindelse med
 - (b) at yde støtte, når Eurojust udfører sine opgaver på eget initiativ efter artikel 28
 - (c) at sørge for sikker adgang til og sikker udveksling af oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
 - (d) at lette sikker udveksling af oplysninger og bevismateriale med kompetente nationale myndigheder i medlemsstaterne, EU-organer, -kontorer og -agenturer, kompetente myndigheder i tredjelande, kompetente organer i internationale organisationer og private parter, herunder gennem de

⁵² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2447 af 4. december 2025 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 for så vidt angår de tekniske specifikationer, foranstaltninger og andre krav til oprettelse og brug af det decentrale IT-system til sikker behandling og kommunikation af oplysninger (EUT L, 2025/2447, 5.12.2025).

kommunikationskanaler, der er omhandlet i stk. 3, og under iagttagelse af de håndteringsbegrænsninger, der er fastsat i artikel 42, stk. 3

- (e) at muliggøre analyse og systematiske krydstjek af oplysninger og bevismateriale med henblik på at afdække forbindelser mellem grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning for at støtte de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med opbygning af sager
 - (f) at sikre, analysere og opbevare bevismateriale i overensstemmelse med artikel 29
 - (g) at give mulighed for at udtrække data til operationelle, analytiske og statistiske formål
 - (h) at lette overvågning for at sikre, at behandlingen af operationelle personoplysninger i systemet er lovlig og overholder denne forordning og de gældende databeskyttelsesregler.
3. Sagsforvaltningssystemet forbindes med det decentrale IT-system, som er omhandlet i artikel 40. Det kan også kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA, og til andre sikre kommunikationskanaler, der er oprettet i overensstemmelse med gældende EU-ret.
 4. Hvis Eurojust har fået adgang til oplysninger i eller fra andre EU-informationssystemer, der er oprettet i henhold til andre EU-retsakter, kan det anvende sagsforvaltningssystemet til at tilgå oplysninger i eller tilkoble sig sådanne informationssystemer med henblik på at indhente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, forudsat at det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver og er i overensstemmelse med Unionens retsakter om oprettelse af sådanne informationssystemer.
 5. Stk. 3 og 4 udvider ikke Eurojusts adgangsret til andre EU-informationssystemer inden for rammerne af Unionens retsakter om oprettelse af disse systemer.
 6. Med henblik på behandling af operationelle personoplysninger må Eurojust ikke foretage nogen automatisk behandling uden for sagsforvaltningssystemets integrerede databehandlingsmiljø, undtagen i de i denne forordning udtrykkeligt fastsatte tilfælde. De nationale medlemmer kan midlertidigt opbevare og analysere personoplysninger med henblik på at vurdere, om sådanne oplysninger er relevante for Eurojusts opgaver, og om en sag bør indledes i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan opbevares i en periode på højst seks måneder i et sikkert og kontrolleret miljø, som Eurojust stiller til rådighed til dette formål, under forudsætning af passende garantier, der i alt væsentligt svarer til dem, der er fastlagt for sagsforvaltningssystemet. Hvis det nationale medlem undtagelsesvis ikke har været i stand til at fastslå relevansen inden for denne frist, kan fristen forlænges én gang med en yderligere periode af højst seks måneder.
 7. Hvis Eurojust er bemyndiget til at behandle operationelle eller ikkeoperationelle personoplysninger, men ikke fungerer som dataansvarlig for sådanne oplysninger, sørger det for sikker behandling heraf. Uanset stk. 6 kan Eurojust om nødvendigt oprette et særskilt system til behandling af sådanne oplysninger. Sådanne oplysninger må ikke anvendes til andre opgaver eller formål af Eurojust, herunder krydstjek.
 8. Nationale medlemmer kan under udførelsen af deres opgaver behandle personoplysninger om de konkrete sager, som de arbejder på, i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende instrumenter. De tillader, at

databeskyttelsesrådgiveren får adgang til de personoplysninger, der behandles i sagsforvaltningssystemet.

Artikel 42

Forvaltning af oplysningerne i sagsforvaltningssystemet

1. Det nationale medlem eller ethvert andet medlem af det nationale kontor, der handler under vedkommendes myndighed, opbevarer de oplysninger i sagsforvaltningssystemet, der indsamles af eller fremsendes til det pågældende nationale medlem i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende instrumenter. Det nationale medlem er ansvarligt for forvaltningen af de oplysninger, som vedkommende har behandlet.
2. Det nationale medlem beslutter fra sag til sag, om adgangen til oplysningerne skal begrænses, eller om der skal gives adgang til dem eller til dele af dem til en eller flere af følgende:
 - (a) andre nationale medlemmer
 - (b) forbindelsesanklagere udstationeret ved Eurojust, jf. artikel 63
 - (c) EPPO's forbindelsesofficer udstationeret ved Eurojust, jf. artikel 58
 - (d) kontaktpunkter udsendt til Eurojust, jf. artikel 63
 - (e) autoriseret Eurojustpersonale, jf. denne artikels stk. 5, eller
 - (f) enhver anden person, der arbejder på Eurojusts vegne, og som har modtaget den nødvendige tilladelse fra den administrerende direktør, jf. artikel 71, stk. 5.
3. Konstateres en forbindelse som omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra e), angiver det nationale medlem i samråd med de kompetente nationale myndigheder, der har meddelt de relevante oplysninger, generelt eller specifikt eventuelle begrænsninger for den videre behandling af, adgang til og overførsel af disse oplysninger. Sådanne begrænsninger er bindende for alle personer, der har fået adgang til oplysningerne i medfør af denne artikels stk. 2, og skal registreres i sagsforvaltningssystemet.
4. Autoriseret Eurojustpersonale kan opbevare oplysninger i sagsforvaltningssystemet under tilsyn af et nationalt medlem eller kollegiet i overensstemmelse med denne forordning.
5. Autoriseret Eurojustpersonale skal have adgang til sagsforvaltningssystemet i det omfang, det er strengt nødvendigt for udførelsen af de specifikke opgaver, personalet er pålagt i henhold til denne forordning, og navnlig til følgende formål:
 - (a) bevaring og forvaltning af operationel viden efter artikel 31
 - (b) udførelsen af opgaver i forbindelse med sager på eget initiativ efter artikel 28
 - (c) behandling af anmodninger i det automatiserede hit/no-hit-system efter artikel 55, jf. dog de begrænsninger for behandling, der angives i medfør af nærværende artikels stk. 3.
6. Kollegiet fastsætter de nærmere bestemmelser for den praktiske gennemførelse af stk. 5.

KAPITEL IV

BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 43

Eurojusts behandling af personoplysninger

1. Henvisninger til "gældende databeskyttelsesregler" i nærværende forordning forstås som henvisning til bestemmelserne om databeskyttelse fastsat i nærværende forordning og i forordning (EU) 2018/1725.
2. Eurojust fastsætter frister for opbevaring af administrative personoplysninger i databeskyttelsesbestemmelserne i sin forretningsorden.

Artikel 44

Behandling af operationelle personoplysninger

1. Såfremt det er nødvendigt for, at Eurojust kan udføre sine opgaver, må det inden for rammerne af sin kompetence og med henblik på udførelsen af sine operationelle opgaver og ved hjælp af elektronisk databehandling eller strukturerede manuelle registre i henhold til denne forordning alene behandle de operationelle personoplysninger, der er opregnet i punkt 1 i bilag II, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters nationale ret er personer, om hvem der er væsentlig grund til at tro, at de har begået eller vil begå en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence, eller som er blevet dømt for en sådan strafbar handling.
2. Eurojust må kun behandle de operationelle personoplysninger, der er opregnet i bilag II, punkt 2, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters nationale ret betragtes som ofre eller andre parter i forbindelse med en strafbar handling, såsom personer, der kan blive bedt om at afgive forklaring i en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning i forbindelse med en eller flere af de former for kriminalitet og de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 6, personer, der er i stand til at tilvejebringe oplysninger om strafbare handlinger, eller kontakt- eller ledsagepersoner for en i denne artikels stk. 1 omhandlet person. Behandling af sådanne operationelle personoplysninger må kun finde sted, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Eurojusts opgaver, og hvis behandlingen af oplysningerne ligger inden for rammerne af Eurojusts kompetence og sker med dets operationelle opgaver for øje.
3. I undtagelsestilfælde må Eurojust også i et begrænset tidsrum, som ikke må overskride det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den sag, som de behandlede oplysninger vedrører, behandle andre operationelle personoplysninger end de personoplysninger, der er omhandlet i bilag II, vedrørende omstændighederne omkring en lovovertrædelse, hvor sådanne oplysninger er af umiddelbar betydning for og indgår i den igangværende efterforskning, som Eurojust koordinerer eller hjælper med at koordinere, og såfremt behandlingen af disse oplysninger er nødvendig af de årsager, der er beskrevet i stk. 1. Databeskyttelsesrådgiveren, som er omhandlet i artikel 50, underrettes omgående, når sådanne personoplysninger behandles, og informeres om de særlige omstændigheder, der berettiger

behandlingen af disse operationelle personoplysninger. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller ofre, jf. stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af de berørte nationale medlemmer i fællesskab.

4. Såfremt særlige kategorier af operationelle personoplysninger vedrører vidner eller ofre i den i nærværende artikels stk. 2 anvendte betydning, træffes beslutningen om at behandle dem af de pågældende nationale medlemmer.
5. Hvis operationelle personoplysninger fremsendes i overensstemmelse med artikel 37, kan Eurojust behandle de operationelle personoplysninger anført i bilag III for følgende personer:
 - (a) personer, om hvem der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret er væsentlig grund til at antage, at de har begået eller vil begå en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence
 - (b) personer, som er blevet dømt for en sådan strafbar handling.
6. Medmindre den kompetente nationale myndighed træffer anden afgørelse på grundlag af den konkrete sag, kan Eurojust fortsat behandle de operationelle personoplysninger, der er omhandlet i stk. 5, litra a), også efter at sagen er afsluttet i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, selv i tilfælde af frifindelse eller en endelig afgørelse om ikke at indlede retsforfølgning. Hvis sagen ikke førte til dom, må behandling af operationelle personoplysninger kun finde sted med henblik på at identificere forbindelser mellem igangværende, fremtidige eller afsluttede efterforskninger og retsforfølgninger som omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra c).

Artikel 45

Frister for opbevaring af operationelle personoplysninger

1. Operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust, må ikke opbevares af Eurojust længere end nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Navnlig, uden at dette berører denne artikels stk. 4, må de i artikel 44 omhandlede operationelle personoplysninger ikke opbevares længere end indtil den første af følgende datoer:
 - (a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
 - (b) den dato, hvor Eurojust underrettes om, at personen er blevet frifundet, og retsafgørelsen har fået retskraft, i hvilket tilfælde den pågældende medlemsstat straks underretter Eurojust.
 - (c) tre år efter den dato, hvor retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
 - (d) den dato, hvor Eurojust og de berørte medlemsstater konstaterer eller i fællesskab beslutter, at det ikke længere er nødvendigt, at efterforskningen og retsforfølgningen koordineres af Eurojust, medmindre der er pligt til at forelægge Eurojust disse oplysninger i henhold til artikel 36, stk. 5, eller 6
 - (e) tre år efter den dato, hvor de operationelle personoplysninger blev videregivet i overensstemmelse med artikel 36, stk. 5 eller 6, medmindre oplysningerne vedrører et tilfælde, hvor der stadig verserer en straffesag, herunder en eventuel appelsag, på tidspunktet for udløbet af denne periode; i et sådant tilfælde kan oplysningerne opbevares, indtil der er afsagt en endelig dom.

2. Eurojust må ikke opbevare operationelle personoplysninger fremsendt i overensstemmelse med artikel 38 længere end indtil den første af følgende datoer:
 - (a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen eller retsforfølgningen
 - (b) fem år efter den dato, hvor retsafgørelsen blev endelig i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen eller retsforfølgningen, eller to år i tilfælde af frifindelse eller en endelig afgørelse om ikke at indlede retsforfølgning
 - (c) den dato, hvor Eurojust underrettes om den kompetente nationale myndigheds afgørelse i henhold til artikel 46, stk. 5.
3. Overholdelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede frister for opbevaring kontrolleres løbende ved hjælp af passende elektronisk databehandling udført af Eurojust, navnlig fra det tidspunkt, hvor Eurojust ophører med at yde støtte. Endvidere vurderes det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at opbevare oplysningerne. Hvis operationelle personoplysninger som omhandlet i artikel 44, stk. 4, opbevares i en længere periode end fem år, skal EDPS underrettes herom.
4. Inden en af de i stk. 1 og 2 omhandlede frister for opbevaring udløber, foretager Eurojust en vurdering af, om det fortsat er nødvendigt at opbevare de operationelle personoplysninger, hvor og så længe det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Eurojust kan undtagelsesvis beslutte at opbevare oplysningerne, indtil den næste vurdering skal foretages. Det skal angives, hvorfor en fortsat opbevaring er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der på tidspunktet for vurderingen ikke er truffet beslutning om fortsat at opbevare de operationelle personoplysninger, skal disse oplysninger slettes automatisk.
5. Når de operationelle personoplysninger i overensstemmelse med stk. 3 opbevares i længere tid end de frister for opbevaring, der er omhandlet i stk. 1, foretager EDPS også hvert tredje år en vurdering af, om det fortsat er nødvendigt at opbevare dem.
6. Når fristen for opbevaring er udløbet for så vidt angår den seneste elektronisk behandlede oplysning i sagsmappen, tilintetgøres alle sagsakterne med undtagelse af eventuelle originale dokumenter, som Eurojust har modtaget fra kompetente nationale myndigheder, og som skal sendes tilbage til den, der har leveret disse.
7. Hvis Eurojust har koordineret en efterforskning eller retsforfølgning, underretter de berørte nationale medlemmer hinanden, når de får meddelelse om, at sagen er blevet afvist, eller at alle retsafgørelser vedrørende sagen har fået retskraft.
8. Stk. 6 finder ikke anvendelse, når:
 - (a) det ville være i strid med hensynet til en registreret, der har behov for beskyttelse; i så fald anvendes de operationelle personoplysninger udelukkende med den registreredes udtrykkelige og skriftlige samtykke
 - (b) de operationelle personoplysningers rigtighed bestrides af den registrerede; i sådanne tilfælde finder stk. 5 ikke anvendelse, før medlemsstaterne eller, såfremt det er relevant, Eurojust har haft mulighed for at fastslå, om disse oplysninger er rigtige
 - (c) operationelle personoplysninger skal bevares som bevismiddel eller for at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares

- (d) den registrerede modsætter sig sletningen af de operationelle personoplysninger og i stedet anmoder om, at anvendelse heraf begrænses, eller
- (e) der fortsat er behov for arkivering af de operationelle personoplysninger i samfundets interesse eller til statistiske formål. Eurojust og medlemsstaterne fastlægger ordninger til at sikre, at de i artikel 91 i forordning (EU) 2018/1725 omhandlede sikkerhedsforanstaltninger iagttages på tværs af grænserne mellem informationssystemerne.

Artikel 46

Operationelle personoplysningers sikkerhed

Eurojust og medlemsstaterne fastlægger ordninger til at sikre, at de i artikel 91 i forordning (EU) 2018/1725 omhandlede sikkerhedsforanstaltninger iagttages på tværs af grænserne mellem informationssystemerne.

Artikel 47

Den registreredes ret til aktindsigt

1. Enhver registreret, der ønsker at benytte retten til aktindsigt som omhandlet i artikel 80 i forordning (EU) 2018/1725 i operationelle personoplysninger, som vedrører den pågældende registrerede, og som er behandlet af Eurojust, kan fremsætte en anmodning til Eurojust eller til den nationale tilsynsmyndighed i en medlemsstat efter den registreredes valg. Myndigheden videresender uden ophold og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen anmodningen til Eurojust.
2. Eurojust besvarer anmodningen uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen.
3. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater høres af Eurojust, inden Eurojust træffer afgørelse som svar på en anmodning. Afgørelsen om adgang til oplysninger træffes kun af Eurojust i tæt samarbejde med de medlemsstater, der direkte er berørt af videregivelsen af oplysningerne. Hvis en medlemsstat er imod Eurojusts foreslåede afgørelse, underretter den Eurojust om grundene hertil. Eurojust retter sig efter en sådan indsigelse. De berørte nationale medlemmer underretter efterfølgende de kompetente myndigheder om indholdet af Eurojusts afgørelse.
4. De berørte nationale medlemmer behandler anmodningen og træffer afgørelse på vegne af Eurojust. Såfremt de berørte nationale medlemmer er uenige, henvises anmodningen til kollegiet, der træffer afgørelse med to tredjedeles flertal.

Artikel 48

Begrænsninger af retten til aktindsigt

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 81 i forordning (EU) 2018/1725, underretter Eurojust den registrerede efter høring af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 47, stk. 3.

Artikel 49

Ret til begrænsning af behandling

Hvis behandlingen af operationelle personoplysninger er blevet begrænset i medfør af artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725, må sådanne operationelle personoplysninger kun behandles for at beskytte rettighederne hos den registrerede eller en anden fysisk eller juridisk person, som er part i en straffesag, som Eurojust er part i, eller til de formål, der er fastsat i artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725, uden at det berører undtagelserne i denne forordnings artikel 45, stk. 8.

Artikel 50

Databeskyttelsesrådgiveren

1. Bestyrelsen udpeger en databeskyttelsesrådgiver. Databeskyttelsesrådgiveren skal være en ansat hos Eurojust, der udnævnes specifikt med henblik herpå.
2. Databeskyttelsesrådgiveren udnævnes for en periode på fire år og kan genudnævnes.
3. Forretningsudvalget vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende databeskyttelsesrådgiveren. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig fastlægge proceduren for udvælgelsen af databeskyttelsesrådgiveren og dennes afskedigelse, opgaver, pligter og beføjelser samt garantier for databeskyttelsesrådgiverens uafhængighed.
4. Hvis databeskyttelsesrådgiveren i forbindelse med udøvelsen af sit hverv er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordning (EU) 2018/1725 vedrørende behandling af administrative personoplysninger eller behandling af operationelle personoplysninger ikke er overholdt, underretter denne forretningsudvalget og anmoder det om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis forretningsudvalget ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse, henviser databeskyttelsesrådgiveren sagen til EDPS.

Artikel 51

Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til de berørte myndigheder

1. I tilfælde af brud på persondatasikkerheden anmelder Eurojust uden unødigt ophold, og uden at det berører artikel 34 eller 92 i forordning (EU) 2018/1725, dette brud til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst beskrive følgende:
 - (a) arten af bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, kategorierne og antallet af berørte registrerede samt kategorierne og antallet af berørte dataregistreringer
 - (b) de sandsynlige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - (c) de foranstaltninger, som Eurojust foreslår eller har truffet for at afhjælpe bruddet på persondatasikkerheden.

3. Hvis det er hensigtsmæssigt, skal der i den i stk. 1 omhandlede anmeldelse anbefales foranstaltninger til at begrænse de mulige skadevirkninger af bruddet på persondatasikkerheden.

Artikel 52

Samarbejde mellem EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder

1. EDPS udfører sine opgaver i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i specifikke spørgsmål, der kræver national medvirken, navnlig hvis EDPS eller en national tilsynsmyndighed konstaterer væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller opdager potentielt ulovlige videregivelser gennem Eurojusts kommunikationskanaler, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende gennemførelsen og fortolkningen af denne forordning.
2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde sikres det koordinerede tilsyn i overensstemmelse med artikel 62 i forordning (EU) 2018/1725.
3. EDPS holder de nationale tilsynsmyndigheder fuldt underrettede om alle spørgsmål, der direkte berører eller på anden vis har relevans for dem. Efter anmodning fra en eller flere nationale tilsynsmyndigheder underretter EDPS dem om specifikke spørgsmål.
4. I tilfælde, der vedrører oplysninger, som stammer fra en eller flere medlemsstater, hører EDPS de berørte nationale tilsynsmyndigheder. EDPS træffer ikke afgørelse om, hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes, før disse nationale tilsynsmyndigheder har underrettet EDPS om deres holdning, hvilket skal ske inden for en af EDPS fastsat frist. Denne frist skal være på mindst en måned eller højst tre måneder. EDPS tager størst muligt hensyn til de berørte nationale tilsynsmyndigheders holdning. Såfremt EDPS ikke agter at følge deres holdning, underretter vedkommende dem herom, giver en begrundelse og forelægger sagen for Det Europæiske Databeskyttelsesråd. I sager, som EDPS anser for at være særdeles presserende, kan vedkommende beslutte at træffe øjeblikkelige foranstaltninger. I sådanne tilfælde underretter EDPS omgående de berørte nationale tilsynsmyndigheder og begrundet situationens presserende karakter samt de foranstaltninger, som vedkommende har truffet.
5. De nationale tilsynsmyndigheder holder også EDPS underrettet om alle foranstaltninger, de træffer med hensyn til videregivelse, indhentning eller enhver anden meddelelse fra medlemsstaterne af operationelle personoplysninger i henhold til denne forordning.

Artikel 53

Databeskyttelsesansvar

1. Eurojust behandler operationelle personoplysninger på en sådan måde, at det kan fastslås, hvilken myndighed der har meddelt oplysningerne, eller hvorfra oplysningerne hidrører.
2. Ansvar for rigtigheden af operationelle personoplysninger påhviler:

- (a) Eurojust for operationelle personoplysninger indsendt af en medlemsstat eller af en EU-institution, et EU-organ, -kontor eller -agentur, hvis disse oplysninger blev ændret i forbindelse med Eurojusts databehandling
 - (b) den medlemsstat eller EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, som meddelte oplysningerne til Eurojust, hvis de fremlagte data ikke ændres i forbindelse med Eurojusts databehandling
 - (c) Eurojust for operationelle personoplysninger, der er meddelt af tredjelande eller internationale organisationer, for operationelle personoplysninger, som Eurojust har indhentet fra offentligt tilgængelige kilder, og for operationelle personoplysninger modtaget fra tredjeparter
3. Ansvar for overholdelse af forordning (EU) 2018/1725 med hensyn til administrative personoplysninger og for overholdelse af nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1725 med hensyn til operationelle personoplysninger påhviler Eurojust. Ansvar for lovligheden af videregivelse af operationelle personoplysninger påhviler:
- (a) medlemsstaten, når denne har meddelt Eurojust de operationelle personoplysninger
 - (b) Eurojust, når det har meddelt operationelle personoplysninger til medlemsstaterne, til EU-institutioner, -organer, -kontorer, eller -agenturer til tredjelande eller til internationale organisationer.
4. Medmindre andet er bestemt i nærværende forordning, er Eurojust ansvarlig for alle de oplysninger, som det behandler.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED PARTNERE

AFDELING I

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 54

Fælles bestemmelser

1. Når det er nødvendigt for at nå målene i denne forordning, kan Eurojust etablere og opretholde samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med disses respektive mål og med de kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med den samarbejdsstrategi, der er omhandlet i artikel 65.
2. Hvis det er relevant for udførelsen af Eurojusts opgaver, kan Eurojust foretage direkte udveksling af alle oplysninger, undtagen operationelle personoplysninger, med de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheder, medmindre begrænsninger i medfør af artikel 36, stk. 8, og artikel 80 er til hinder herfor.
3. Eurojust kan til de formål, der er fastsat i stk. 1 og 2, og efter forudgående høring af Kommissionen, indgå samarbejdsordninger med de i stk. 1 omhandlede enheder. Sådanne samarbejdsordninger må ikke give mulighed for udveksling af personoplysninger og må ikke medføre retlige forpligtelser for hverken Unionen eller dens medlemsstater.
4. Eurojust kan modtage og behandle personoplysninger fra de i stk. 1 omhandlede enheder i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver, medmindre gældende databeskyttelsesregler er til hinder herfor.
5. Er de oplysninger, der skal videregives, blevet meddelt af en medlemsstat, indhenter Eurojust samtykke fra den relevante kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, medmindre medlemsstaten på forhånd har givet tilladelse til en sådan videregivelse til andre enten generelt eller med specifikke begrænsninger. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.
6. Når medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, tredjelande og internationale organisationer har modtaget personoplysninger fra Eurojust, må der ikke ske videregivelse af sådanne personoplysninger til tredjemand, medmindre alle følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) Eurojust har indhentet forudgående samtykke fra de kompetente nationale myndigheder, som har meddelt oplysningerne
 - (b) Eurojust har givet udtrykkeligt samtykke hertil efter at have vurderet omstændighederne i den konkrete sag
 - (c) videregivelse af oplysningerne kun sker med henblik på et specifikt formål, der ikke er uforeneligt med det formål, hvortil de blev indsamlet.

Fælles bestemmelser om indirekte informationsudveksling på grundlag af et hit/no hit-system

1. Eurojust træffer alle passende foranstaltninger for at sikre andre EU-organer, -kontorer og -agenturer indirekte adgang, hvis EU-retten fastsætter en sådan, til oplysninger, som Eurojust er i besiddelse af, under forudsætning af gensidighed og ved hjælp af et automatisk hit/no-hit-system, som er baseret på søgning i indekser, som skal ajourføres.
2. Indirekte adgang til oplysninger som omhandlet i stk. 1 berører ikke eventuelle begrænsninger, som de medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande eller internationale organisationer, der har meddelt oplysningerne, har angivet.
3. I tilfælde af et hit iværksætter Eurojust den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til hittet, skal videregives til det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. stk. 1, i overensstemmelse med de begrænsninger, som den, der har meddelt oplysningerne, har fastsat i henhold til denne forordning. I tilfælde af et hit med oplysninger, der er omfattet af begrænsninger, må det automatiserede hit/no-hit-system, der er omhandlet i stk. 1, ikke underrette det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur om dette hit. I så fald kontakter Eurojust straks den, der har meddelt oplysningerne, for at undersøge, om de oplysninger, der svarer til hittet, kan deles med det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur. Hvis den, der har meddelt oplysningerne, ophæver disse begrænsninger, videregiver Eurojust de oplysninger, der svarer til hittet, til det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur. Hvis den, der har meddelt oplysningerne, opretholder disse begrænsninger, skal Eurojust overholde begrænsningerne, og Eurojust må ikke videregive de oplysninger, der svarer til hittet, til det søgende EU-organ, -kontor eller -agentur.
4. Søgninger efter oplysninger i overensstemmelse med stk. 1 og 2 må kun foretages med det formål at fastslå, om de oplysninger, som et andet EU-organ, -kontor eller -agentur råder over, svarer til de oplysninger, som Eurojust behandler.
5. Under hensyntagen til, at hit/no-hit-systemet er automatiseret, må Eurojust kun tillade, at søgninger i overensstemmelse med stk. 1 og 2 foretages af personer, der er udpeget af andre EU-organer, -kontorer eller -agenturer som bemyndigede til at foretage sådanne søgninger.
6. Under forudsætning af den i stk. 1 nævnte gensidighed skal Eurojust på grundlag af et automatisk hit/no-hit-system og inden for rammerne af sine beføjelser have indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt EU-organer, -kontorer og -agenturer, på de betingelser, der er fastsat i EU-retten.

En sådan adgang berører ikke de begrænsninger, som den medlemsstat, den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, det tredjeland eller den internationale organisation, der har meddelt oplysningerne, har angivet.
7. Eurojust og andre EU-organer, -kontorer og -agenturer underretter hinanden, hvis der som følge af et hit i henhold til stk. 1 og 3 er tegn på, at oplysningerne kan være forkerte eller kan være i modstrid med andre oplysninger.
8. Hvis det er nødvendigt for indførelsen af det hit/no-hit-system, som er omhandlet i stk. 1-7, fastsættes den tekniske procedure, herunder de datasæt, der bør medtages i

indekserne, samt krav til ydeevne og tilgængelighed, ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 84, stk. 2.

AFDELING II

FORBINDELSER MED EU-ORGANER, -KONTORER OG -AGENTURER

Artikel 56

Samarbejde med Det Europæiske Retlige Netværk og andre EU-netværk, der deltager i retligt samarbejde i straffesager

1. Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område opretholder særlige forbindelser med hinanden på det strafferetlige område baseret på samråd og komplementaritet, navnlig gennem de medlemmer af hvert nationalt kontor, der er udpeget som kontaktpunkter for Det Europæiske Retlige Netværk i overensstemmelse med artikel 17. Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk komplementerer hinanden i overensstemmelse med deres respektive mandater. Eurojust udøver sin kompetence i sager, der omfatter grov grænseoverskridende kriminalitet, hvor en effektiv gennemførelse af efterforskning eller retsforfølgning kræver koordinering af kompetente nationale myndigheder, omfatter tredjelande eller internationale organisationer eller kræver, at der udvikles en fælles retsforfølgningsstrategi på tværs af to eller flere jurisdiktioner. Med henblik herpå finder følgende ordninger anvendelse:
 - (a) Det Europæiske Retlige Netværks sekretariat indgår i Eurojusts personale. Det kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for udførelsen af Det Europæiske Retlige Netværks opgaver, herunder til at dække omkostningerne til netværkets plenarmøder
 - (b) Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter kan på grundlag af den konkrete sag indbydes til at deltage i møder i Eurojust
 - (c) Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk kan gøre brug af det nationale Eurojustkoordineringssystem, der er oprettet i medfør af artikel 35, når de beslutter, om en anmodning skal behandles med bistand fra Eurojust eller fra Det Europæiske Retlige Netværk.
2. Eurojust støtter følgende netværk og organer, der er aktive inden for retligt samarbejde i straffesager:
 - (a) Det Europæiske Retlige Netværk, der blev oprettet ved afgørelse 2008/976/RIA
 - (b) det europæiske net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, der blev oprettet ved afgørelse 2002/494/RIA
 - (c) nettet af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption, der blev oprettet ved afgørelse 2008/852/RIA
 - (d) JIT-netværket
 - (e) Det Europæiske Retlige Netværk for Cyberkriminalitet
 - (f) Det Europæiske Retlige Netværk vedrørende Organiseret Kriminalitet

- (g) andre specialiserede netværk eller organer for retsvæsenets aktører, der er aktive på områder inden for Eurojusts mandat.
3. De netværk og organer, der er omhandlet i stk. 2, kan trække på Eurojusts administrative ressourcer, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.
 4. Forbindelsen mellem de netværk og organer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og de kompetente nationale myndigheder sikres på nationalt plan gennem det nationale Eurojustkoordineringssystem, der er oprettet i medfør af artikel 35.
 5. De netværk og organer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, bidrager til Eurojusts bevaring af viden og kan deltage i Eurojusts ekspertisecentres arbejde i overensstemmelse med henholdsvis artikel 30 og 31.

Artikel 57

Forbindelser med Europol

1. Eurojust etablerer og opretholder et tæt samarbejde med Europol med henblik på at sikre en sammenhængende og koordineret udøvelse af deres respektive mandater og undgå dobbeltarbejde.
2. Eurojust indgår en samarbejdsordning med Europol⁵³, og fastlægger også eventuelle ændringer heraf, i samråd med Kommissionen; ved ordningen fastsættes de praktiske retningslinjer for deres samarbejde. Ordningen tages i nødvendigt omfang regelmæssigt op til revision og under alle omstændigheder efter anmodning fra Kommissionen.
3. Hvis Eurojust eller en medlemsstat i forbindelse med Eurojusts aktiviteter, herunder på ethvert tidspunkt i forbindelse med et fælles efterforskningshold, konstaterer, at der er behov for koordinering, samarbejde eller støtte, som er omfattet af Europol's beføjelser, meddeler Eurojust Europol dette og iværksætter proceduren for at dele de relevante oplysninger i overensstemmelse med, hvad den medlemsstat, som har meddelt dem, har besluttet. I sådanne tilfælde rådfører Eurojust sig med Europol.
4. Hvis Eurojust modtager en underretning i medfør af artikel 74, stk. 1, i forordning (EU) [Europolforordningen] om, at der kan være behov for retlig opfølgning, undersøger Eurojust uden unødigt ophold de modtagne oplysninger og træffer alle passende foranstaltninger inden for sine beføjelser, herunder ved at underrette de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater og handle på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 28, hvis det er relevant. Eurojust hører Europol, hvis det er relevant, og holder Europol underrettet om anvendelsen af oplysningerne i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der meddelte oplysningerne.
5. Eurojust og Europol kan, hvis det er nødvendigt for at nå deres mål, og med samtykke fra de kompetente nationale myndigheder i de berørte medlemsstater oprette koordineringsmekanismer, herunder fælles operationelle platforme til støtte for strategisk og operationel koordinering i grænseoverskridende strafferetlig efterforskning, der kræver koordinering mellem to eller flere medlemsstater. Med henblik på sådanne koordineringsmekanismer kan medlemsstaterne beslutte, hvilke

⁵³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

oplysninger der skal gøres direkte tilgængelige for medlemsstaterne, Eurojust og Europol til anvendelse i fælles operationel analyse i forbindelse med konkret efterforskning eller specifikke kriminalitetsområder, uden at dette berører eventuelle begrænsninger, som medlemsstaterne har angivet, og under overholdelse af de regler og garantier for behandling af personoplysninger, der er fastsat i denne forordning.

6. I forbindelse med grænseoverskridende strafferetlig efterforskning, der støttes af Eurojust, kan Eurojust efter aftale med de kompetente nationale myndigheder anmode Europol om at yde støtte, navnlig ved at:
 - (a) tilvejebringe relevante oplysninger, analyser, ekspertise og operationel støtte
 - (b) foretage operationel analyse på grundlag af efterforskningsoplysninger fra Eurojust, medlemsstaterne eller andre kompetente myndigheder
 - (c) krydstjekke oplysninger i sine databaser og udveksle oplysninger som fastsat i artikel 55
7. Denne artikel berører ikke generelle eller specifikke begrænsninger for adgang eller brug, som en medlemsstat, et EU-organ, -kontor eller -agentur, tredjeland eller en international organisation har angivet med hensyn til oplysninger, som de har meddelt; Europol skal overholde disse begrænsninger.
8. Eurojust samarbejder med Europol inden for deres respektive mandater om at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med digital efterforskning og adgang til data og navnlig fungere som videntcenter for rådgivning, bistand og kapacitetsopbygning vedrørende den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale.

Artikel 58

Forbindelser med EPPO

1. Eurojust etablerer og opretholder et tæt forhold til EPPO på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og kompetencer. Eurojusts formand og den europæiske chefanklager afholder regelmæssige møder for at drøfte spørgsmål af fælles interesse. De mødes på anmodning af Eurojusts formand eller den europæiske chefanklager.
2. Eurojust og EPPO arbejder tæt sammen og udveksler, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver og inden for deres respektive mandater, oplysninger rettidigt og effektivt i overensstemmelse med artikel 55.
3. Eurojust støtter EPPO, navnlig i sager, der kræver efterforskningsforanstaltninger eller andre former for samarbejde i medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO, eller i tredjelande, eller som kræver koordinering mellem efterforskning, der foretages af EPPO, og efterforskning, der foretages af kompetente nationale myndigheder i medlemsstater, der ikke deltager i EPPO. Med henblik herpå støtter Eurojust efter anmodning fra EPPO eller medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder EPPO i udførelsen af dets opgaver, herunder ved at:
 - (a) lette oprettelsen af fælles efterforskningshold og deres funktion
 - (b) organisere koordineringsmøder og koordinationscentre

- (c) lette det retlige samarbejde med medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, eller med tredjelande.
4. Anmoder EPPO Eurojust om bistand, behandler Eurojust uden unødigt ophold anmodningen, i givet fald som var den indgivet af en national myndighed med kompetence til at indgå i retligt samarbejde i straffesager.
 5. Den støtte, der ydes i medfør af stk. 3, berører ikke EPPO's uafhængighed i forbindelse med gennemførelsen af efterforskning og retsforfølgning.
 6. I operationelle anliggender, der er omfattet af EPPO's kompetencer, skal Eurojust underrette EPPO og, såfremt det er relevant, inddrage EPPO i sin virksomhed i forbindelse med grænseoverskridende sager, herunder ved:
 - (a) at dele relevante oplysninger om sine sager, herunder personoplysninger, i overensstemmelse med denne forordning, eller
 - (b) at anmode om støtte fra EPPO.
 7. I overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1939 underretter Eurojust uden unødigt ophold EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939.
 8. Når Eurojust modtager oplysninger fra EPPO om former for kriminalitet, der ikke er omfattet af EPPO's kompetence, og som er omfattet af Eurojusts mandat, undersøger Eurojust de modtagne oplysninger og træffer passende foranstaltninger inden for sit mandat.
 9. Med henblik på samarbejde efter denne artikel udstationerer EPPO en forbindelsesofficer ved Eurojust. Forbindelsesofficeren skal have adgang til sagsforvaltningssystemet med henblik på sikker udveksling af oplysninger, der er relevante for udførelsen af vedkommendes opgaver, herunder, såfremt det er relevant, indledning, registrering og forvaltning af sager, der er omfattet af samarbejdet mellem Eurojust og EPPO efter denne artikel. Eurojust forbliver ansvarlig for forbindelsesofficerens behandling af personoplysninger i sagsforvaltningssystemet.
 10. Repræsentanter for EPPO, herunder dets forbindelsesofficer, indbydes til at deltage i møder i Eurojusts kollegium, når spørgsmål af fælles interesse drøftes.
 11. De praktiske ordninger for gennemførelsen af denne artikel fastlægges i en samarbejdsordning mellem Eurojust og EPPO, som regelmæssigt tages op til revision.

Artikel 59

Forbindelser med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer

1. Eurojust etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med de EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omhandlet i denne artikel, i det omfang det er nødvendigt for at nå dets mål og udføre dets opgaver i henhold til denne forordning, inden for deres respektive mandater og i fuld overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

2. Eurojust etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med OLAF med henblik på at lette OLAF's bidrag til Eurojusts koordineringsarbejde med hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i overensstemmelse med OLAF's beføjelser i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013. Med henblik herpå:
 - (a) påser medlemsstaterne i forbindelse med modtagelse og videregivelse af oplysninger mellem Eurojust og OLAF, at de nationale medlemmer af Eurojust kun betragtes som medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, uden at det berører nærværende forordnings artikel 8.
 - (b) finder udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og de nationale medlemmer sted uden at berøre eventuelle forpligtelser til at meddele sådanne oplysninger til andre kompetente myndigheder inden for rammerne af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 eller anden gældende EU-lovgivning eller national lovgivning.
3. Eurojust etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896⁵⁴, med henblik på at lette Frontex' bidrag til Eurojusts arbejde, herunder ved at Frontex fremsender relevante oplysninger, der behandles i overensstemmelse med dets mandat, navnlig for så vidt angår kriminelle aktiviteter, der henhører under Eurojusts kompetence i medfør af nærværende forordnings artikel 6. De praktiske retningslinjer for samarbejdet mellem Eurojust og Frontex fastsættes i en samarbejdsordning, der indgås i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3, i denne forordning.
4. Eurojust etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med AMLA og indgår en samarbejdsordning med AMLA med nærmere bestemmelser om deres samarbejde i overensstemmelse med denne forordnings artikel 54, stk. 3. Med henblik herpå:
 - (a) sikrer medlemsstaterne, at de nationale medlemmer af Eurojust betragtes som relevante nationale myndigheder med henblik på artikel 27, stk. 8, i forordning (EU) 2024/1620 for at lette udvekslingen af oplysninger mellem AMLA og Eurojust i sager, der henhører under Eurojusts kompetence
 - (b) finder udvekslingen af oplysninger mellem AMLA og de nationale medlemmer sted uden at berøre eventuelle forpligtelser til at meddele sådanne oplysninger til andre kompetente myndigheder i henhold til forordning (EU) 2024/1620 eller anden gældende EU-lovgivning eller national lovgivning.
5. Eurojust etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med EU-Toldmyndigheden, når denne er blevet oprettet, og indgår en samarbejdsordning med retningslinjer for deres samarbejde i overensstemmelse med denne forordnings artikel 54, stk. 3, med henblik på at lette det retlige samarbejde i straffesager, der involverer toldovertrædelser og anden kriminalitet, der skader Unionens finansielle og økonomiske interesser.

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

AFDELING III

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 60

Forbindelser med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer

1. Eurojust kan etablere og opretholde et samarbejde med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer, herunder ved at indgå samarbejdsordninger som omhandlet i artikel 54, stk. 3.
2. Eurojust vedtager efter forudgående høring af Kommissionen hvert fjerde år en samarbejdsstrategi for styrkelse af det retlige samarbejde med tredjelande og internationale organisationer, herunder med henblik på at indgå samarbejdsordninger som omhandlet i stk. 1 og for at udsende kontaktpunkter til Eurojust som omhandlet i artikel 63. En sådan strategi gennemføres i samarbejde med Kommissionen.

Artikel 61

Forbindelsesofficerer udsendt til tredjelande

1. Med henblik på at lette medlemsstaternes retlige samarbejde med tredjelande kan Eurojust udsende forbindelsesofficerer til tredjelande, såfremt der foreligger en samarbejdsordning som omhandlet i artikel 54, stk. 3, med de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland.
2. Forbindelsesofficeren skal være medlem af Eurojusts personale og have tilstrækkelig ekspertise inden for retligt samarbejde.
3. De opgaver, som udføres af forbindelsesofficererne, omfatter aktiviteter til fremme og fremskyndelse af retligt samarbejde i straffesager, navnlig ved at etablere direkte kontakter med tredjelandets kompetente myndigheder. De nationale medlemmer kan bemyndige forbindelsesofficererne til under deres tilsyn og ansvar at udveksle operationelle personoplysninger, der involverer deres medlemsstat, direkte med tredjelandets kompetente myndigheder.
4. De kompetente nationale myndigheder og de forbindelsesofficerer, som er omhandlet i stk. 1, kan kontakte hinanden direkte. I så fald underretter forbindelsesofficeren det pågældende nationale medlem om disse kontakter.
5. Forbindelsesofficererne aflægger regelmæssigt rapport til kollegiet. Forbindelsesofficeren underretter de nationale medlemmer og de kompetente nationale myndigheder om alle sager, som vedrører deres medlemsstat.
6. Forbindelsesofficererne skal have adgang til sagsforvaltningssystemet, og deres operationelle udvekslinger med tredjelande skal registreres deri.

Artikel 62

Forbindelsesanklagere udstationeret ved Eurojust

1. En forbindelsesanklager fra et tredjeland eller fra en international organisation kan udstationeres ved Eurojust, hvis:
 - (a) der inden den 12. december 2019 blev indgået en samarbejdsaftale mellem Eurojust og det pågældende tredjeland
 - (b) der er indgået en international aftale mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF, eller
 - (c) Kommissionen har vedtaget en afgørelse om tilstrækkelighed i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680
2. Forbindelsesanklagerens rettigheder og forpligtelser fastsættes i den samarbejdsaftale eller internationale aftale, der er omhandlet i stk. 1, og kan suppleres ved en samarbejdsordning som omhandlet i artikel 54, stk. 3.
3. Forbindelsesanklagere, der udstationeres ved Eurojust, skal have adgang til sagsforvaltningssystemet med henblik på sikker udveksling af oplysninger, der er relevante for udførelsen af vedkommendes opgaver, herunder, såfremt det er relevant, indledning, registrering og forvaltning af sager. Eurojust forbliver ansvarlig for forbindelsesanklagernes behandling af personoplysninger i sagsforvaltningssystemet.
4. Videregivelse af operationelle personoplysninger til forbindelsesanklagere gennem sagsforvaltningssystemet må kun finde sted i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EU) 2018/1725.
5. For så vidt angår forbindelsesanklageres forvaltning af oplysninger og adgang til oplysninger finder artikel 42, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse.
6. Kollegiet fastsætter de nærmere betingelser for forbindelsesanklageres adgang til sagsforvaltningssystemet.

Artikel 63

Kontaktpunkter udsendt til Eurojust

1. Eurojust kan på grundlag af en samarbejdsordning, der er indgået i overensstemmelse med artikel 54, stk. 3, samarbejde med kontaktpunkter, der er udpeget af de kompetente myndigheder i et tredjeland, og som Eurojust er vært for med henblik herpå.
2. Kontaktpunkter udsendt til Eurojust kan:
 - (a) fremskynde, koordinere eller lette efterkommelsen af anmodninger om retligt samarbejde i straffesager
 - (b) støtte kommunikation og koordinering mellem Eurojust, medlemsstaterne og tredjelandets kompetente myndigheder
 - (c) oplyse om den nationale lovgivning og de nationale procedurer i tredjelandet, der er relevante for det retlige samarbejde

- (d) lette deltagelsen af tredjelandets kompetente myndigheder i koordineringsmøder, koordinationscentre og platforme for retlig koordinering, der organiseres af Eurojust, samt i fælles efterforskningshold, der støttes af Eurojust, og
 - (e) indgive anmodninger til Eurojust om bistand i forbindelse med de spørgsmål, der er omhandlet i litra a)-d).
- 3. Kontaktpunkter, der udsendes til Eurojust, udpeges af tredjelandets kompetente myndighed blandt embedsmænd fra anklagemyndigheder, centrale myndigheder eller tilsvarende tjenester i justitsministerier med kompetence inden for retligt samarbejde i straffesager.
 - 4. De praktiske retningslinjer for samarbejdet med de kontaktpunkter, der er udsendes til Eurojust, fastsættes i den samarbejdsordning, der er omhandlet i stk. 1.
 - 5. Kontaktpunkter udsendt til Eurojust skal have adgang til sagsforvaltningssystemet med henblik på sikker udveksling af oplysninger. En sådan adgang begrænses til oplysninger, der er relevante for udførelsen af deres hverv som fastsat i stk. 2, herunder, såfremt det er relevant, indledning, registrering og forvaltning af sager. Enhver udveksling af operationelle personoplysninger må udelukkende finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 3.
 - 6. Eurojust forbliver ansvarlig for de til Eurojust udsendte kontaktpunkters behandling af personoplysninger i sagsforvaltningssystemet.
 - 7. Artikel 42, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på kontaktpunkter, som Eurojust er vært for.
 - 8. Kollegiet fastsætter de nærmere betingelser for adgangen til sagsforvaltningssystemet og andre af Eurojusts tjenester for de kontaktpunkter, som Eurojust er vært for.

Artikel 64

Kontaktpunkter i tredjelande og internationale organisationer

- 1. Eurojust kan samarbejde med kontaktpunkter, der er udpeget af de kompetente myndigheder i et tredjeland eller af en international organisation og er baseret i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation.
- 2. Eurojust søger gennem kontaktpunkterne i tredjelande og internationale organisationer at støtte og lette samarbejdet med de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, navnlig i sager, der involverer grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension. Når disse kontaktpunkter handler efter dette stykke, kan de udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2, som fastsat i den samarbejdsordning, der er indgået i overensstemmelse med artikel 54, stk. 3.
- 3. Med henblik på denne artikel tilstræber Eurojust at sikre, at kontaktpunkterne i tredjelande og internationale organisationer udpeges blandt embedsmænd fra anklagemyndigheder, centrale myndigheder eller tilsvarende tjenester i justitsministerier med kompetence inden for retligt samarbejde i straffesager.

4. Kontaktpunkter i tredjelande og internationale organisationer må ikke få adgang til sagsforvaltningssystemet eller til operationelle personoplysninger, som Eurojust er i besiddelse af.
5. Enhver udveksling af operationelle personoplysninger med det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation foretages af Eurojust i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725, jf. dog stk. 4. Sådanne operationelle personoplysninger må kun indføres i sagsforvaltningssystemet af autoriseret Eurojustpersonale.

KAPITEL VI

OPSTILLING AF BUDGETTET OG BUDGETTETS STRUKTUR

Artikel 65

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller den administrerende direktør et udkast til et budgetoverslag over Eurojusts indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder stillingsfortegnelserne, og forelægger det for forretningsudvalget. Det Europæiske Retlige Netværk og, såfremt det er relevant, andre EU-netværk, der deltager i retligt samarbejde i straffesager som omhandlet i artikel 56, underrettes om de dele, der vedrører deres aktiviteter, i god tid, inden overslaget fremsendes til Kommissionen.
2. Forretningsudvalget foretager på dette grundlag en gennemgang af det foreløbige udkast til overslag over Eurojusts indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår og fremsender det til bestyrelsen.
3. Udkastet til overslaget over Eurojusts indtægter og udgifter, som er godkendt af bestyrelsen, sendes til Kommissionen senest den 31. januar hvert år.
4. Kommissionen fremsender budgetoverslaget til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.
5. På grundlag af budgetoverslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, i forslaget til Unionens almindelige budget, som den forelægger for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.
6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til bidraget til Eurojust.
7. Budgetmyndigheden godkender Eurojusts stillingsfortegnelse.
8. Bestyrelsen vedtager Eurojusts budget. Det bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed af bestyrelsen.

Artikel 66

Budgettets struktur

1. Der udarbejdes for hvert regnskabsår et overslag over alle Eurojusts indtægter og udgifter, og de opføres i Eurojusts budget. Regnskabsåret følger kalenderåret.
2. Der skal være balance mellem indtægter og udgifter på Eurojusts budget.
3. Eurojusts indtægter omfatter ud over andre indtægter:
 - (a) et tilskud fra Unionen, der skal opføres på Unionens almindelige budget
 - (b) frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne
 - (c) bidrag fra de tredjelande, der deltager i Eurojusts arbejde
 - (d) EU-finansiering i form af tilskudsaftaler eller ad hoc-tilskud i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser for Eurojust som omhandlet i artikel 69 og med bestemmelserne i Unionens relevante

instrumenter til gennemførelse af dens politikker og under hensyntagen til sådanne aftalers undtagelseskarakter

(e) betaling for publikationer og for tjenester ydet af Eurojust.

4. Eurojusts udgifter omfatter vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 67

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør er den anvisningsberettigede og gennemfører Eurojusts budget i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Den administrerende direktør sender hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurer.

Artikel 68

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Eurojusts regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten senest den 1. marts i det efterfølgende regnskabsår (år n+1).
2. Eurojust sender beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning for år n til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten senest den 31. marts år n+1.
3. Kommissionens regnskabsfører sender Eurojusts foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts år n+1.
4. I overensstemmelse med artikel 246, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509 fremsætter Revisionsretten senest den 1. juni det efterfølgende år sine bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab for år n + 1.
5. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør, jf. artikel 246 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, på eget ansvar Eurojusts endelige årsregnskab og sender det til forretningsudvalget med henblik på en udtalelse.
6. Forretningsudvalget afgiver udtalelse om Eurojusts endelige årsregnskab for år n og sender det sammen med sin udtalelse til bestyrelsen til vedtagelse.
7. Bestyrelsen afgiver udtalelse om Eurojusts endelige årsregnskab for år n.
8. Den administrerende direktør sender senest den 1. juli år n+1 det endelige årsregnskab for år n ledsaget af forretningsudvalgets og bestyrelsens udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
9. Et link til de sider på webstedet, der indeholder Eurojusts endelige årsregnskab, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 15. november i år n + 1.

10. Den administrerende direktør sender senest den 30. september år n+1 Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender også dette svar til forretningsudvalget, bestyrelsen og Kommissionen.
11. På Europa-Parlamentet anmodning forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 261, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.
12. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj år n+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n.
13. Decharge for gennemførelsen af Eurojusts budget meddeles af Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet efter en procedure, der er sammenlignelig med proceduren i artikel 319 i TEUF og artikel 260, 261 og 262 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, og på grundlag af Revisionsrettens revisionsrapport.
14. Hvis Europa-Parlamentet nægter at meddele decharge senest den 15. maj år n+2, opfordres den administrerende direktør til at redegøre for sin holdning over for bestyrelsen, som træffer sin endelige afgørelse om spørgsmålet. Bestyrelsen kan, hvis det er relevant, træffe enhver nødvendig foranstaltning, herunder foranstaltninger vedrørende den administrerende direktørs mandat, i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 69

Finansielle bestemmelser

1. De finansielle bestemmelser, der gælder for Eurojust, vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra delegeret forordning (EU) 2019/715⁵⁵, medmindre dette er strengt nødvendigt for Eurojusts drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.
2. Eurojust udarbejder og gennemfører sit budget i overensstemmelse med sine finansielle bestemmelser og forordning (EU, Euratom) 2024/2509.
3. Med hensyn til den finansielle støtte, der skal ydes til de fælles efterforskningsholds aktiviteter, fastsætter Eurojust og Europol i fællesskab de regler og betingelser, som skal finde anvendelse ved behandling af ansøgninger om en sådan støtte.
4. Eurojust kan yde tilskud i tilknytning til udførelsen af dets opgaver som omhandlet i artikel 4, stk. 1. Tilskud til udførelse af opgaver vedrørende artikel 4, stk. 1, litra d), kan uden indkaldelse af forslag ydes til medlemsstaterne.

Artikel 70

Forebyggelse og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ubegrænset anvendelse.

⁵⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Eurojust.
3. OLAF kan i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, eller undersøgelser med hensyn til alvorlige forhold i forbindelse med udøvelse af arbejdet, der indebærer manglende opfyldelse af tjenestemænds eller øvrige ansattes forpligtelser, der kan medføre en disciplinærsag eller i givet fald en straffesag.
4. Eurojusts samarbejdsordninger med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, tilskudsaftaler og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at dette berører stk. 1, 2 og 3.
5. Eurojusts personale, den administrerende direktør og kollegiets og forretningsudvalgets medlemmer underretter uden ophold OLAF og EPPO om enhver mistanke om uregelmæssigheder eller ulovlig aktivitet inden for deres respektive mandater, som de har fået kendskab til i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver, uden at de på grund af en sådan underretning pådrager sig et ansvar.

KAPITEL VII

PERSONALE

Artikel 71

Almindelige bestemmelser

1. Eurojust ansætter det personale, der er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver og dets tjenestegrenes funktion.
2. Personalet hører under den administrerende direktørs myndighed og handler i overensstemmelse med dennes instrukser, uden at det berører de beføjelser, der er tillagt Eurojusts andre organer i henhold til denne forordning.
3. Den administrerende direktør er ansvarlig for forvaltningen af personalet i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, som sammen med de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen heraf, gælder for Eurojusts personale. Hvis bestyrelsen træffer afgørelse herom efter artikel 10, stk. 2, udøver den administrerende direktør også beføjelserne som ansættelsesmyndighed med hensyn til Eurojusts personale, herunder med hensyn til ansættelse, tilsyn, evaluering og udøvelse af disciplinær myndighed.
4. Personalet støtter Eurojust i udførelsen af dets operationelle og administrative opgaver, navnlig med hensyn til:
 - (a) støtte til nationale kontorer og kompetente nationale myndigheder i forbindelse med grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning
 - (b) sagsforvaltning og operationel analyse
 - (c) forvaltning af menneskelige ressourcer
 - (d) budgetmæssig og finansiell forvaltning
 - (e) informationsteknologi og dataforvaltning
 - (f) strategisk, juridisk og politisk støtte
 - (g) sikkerhed og bygningsforvaltning
 - (h) kommunikationstyring og vidensstyring
 - (i) eksterne forbindelser og institutionelle forhold.
5. I denne forordning forstås ved "autoriseret Eurojustpersonale" personale, der er udpeget af den administrerende direktør til at udføre specifikke operationelle, administrative eller tekniske opgaver, herunder opgaver, der indebærer adgang til operationelle personoplysninger og til sagsforvaltningssystemet.
6. Når det autoriserede Eurojustpersonale udfører operationelle opgaver, handler det under den administrerende direktørs myndighed og, såfremt det er relevant, under de nationale medlemmers eller kollegiets tilsyn i overensstemmelse med denne forordning og de gældende interne regler.
7. Personalet bidrager med ekspertise i spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder og rådgiver, hvis det skønnes nødvendigt, eller hvis der anmodes herom, om enhver aktivitet i Eurojust med udgangspunkt i grundlæggende rettigheder uden

at hindre eller forsinke disse aktiviteter. I den forbindelse kan personalet afgive ikkebindende udtalelser om relevante dokumenter eller foranstaltninger. Personalet bidrager til at sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i Eurojust i forbindelse med udførelsen af dets opgaver og aktiviteter.

Artikel 72

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

Eurojust kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af Eurojust. Bestemmelserne i artikel 71 finder ikke anvendelse på de i nærværende artikel omhandlede personer.

KAPITEL VIII

EVALUERING OG RAPPORTERING

Artikel 73

Inddragelse af EU-institutionerne og de nationale parlamenter

1. Eurojust sender sin konsoliderede årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter, som kan fremsætte bemærkninger og forelægge konklusioner. Årsberetningen fremsendes senest den 1. maj hvert år. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter rapporteringsindikatorer, for at sikre en ensartet tilgang til Eurojusts indsamling og fremlæggelse af oplysninger i forbindelse med kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser
2. Efter sin udnævnelse afgiver Eurojusts nyudnævnte formand erklæring over for det eller de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvarer spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne. Drøftelserne må hverken direkte eller indirekte omhandle konkrete foranstaltninger, der er iværksat i forbindelse med specifikke operationelle sager.
3. Eurojusts formand giver møde en gang om året, hvor Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fællesskab evaluerer Eurojusts aktiviteter inden for rammerne af et interparlamentarisk udvalgsmøde, for at drøfte Eurojusts aktuelle aktiviteter og for at fremlægge dets konsoliderede årsberetning eller andre vigtige dokumenter fra Eurojust. Drøftelserne må hverken direkte eller indirekte omhandle konkrete foranstaltninger, der er iværksat i forbindelse med specifikke operationelle sager.
4. Ud over forpligtelserne til at informere og høre i henhold til denne forordning skal Eurojust til orientering sende følgende til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på deres respektive officielle sprog:
 - (a) resultaterne af undersøgelser og strategiske projekter, som Eurojust har forestået eller bestilt
 - (b) programmeringsdokumentet, jf. artikel 12
 - (c) samarbejdsordninger indgået med tredjemand.

Artikel 74

Evaluering

1. Senest fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering af Eurojusts resultater i forhold til dets mål, opgaver, forvaltning og beliggenhed i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Bestyrelsen høres under evalueringen.
2. I evalueringen skal der særligt tages stilling til, om der er behov for at ændre Eurojusts mandat, og til de finansielle konsekvenser af en eventuel ændring.
3. Ved hver anden evaluering vil Eurojusts resultater blive vurderet i forhold til dets mål, mandat, forvaltning og opgaver, herunder en vurdering af, hvorvidt det stadig er berettiget, at Eurojust opretholdes med henblik på disse mål, dette mandat, denne forvaltning og disse opgaver.

4. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen om resultaterne af evalueringen. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

KAPITEL IX

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 75

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, gælder for Eurojust og dets personale⁵⁶.

Artikel 76

Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1 finder anvendelse på Eurojust⁵⁷.
2. Bestyrelsen træffer med et flertal på to tredjedele af medlemmerne afgørelse om Eurojusts interne sprogordning.
3. Oversættelse og alle andre tjenester af sproglig art bortset fra tolkning, som Eurojust har behov for, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94⁵⁸.

Artikel 77

Tavshedspligt

1. De nationale medlemmer og deres stedfortrædere og assistenter, Eurojusts personale, nationale korrespondenter, udstationerede nationale eksperter, forbindelsesofficerer, databeskyttelsesrådgiveren og medlemmer og ansatte ved EDPS har tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres virke.
2. Tavshedspligten gælder alle personer og alle organer, der skal samarbejde med Eurojust.
3. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af de i stk. 1 og 2 omhandlede personers tjenesteperiode, tjenestekontrakt og virke.
4. Alle oplysninger, som modtages eller udveksles af Eurojust, er omfattet af tavshedspligt, medmindre oplysningerne allerede er blevet offentliggjort lovligt, eller offentligheden har adgang til dem.

Artikel 78

Betingelser for tavshedspligt i forbindelse med nationale retssager

1. Uden at det berører artikel 36, stk. 3, kan myndigheden i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, hvis oplysningerne er modtaget eller udvekslet via

⁵⁶ Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (EUT C 202 af 7.6.2016, s. 266).

⁵⁷ Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

⁵⁸ Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1).

Eurojust, fastsætte betingelser i henhold til sin nationale ret for den modtagende myndigheds brug af disse oplysninger i forbindelse med en national retssag.

2. Myndigheden i den medlemsstat, der modtager oplysningerne som omhandlet i stk. 1, er bundet af disse betingelser.

Artikel 79

Gennemsigtighed og kommunikation

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁵⁹ finder anvendelse på de dokumenter, som Eurojust er i besiddelse af. Bestyrelsen vedtager senest seks måneder efter sit første møde de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.
2. Afgørelser, som Eurojust træffer i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Domstolen, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF er opfyldt.
3. Eurojust offentliggør på sit websted en liste over forretningsudvalgets medlemmer og sammenfatninger af resultaterne af forretningsudvalgsmøderne. Under hensyntagen til Eurojusts tavshedspligt og Eurojusts operationelle karakter kan offentliggørelsen af disse sammenfatninger midlertidigt eller permanent udelades eller begrænses, hvis en sådan offentliggørelse risikerer at bringe udførelsen af Eurojusts opgaver i fare.
4. Bestyrelsen fastlægger senest seks måneder efter sit første møde foranstaltninger med henblik på Eurojusts anvendelse af forordning (EU) 2018/1725, herunder foranstaltninger vedrørende udnævnelse af en databeskyttelsesrådgiver. Disse foranstaltninger fastlægges efter høring af EDPS.
5. Eurojust kan selv tage initiativ til kommunikationsaktiviteter inden for sit kompetenceområde. Tildelingen af ressourcer til kommunikationsaktiviteter må ikke skade den effektive udførelse af Eurojusts opgaver. Kommunikationsaktiviteter gennemføres i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget.

Artikel 80

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede information og ikke-klassificerede følsomme informationer

1. Eurojust vedtager sine egne sikkerhedsregler på grundlag af de principper og regler, der er fastsat i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, herunder bl.a. bestemmelser om udveksling af sådanne informationer med tredjelande og behandling og lagring af sådanne informationer som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443⁶⁰ og (EU, Euratom) 2015/444⁶¹.

⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁶⁰ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

Alle administrative ordninger om udveksling af EU's klassificerede informationer med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EU's klassificerede informationer til disse myndigheder kræver Kommissionens forhåndsgodkendelse.

2. Bestyrelsen vedtager Eurojusts sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem. Når Kommissionen vurderer de foreslåede sikkerhedsregler, sikrer den, at de er forenelige med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og (EU, Euratom) 2015/444.

Artikel 81

Administrative undersøgelser

Eurojusts administrative virksomhed er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 82

Ansvar

1. Eurojusts ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til enhver voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som Eurojust har indgået.
2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatte Eurojust i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, og uanset et eventuelt ansvar efter artikel 44, enhver skade forvoldt af dets afdelinger eller ansatte under udøvelsen af deres hverv.
3. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 2 omhandlede skader. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister, hvori Eurojust har et ansvar som omhandlet i denne artikel, afgøres under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.
4. Stk. 2 finder også anvendelse på skader, som et nationalt medlem, en stedfortræder eller en assistent forvolder under udøvelsen af sit hverv. Når et nationalt medlem, en stedfortræder eller en assistent forvolder skade ved handling på grundlag af beføjelser, som vedkommende er tillagt i medfør af denne forordnings artikel 18, tilbagebetaler vedkommendes medlemsstat dog Eurojust de beløb, som Eurojust har betalt som erstatning for sådanne skader.
5. Enhver medlemsstat er i henhold til sin nationale ret ansvarlig for enhver skade, som forvoldes en person, når den skyldes medlemsstatens uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger, der er videregivet til Eurojust.

⁶¹ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

6. Personalets personlige ansvar over for Eurojust reguleres af de bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, der gælder for dem.
7. Unionens og medlemsstaternes økonomiske ansvar for Eurojusts gæld er begrænset til de bidrag, de allerede har ydet til administrationsomkostningerne.

Artikel 83

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Eurojust i Nederlandene og de faciliteter, som Nederlandene skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i Nederlandene for medlemmerne af bestyrelsen, medlemmerne af forretningsudvalget, de nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter, den administrerende direktør, Eurojusts personale, forbindelsesanklagere udstationeret ved Eurojust, kontaktpunkter, som Eurojust er vært for, og de pågældendes familiemedlemmer samt for alle andre personer, hvis tilstedeværelse i eller tilknytning til Eurojust er nødvendig for udførelsen af Eurojusts opgaver, fastlægges i en hjemstedsaftale mellem Eurojust og Nederlandene.

Artikel 84

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Udvalget er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶².
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 85

Ophævelse

1. Forordning (EU) 2018/1727 ophæves med virkning fra anvendelsesdatoen for nærværende forordning.
2. Henvisninger til forordning (EU) 2018/1727 gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 86

Overgangsbestemmelser

1. Eurojust som oprettet ved denne forordning er retssuccessor for Eurojust som oprettet ved forordning (EU) 2018/1727.

⁶² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. De nationale medlemmer, der udstationeres af medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2018/1727, påtager sig hvervet som nationale medlemmer i henhold til nærværende forordning og fortsætter med at varetage deres opgaver indtil udløbet af deres respektive mandatperioder som fastlagt i henhold til forordning (EU) 2018/1727. Deres mandatperiode kan forlænges én gang i henhold til denne forordning, forudsat at den samlede varighed af deres mandat, herunder enhver periode, de har gjort tjeneste i henhold til forordning (EU) 2018/1727, ikke overstiger ti år. Hvis de nationale medlemmers status eller beføjelser ikke er i overensstemmelse med denne forordning, træffer de berørte medlemsstater de nødvendige foranstaltninger til uden ophold at sikre en sådan overholdelse efter [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Eurojusts formand og næstformand, som er valgt i henhold til forordning (EU) 2018/1727, påtager sig hvervet som formand og næstformand i henhold til nærværende forordning og fortsætter med at varetage deres opgaver indtil udløbet af deres respektive mandatperioder som fastlagt i henhold til forordning (EU) 2018/1727. De kan genvælges én gang i henhold til denne forordning, forudsat at den samlede varighed af deres mandat, herunder enhver periode, de har gjort tjeneste i henhold til forordning (EU) 2018/1727, ikke overstiger otte år.
4. Den senest udnævnte administrerende direktør i henhold til forordning (EU) 2018/1727, påtager sig hvervet som administrerende direktør i henhold til nærværende forordning og fortsætter med at varetage sine opgaver indtil udløbet af sin embedsperiode som fastlagt i henhold til forordning (EU) 2018/1727. Denne administrerende direktørs embedsperiode kan forlænges én gang i henhold til denne forordning, forudsat at den samlede varighed af vedkommendes embedsperiode, herunder enhver periode, som vedkommende har gjort tjeneste i henhold til forordning (EU) 2018/1727, ikke overstiger ti år.
5. Kollegiet og bestyrelsen, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1727, fortsætter med at varetage deres opgaver i henhold til nærværende forordning, indtil den bestyrelse, der oprettes ved nærværende forordning, afholder sit første møde. Bestyrelsen afholder sit første møde uden unødigt ophold efter [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestyrelsen nedsættes i overensstemmelse med denne forordning. Indtil bestyrelsen kan varetage sine opgaver, varetager kollegiet midlertidigt de forvaltningsfunktioner og strategiske funktioner, der er tildelt bestyrelsen i henhold til nærværende forordning, og som er strengt nødvendige for at sikre kontinuiteten i Eurojusts aktiviteter, navnlig vedtagelsen af budgettet og det samlede programmeringsdokument.
6. Personale, der er ansat i henhold til forordning (EU) 2018/1727, forbliver i tjeneste i henhold til nærværende forordning. Alle personalets rettigheder og forpligtelser, herunder dem, der følger af ansættelseskontrakter indgået i henhold til forordning (EU) 2018/1727, opretholdes.
7. Den senest udnævnte databeskyttelsesrådgiver i henhold til forordning (EU) 2018/1727, påtager sig hvervet som databeskyttelsesrådgiver i henhold til nærværende forordning og fortsætter med at varetage sine opgaver indtil udløbet af sin mandatperiode som fastlagt i henhold til forordning (EU) 2018/1727. Denne databeskyttelsesrådgivers mandatperiode kan fornyes én gang i henhold til denne forordning, forudsat at den samlede varighed af vedkommendes mandat, herunder

enhver periode, som vedkommende har gjort tjeneste i henhold til forordning (EU) 2018/1727, ikke overstiger otte år.

8. Denne forordning berører ikke gyldigheden af samarbejdsaftaler og samarbejdsordninger, som Eurojust har indgået i henhold til afgørelse 2002/187/RIA eller forordning (EU) 2018/1727. Disse samarbejdsaftaler og samarbejdsordninger forbliver i kraft og anvendes, indtil de udløber, ændres eller erstattes.
9. Afgørelser og beslutninger truffet af kollegiet, bestyrelsen og den administrerende direktør samt gennemførelsesforanstaltninger og interne regler vedtaget i henhold til forordning (EU) 2018/1727 forbliver i kraft i henhold til nærværende forordning, medmindre bestyrelsen træffer anden afgørelse i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.
10. Budgetforpligtelser, finansielle transaktioner og kontraktlige forpligtelser, der er indgået i henhold til forordning (EU) 2018/1727, forbliver gyldige og gennemføres fortsat i overensstemmelse med nærværende forordning. Finansiell støtte, der ydes til fælles efterforskningshold i henhold til forordning (EU) 2018/1727, ydes fortsat i overensstemmelse med nærværende forordning. Dechargeproceduren med hensyn til de budgetter, der er godkendt på grundlag af forordning (EU) 2018/1727, gennemføres i overensstemmelse med reglerne i samme forordning.
11. Det første samlede programmeringsdokument, der vedtages i henhold til denne forordning, dækker perioden fra den [dato]. Indtil dokumentet bliver endeligt, finder det samlede programmeringsdokument, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2018/1727 for den relevante periode, fortsat anvendelse.
12. Overførsler af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, der er blevet foretaget inden anvendelsesdatoen for denne forordning, forbliver gyldige, forudsat at de er i overensstemmelse med før denne dato gældende EU-ret. Hvis igangværende overførsler var baseret på bestemmelser i forordning (EU) 2018/1727, der afviger fra bestemmelserne i forordning (EU) 2018/1725, bringes sådanne overførsler i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 senest [X måneder] efter nærværende forordnings anvendelsesdato.
13. Den hjemstedsaftale, der er indgået mellem Eurojust og Kongeriget Nederlandene i henhold til Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002⁶³, forbliver i kraft. Om nødvendigt tilpasser Eurojust og Kongeriget Nederlandene nævnte aftale for at bringe den i overensstemmelse med denne forordning senest [X måneder] efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 87

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den [...].

⁶³ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 2003/659/RIA (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44) og Rådets afgørelse 2009/426/RIA (EUT L 138 af 4.6.2009, s. 14).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER – AGENTURER

Indhold

1.	FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME	90
1.1.	Forslagets/initiativets betegnelse	90
1.2.	Berørt(e) politikområde(r).....	90
1.3.	Mål	90
1.3.1.	Generelt/generelle mål	90
1.3.2.	Specifikt/specifikke mål.....	90
1.3.3.	Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)	91
1.3.4.	Resultatindikatorer	91
1.4.	Forslaget/initiativet vedrører	92
1.5.	Begrundelse for forslaget/initiativet.....	93
1.5.1.	Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet.....	93
1.5.2.	Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis	94
1.5.3.	Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art	94
1.5.4.	Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter	95
1.5.5.	Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling	95
1.6.	Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger.....	96
1.7.	Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)	97
2.	FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER	98
2.1.	Bestemmelser om overvågning og rapportering	98
2.2.	Forvaltnings- og kontrolsystem(er).....	98
2.2.1.	Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi.....	98
2.2.2.	Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem	99
2.2.3.	Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)	100
2.3.	Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder	100
3.	FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER...	102

3.1.	Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet.....	102
3.2.	Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne	103
3.2.1.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne.....	103
3.2.1.1.	Bevillinger fra vedtaget budget.....	103
3.2.8.	Anslået behov for menneskelige ressourcer og anvendelse af bevillinger i et decentralt agentur	108
3.2.9.	Oversigt over de bidragsaftaler, der er integreret i budgettet.....	111

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA.

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Strafferetligt samarbejde, bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

Revisionen af Eurojustforordningen har til formål bedre at opfylde de mål, der i traktaterne er fastsat for agenturet.

Den har navnlig til formål at styrke Eurojusts rolle med hensyn til at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale efterforsknings- og retsforfølgelsesmyndigheder i grænseoverskridende sager og dermed styrke dets rolle som knudepunkt for strafferetligt samarbejde i Unionens retlige og sikkerhedsmæssige arkitektur.

Denne revision indgår i en bredere lovgivningspakke, der har til formål at sikre et højt sikkerhedsniveau i hele EU gennem foranstaltninger, der forebygger og bekæmper kriminalitet og fremmer koordineringen og samarbejdet mellem kompetente myndigheder på det strafferetlige område.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

Det overordnede mål er opdelt i to indbyrdes forbundne specifikke mål, der tager sigte på de strukturelle og funktionelle begrænsninger, som i øjeblikket begrænser Eurojusts evne til fuldt ud at udnytte sit potentiale i bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet.

Specifikt mål nr. 1: *At gøre Eurojusts støtte- og koordineringsindsats mere effektiv, rettidig og strategisk fokuseret i hele livscyklussen for grov grænseoverskridende kriminalitet.*

Eurojusts fokus på operationer (arbejde med straffesager) vil blive maksimeret. Dette vil ske gennem en revision af dets forvaltningsstruktur, som har til formål at strømline beslutningsprocesserne og aflaste de nationale medlemmer (dommere og anklagere, der leder operationerne) for deres administrative byrde. Agenturets opgaver og beføjelser vil blive ajourført, og dets proaktive indsats vil blive styrket, så Eurojust bedre kan håndtere de nye realiteter inden for grænseoverskridende kriminalitet og holde trit med samarbejdsbehovene.

Specifikt mål nr. 2: *At opnå et mere institutionaliseret samarbejde og mere rettidig udveksling af oplysninger mellem Eurojust og EU-partnere og internationale partnere.*

Graden af institutionalisering af samarbejdet med partnere vil blive øget gennem styrkelse af de gensidige underretningsforpligtelser og forbedring af systemerne til

udveksling af oplysninger. Formålet er at maksimere mulighederne for at opdage kriminelle handlinger og tidligt inddrage kompetente retsmyndigheder.

1.3.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Revisionen af Eurojustforordningen forventes at få betydelige, målbare virkninger for **medlemsstaterne, ofre og EU-borgere** ved at **styrke Eurojusts operationelle rolle** i bekæmpelsen af grov grænseoverskridende kriminalitet, herunder især organiseret kriminalitet, terrorisme, cyberkriminalitet og økonomisk kriminalitet.

Forslaget forventes at **minimere sagsbehandlingstiden for støtteanmodninger fra medlemsstaterne og maksimere merværdien af Eurojusts koordineringsindsats**. Dette vil følge af et styrket "filtrerings"system for støtteanmodninger, således at de behandles gennem de relevante kanaler, og Eurojust kan fokusere på komplekse, multilaterale sager. Desuden vil nye opgaver for agenturet og beføjelser for de nationale medlemmer føre til **bedre støtte til de nationale myndigheder, tidlig inddragelse af retsmyndigheder i grænseoverskridende efterforskninger og i sidste ende en højere succesrate i forbindelse med retsforfølgning**.

Effektivitetsgevinster vil følge af **omorganiseringen af forvaltningssystemet og øget sammenhæng med Europols og EPPO's operationer**. Den nye ramme forventes at frigøre ressourcer til operationelle aktiviteter ved at flytte ansvaret for administrative og ledelsesmæssige beslutninger og strømline beslutningsprocesserne. Et styrket samarbejde og gensidig inddragelse med partnere forventes at begrænse overlappende aktiviteter, udnytte synergier og undgå dobbeltarbejde.

Revisionen vil også **styrke det eksterne samarbejde** ved at formalisere strukturerede kanaler for samarbejde med myndigheder i tredjelande og sikre hurtigere og smidigere opfølgning på retlige anmodninger.

Samlet set vil disse foranstaltninger omdanne Eurojust fra en reaktiv koordinator til et **proaktivt retligt knudepunkt** og styrke **EU's evne til at opdage, efterforske og retsforfølge grænseoverskridende kriminalitet**.

Reformen er i overensstemmelse med **EU's strategiske prioriteter**, giver **håndgribelige fordele for støttemodtagerne** (retsvæsener, retshåndhævende myndigheder, ofre) og sikrer **langsigtet sammenhæng** med EU's bredere retlige og sikkerhedsmæssige arkitektur.

1.3.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Opfyldelsen af reformens mål vil hovedsagelig blive overvåget ved hjælp af følgende indikatorer:

1. Andel af den tid, som nationale medlemmer bruger på administrative opgaver

Reformen har til formål at reducere de nationale medlemmers administrative arbejdsbyrde. Med udgangspunkt i et nuværende referencescenarie på ca. 40 % af deres samlede arbejdsbyrde forventes denne andel at falde til ca. 20-25 % senest to år efter den reviderede forordnings anvendelsesdato, idet der tages hensyn til en overgangsperiode for tilpasning, og at nå et stabilt niveau på 10-15 % senest fem år efter. Fremskridtene i forhold til denne indikator vil blive overvåget gennem

Kommissionens deltagelse i eksekutivrådet og bestyrelsen og vurderet i forbindelse med den næste evaluering af forordningen og agenturet.

2. **Antal sager på eget initiativ**⁶⁴

Fremskridt i retning af et mere proaktivt Eurojust vil afspejle sig i et større antal sager på eget initiativ, som agenturet åbner og behandler. Efter en indledende tilpasningsfase forventes en gradvis stigning, idet det årlige gennemsnitlige antal sager, der åbnes på eget initiativ, stiger med 10-15 % inden for fem år. For at undgå forvriddinger som følge af de normale udsving fra år til år i Eurojusts sagsarbejde vil referencescenariet blive beregnet på grundlag af det gennemsnitlige årlige antal sager på eget initiativ, der er åbnet i de fem år forud for den reviderede forordnings anvendelsesdato. Fremskridtene vil blive vurderet i forhold til dette referencescenarie med henvisning til det tilsvarende årlige gennemsnit i de fem år efter forordningens anvendelsesdato ved hjælp af de data, der indberettes i Eurojusts konsoliderede årsberetning.

3. **Andel af "simple" sager, som Eurojust behandler.**

Reformen bør medføre en gradvis, men betydelig reduktion af andelen af bilaterale og enklere sager, som Eurojust behandler. Selv om der forventes at forblive en restandel på 20-25 %, hvilket afspejler sager, der i første omgang forekommer komplekse eller eskaleres fra Det Europæiske Retlige Netværk, forventes en gradvis reduktion at nå ca. 60 % inden for to år, ned til 40 % inden for fem år og derefter 20-25 % inden for ti år. Referencescenariet vil blive fastlagt med henvisning til andelen af simple sager i det samlede antal sager, der er åbnet i året forud for den reviderede forordnings anvendelsesdato. Fremskridtene vil blive overvåget på grundlag af de statistikker og KPI'er, som Eurojust regelmæssigt indberetter i sine konsoliderede årsberetninger.

4. **Antal opfølgninger på system-"hit"**⁶⁵.

Der forventes en forbedret udveksling af oplysninger med EU-partnere, navnlig Europol, især gennem en stigning i opfølgninger på "hit", der er identificeret i informationssystemer, hvilket afspejler øget rettidighed og relevans. Referencescenariet vil blive fastlagt med henvisning til antallet af opfølgninger på hit, der er registreret i året forud for den reviderede forordnings anvendelsesdato. Der kan forventes en stigning på op til 50 % inden for fem år. Fremskridtene vil blive overvåget på grundlag af de data, der indberettes i Eurojusts konsoliderede årsberetninger, og krydstjekket med tilsvarende data, der indberettes i Europols konsoliderede årsberetninger.

1.4. **Forslaget/initiativet vedrører**

☐ en ny foranstaltning

⁶⁴ **Sager på eget initiativ** er sager, som Eurojust åbner proaktivt på grundlag af modtagne oplysninger, udført analytisk arbejde og identificerede forbindelser mellem efterforskninger for at gøre de kompetente nationale myndigheder opmærksomme på situationer af potentiel retlig interesse frem for blot at reagere på anmodninger om støtte eller koordinering fra medlemsstaterne.

⁶⁵ **Et hit i hit/no-hit-systemet** er et positivt match, der viser, at oplysninger, som Eurojust ligger inde med, svarer til oplysninger hos en anden kompetent myndighed eller EU-partner, uden at de underliggende data automatisk videregives, og kan derfor signalere en mulig forbindelse mellem efterforskninger, der kræver retlig opfølgning eller koordinering. **En opfølgning på et hit** er den efterfølgende videregivelse, hvor det er relevant og i overensstemmelse med den gældende retlige ramme, af de relevante oplysninger, der er nødvendige for at vurdere og handle på denne forbindelse.

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁶⁶

☒ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Initiativet forventes at kræve en gradvis gennemførelse i løbet af FFR-perioden 2028–2034.

Under hensyntagen til den forventede tidsplan for forhandlingerne i Rådet og derefter med Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure forventes der på nuværende tidspunkt politisk enighed og ikrafttræden af den reviderede forordning hen imod udgangen af 2027. Anvendelsen af forordningen og udrulningen af de tilhørende gennemførelsesforanstaltninger forventes at begynde gradvist fra 2028 og fremefter.

Forordningen forventes at finde anvendelse i sin helhed ledsaget af overgangsbestemmelser, der regulerer overgangen fra den nuværende forvaltningsmodel og operationelle model til den reviderede ramme.

De nye beføjelser, der tillægges Eurojust, vil finde anvendelse ved forordningens ikrafttræden. Samtidig forventes en gradvis tilpasning af arbejdsmetoderne og en gradvis udvikling i arten og omfanget af støtteanmodninger fra medlemsstaterne.

Investeringer i Eurojusts IT-infrastruktur forventes at begynde i det første år, hvor den reviderede forordning finder anvendelse. Udgifterne vil følge den normale udviklingscyklus for IT-projekter, herunder design-, udviklings-, test-, udrulnings- og vedligeholdelsesfaser, og vil blive afholdt gradvist i overensstemmelse med projektgennemførelsens milepæle.

Da Eurojust vil begynde at udøve sine nye beføjelser fra den reviderede forordnings anvendelsesdato, forventes rekrutteringen af størstedelen af det yderligere personale også at begynde fra 2028 og fremefter. Rekrutteringen vil blive indfaset i overensstemmelse med Eurojusts administrative og personalemæssige kapacitet til at gennemføre rekrutterings- og onboardingprocedurer, som Eurojust anslår til højst ca. 20 yderligere medarbejdere om året.

En indledende rekrutteringsfase i 2028 vil fokusere på at imødekomme kortsigtede operationelle og tekniske behov. Dette vil navnlig omfatte rekruttering af kontraktansatte, der støtter tilpasningen af hit/no-hit-systemet og udviklingen af IT-infrastrukturer, herunder forbedringer af arbejdsgange til støtte for fælles efterforskningshold og fælles operationelle platforme. Rekrutteringen vil også prioritere de områder, som Eurojust har udpeget som operationelle prioriteter, og generelt fokusere på personale, der direkte støtter centrale operationelle aktiviteter, navnlig udstationerede nationale eksperter, der styrker de nationale kontorer med henblik på øget sagsarbejde.

⁶⁶ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

I de efterfølgende år af FFR-perioden og i takt med at Eurojust gradvist udvider sine aktiviteter på de nye områder, der er omfattet af den reviderede forordning, vil der blive rekrutteret yderligere midlertidigt ansatte til at varetage nyligt tildelte opgaver, herunder øget støtte til fagfolk på områder som elektronisk bevismateriale og inddrivelse af aktiver.

En vigtig milepæl, der forventes mellem 2030 og 2031, er udvidelsen af Eurojusts kapacitet til lagring af bevismateriale. Navnlig vil den nuværende database med bevismateriale om de alvorligste internationale forbrydelser (CICED), som forventes at blive integreret i sagsforvaltningssystemet, blive forbedret og udvidet med henblik på at lagre og bevare bevismateriale vedrørende andre former for grov grænseoverskridende kriminalitet. Parallelt hermed vil hovedrekrutteringsfasen for midlertidigt ansatte med profiler som analytikermedarbejdere/-assistenter finde sted.

Styrkelses- og rekrutteringsplanen forventes i det væsentlige at være afsluttet mellem 2032 og 2033. Bemandingsniveauet forventes derefter at stabilisere sig for 2034 og perioden efter FFR. Udgifter, der ikke er personaleudgifter, forventes derimod at falde gradvist efter den indledende investeringsfase, idet de resterende omkostninger hovedsagelig er knyttet til vedligeholdelse og operationel støtte efter afslutningen af de vigtigste udviklings- og forbedringsprojekter.

- 1.5.2. *Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående): Eurojusts funktioner (koordinering, fremme af samarbejde og operationel støtte) er i sagens natur tværnationale og kan ikke varetages effektivt alene på medlemsstatsniveau. Agenturet tilbyder et neutralt perspektiv på EU-plan på tværs af jurisdiktioner, fremmer multilateralt samarbejde parallelt og sikrer, at ingen medlemsstat stilles ringere. Omfanget og kompleksiteten af grænseoverskridende efterforskninger gør koordinering på EU-plan uundværlig for nationale anklagemyndigheder og retsmyndigheder, hvilket kræver en indsats på EU-plan, hvorved nærhedsprincippet overholdes. Eurojust tilfører operationel, retlig og strategisk værdi, som forbedrer de nationale systemers funktion og sammenhængen i EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Eurojusts indsats erstatter ikke de nationale myndigheders indsats, men styrker den gennem støtte-, koordinerings- og stimulerings tjenester.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende): Der er klare stordriftsfordele og effektivitetsgevinster ved yderligere at forbedre Eurojust, så agenturet kan samle ekspertise fra nationale fagfolk i ét agentur, koordinere hurtigt og mere effektivt i bekæmpelsen af tværnational kriminalitet og undgå overlapning og modstridende efterforskninger.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

GD JUST har relevant politisk og lovgivningsmæssig erfaring fra udarbejdelsen og gennemførelsen af forordning (EU) 2018/1727, hvorved Eurojust blev oprettet som et decentralt agentur og den tidligere ramme i Rådets afgørelse 2002/187/RIA blev erstattet.

Der er draget yderligere erfaringer af den løbende overvågning af Eurojusts funktion, herunder gennem inddragelsen af GD JUST som overordnet GD i agenturets

forvaltningsstrukturer. Denne erfaring kulminerede i 2025-evalueringen af Eurojustforordningen og af agenturets funktion.

En vigtig erfaring er, at den institutionelle udformning af et agents forvaltningsstruktur skal være tilstrækkeligt strømlinet, funktionel og klart fordelt med ansvar og tilhørende ansvarlighed. Beslutningsprocesserne bør være så effektive som muligt, mens den administrative byrde bør holdes på det nødvendige minimum.

Erfaringen har også vist, at etablerede arbejdsmetoder og institutionel kultur kan være vanskelige at ændre gennem bløde foranstaltninger alene. Måltrettet fortalerarbejde eller begrænsede tilpasninger er muligvis ikke tilstrækkelige, hvis forvaltningsrammen i sig selv ikke skaber klare incitamenter til forandring.

Navnlig hvis institutionelle ordninger efterlader gråzoner i ansvarsfordelingen eller ikke giver tilstrækkelig klarhed om ansvarligheden for visse beslutninger, kan dette resultere i komplekse og langvarige beslutningsprocesser. Dette kan yderligere forværres af en overdreven afhængighed af konsensusopbygning, selv i spørgsmål af administrativ eller ledelsesmæssig karakter.

Disse erfaringer har dannet grundlag for udarbejdelsen af dette initiativ, navnlig med hensyn til behovet for at sikre en forvaltningsramme, der er klar, effektiv og i stand til at støtte Eurojusts operationelle mandat.

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Selv om forslaget kræver ressourcer ud over dem, der indgår i Kommissionens forslag til FFR 2028-2034, er behovet for at styrke Eurojusts kapacitet fuldt ud berettiget i den bredere sammenhæng med EU's fremtidige sikkerhedsbehov. Yderligere ressourcer er nødvendige for at sikre, at Eurojust kan holde trit med nye og stadig mere komplekse former for kriminalitet, samarbejde effektivt med sine partnere, bevare kontinuiteten mellem retshåndhævelsesindsatsen og den retlige opfølgning og i sidste ende opfylde reformens mål. Disse overvejelser skal afspejles behørigt i forhandlingerne om den næste FFR med henblik på at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til Eurojust inden for den fremtidige finansielle ramme.

Størrelsen af de bevillinger, der skal tildeles agenturet i den næste FFR, er vejledende og afhænger af aftalen om FFR. De bør integreres i agenturets tilskud på grund af den permanente karakter af de opgaver, der tildeles ved dette forslag, og vil, hvis det er relevant, blive opvejet af en tilsvarende reduktion af en relevant programramme under samme FFR-udgiftsområde. Hvis der er behov for en kompenserende reduktion, kan det også blive nødvendigt at revidere de ressourcer, der tildeles agenturet, gennem den årlige budgetprocedure.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Revisionen af den retlige ramme for Eurojust har til formål at styrke agenturets operationelle bidrag til forebyggelse og bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet, samtidig med at det sikres, at ressourcerne anvendes på den mest effektive og forholdsmæssige måde. Ved vurderingen af de tilgængelige finansieringsmuligheder er der lagt særlig vægt på agenturets kapacitet til at absorbere nye opgaver gennem intern omorganisering, omprioritering og effektivitetsgevinster i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Eurojust har allerede gjort en betydelig indsats for at justere den interne tildeling af ressourcer med henblik på at maksimere den operationelle levering. Dette har omfattet en deraf følgende omfordeling af personale og budgetmidler fra administrative funktioner og støttefunktioner til operationelle aktiviteter, der er direkte knyttet til retligt samarbejde, koordinering af efterforskning og retsforfølgning og støtte til medlemsstaterne i komplekse grænseoverskridende sager. Eurojust har nu nået grænsen for intern omfordeling af personale.

Agenturet har gennemført disse omfordelingstilpasninger, samtidig med at det efter bedste evne har opretholdt kontinuiteten og kvaliteten af væsentlige interne tjenester, herunder forvaltning, sikkerhed, databaseskyttelse, informationsteknologi, personale og økonomisk forvaltning, sidstnævnte på trods af Revisionsrettens regelmæssige bemærkninger om betalingsforsinkelser, som hovedsagelig skyldes manglende ressourcer og gennemførelsen af SUMMA som et af de tre pilotagenturer. Der er opnået effektivitetsgevinster gennem strømlining af interne arbejdsgange, øget digitalisering af administrative processer, styrket samarbejde internt i agenturet og optimering af støttestrukturer. Disse bestræbelser har gjort det muligt for Eurojust at styrke sit operationelle fokus, selv om der ikke er sket tilsvarende stigninger i antallet af stillinger i stillingsfortegnelsen eller finansielle bevillinger.

I forbindelse med denne revision vil agenturet skulle fortsætte med aktivt at forfølge muligheder for yderligere effektivitetsgevinster og intern omfordeling, hvor det er muligt. Dette omfatter en fortsat indsats for at optimere balancen mellem administrative og operationelle udgifter, forenkle procedurer og udnytte synergier som følge af digital omstilling og tværorganisatorisk samarbejde. Sådanne foranstaltninger vil fortsat blive gennemført på en måde, der beskytter agenturets kapacitet til at opfylde sine retlige, forvaltningsmæssige, cybersikkerhedsmæssige, databaseskyttelsesmæssige og ansvarligheds-mæssige forpligtelser.

Samtidig viser vurderingen, at mulighederne for yderligere omfordeling i sagens natur er begrænsede. Den betydelige omfordeling af ressourcer, som agenturet allerede har foretaget, har reduceret den administrative kapacitet til niveauer, der ligger tæt op ad minimumskraverne til overholdelse og støtte. Yderligere overførsler af ressourcer fra administrative til operationelle funktioner vil, hvis de gennemføres uden en tilsvarende styrkelse, kunne påvirke bæredygtigheden, modstandsdygtigheden og overholdelsen af lovgivningen i agenturets støttestrukturer, navnlig på områder, der er underlagt stigende regulerings- og sikkerhedsforpligtelser.

På denne baggrund vil effektivitetsgevinster og intern omprioritering fortsat udgøre en integreret del af agenturets forvaltningsmodel, men disse foranstaltninger alene kan ikke fuldt ud absorbere den yderligere arbejdsbyrde og de øgede operationelle forventninger, der følger af det reviderede mandat. Den foreslåede finansieringsmodel afspejler derfor en afbalanceret vurdering, der kombinerer en fortsat intern effektivitetsindsats med behovet for at sikre, at agenturet har tilstrækkelig operationel og teknisk kapacitet til effektivt at gennemføre målene i den reviderede forordning, således at Eurojust kan holde trit med den bredere retlige og sikkerhedsmæssige EU-kontekst.

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ Begrænset varighed

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☒ **Ubegrænset varighed**

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2028 til 2033,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

☐ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☒ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☒ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- ☐ organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Gennemførelsen af Eurojusts reviderede mandat vil blive overvåget og rapporteret i overensstemmelse med den eksisterende ramme, der finder anvendelse på decentrale agenturer, idet der tages hensyn til den særlige operationelle karakter af agenturets aktiviteter inden for strafferetligt samarbejde. Overvågningsordningerne vil have til formål at sikre gennemsigtighed, ansvarlighed, forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv resultatmåling i forhold til de mål, der forfølges i henhold til den reviderede forordning.

I overensstemmelse med agenturets forvaltningsramme vil Eurojust regelmæssigt rapportere om gennemførelsen af sine aktiviteter gennem sine årlige og flerårige programmeringsdokumenter, navnlig enhedsprogrammeringsdokumentet (SPD), som integrerer strategisk planlægning, årlig arbejdsprogrammering og ressourceplanlægning. De operationelle mål, forventede output, resultatindikatorer og den ressourcefordeling, der er knyttet til gennemførelsen af det reviderede mandat, vil blive fastsat i SPD'et. De fremskridt, der gøres med hensyn til disse mål, vil blive vurderet og rapporteret årligt gennem den konsoliderede årsberetning, hvilket gør det muligt for eksekutivrådet, Eurojusts kollegium, Kommissionen (GD JUST), Europa-Parlamentet og Rådet at overvåge gennemførelsen, effektiviteten og den operationelle effektivitet.

Overvågningen vil også bygge på etablerede mekanismer for intern kontrol og resultatstyring, herunder regelmæssig rapportering fra den administrerende direktør til eksekutivrådet om eksterne revisioner og evalueringer af agenturets aktiviteter, herunder gennemførelsen af dets interne risikostyringsprocesser. Hvor det er relevant, vil centrale resultatindikatorer og kvalitative vurderinger blive yderligere præciseret med henblik på at indfange virkningen af den styrkede operationelle støtte, som administrationen yder til de nationale kontorer, og dernæst, hvor det er relevant og måleligt, til de nationale retsmyndigheder, herunder med hensyn til koordinering af grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning, værktøjer til retligt samarbejde, digitaliseringsforanstaltninger og støtte i komplekse straffesager.

Det eksterne tilsyn vil fortsat blive sikret i overensstemmelse med den gældende finansielle og institutionelle ramme. Navnlig vil Eurojusts regnskaber og underliggende transaktioner fortsat være genstand for årlig ekstern revision ved Den Europæiske Revisionsret i overensstemmelse med den finansforordning, der finder anvendelse på decentrale agenturer. Agenturet vil også fortsat være omfattet af den årlige dechargeprocedure, som Europa-Parlamentet gennemfører efter henstilling fra Rådet. Desuden kan Kommissionen foretage evalueringer af forordningens gennemførelse og virkningsfuldhed i overensstemmelse med principperne for bedre regulering og de evalueringsbestemmelser, der er indeholdt i den retlige ramme.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Denne finansieringsoversigt omfatter en forhøjelse af bidraget til agenturet for den næste periode 2028-2034. Den vedrører sikring af tilstrækkelige ressourcer til de nye aktiviteter under det reviderede mandat, som skal gennemføres i overensstemmelse med lovgiverens og interessenternes forventninger. De finansielle og

personalemæssige ressourcer, der er nødvendige for at udføre disse opgaver, vil indgå i EU's bidrag til agenturet og i den samlede personaletildeling til agenturet under den årlige budgetprocedure. Kommissionen vil som led i sit tilsyn med decentrale enheder anvende sine respektive kontrolstrategier på disse udgifter. Dertil kommer, at Europa-Parlamentet hvert regnskabsår efter henstilling fra Rådet meddeler decharge til hvert EU-agentur for gennemførelsen af dets budget. Denne procedure gælder også for agenturet.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Gennemførelsen af Eurojusts reviderede mandat vil fortsat blive understøttet af en solid ramme for intern kontrol, der har til formål at sikre transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv risikobegrænsning. På grundlag af erfaringerne fra tidligere programmeringscykluser har agenturet identificeret og allerede forbedret en række operationelle og administrative processer, hvor kompleksitet, fragmentering af procedurer eller stigende reguleringsmæssige krav var tilbøjelige til at skabe forhøjede risici for fejl eller ineffektivitet. Der er derfor gennem årene lagt særlig vægt på at forenkle arbejdsgange, præcisere ansvarsområder og styrke kontrolmekanismer på områder, der omfatter driftsudgifter, udbud, tilskud, informationsstyring og digitale samarbejdsværktøjer.

De indførte foranstaltninger havde til formål at afhjælpe de grundlæggende årsager til tidligere identificerede risici og potentielle fejlkilder. Navnlig har agenturet arbejdet på at forenkle og standardisere finansielle og administrative procedurer, herunder gennem øget anvendelse af harmoniserede skabeloner, klarere operationel vejledning, strømlinede kontrolprocesser og øget digitalisering af arbejdsgange (herunder e-signatur). Disse foranstaltninger har reduceret risikoen for uensartet anvendelse af reglerne og forbedret transaktionernes sporbarhed og revisionsmulighed. Sideløbende hermed fortsætter Eurojust med at øge medarbejdernes bevidsthed og kapacitet til at overholde reglerne gennem målrettet uddannelse, ajourført intern vejledning og styrket koordinering mellem operationelle, retlige, finansielle og interne kontrolfunktioner.

For aktiviteter, der vurderes at indebære en iboende højere risiko på grund af deres operationelle følsomhed, kompleksitet eller finansielle virkninger, vil agenturet fortsat anvende styrkede forudgående og efterfølgende kontroller, der står i et rimeligt forhold til det identificerede risikoniveau. Dette omfatter styrkede kontrolprocedurer, risikobaseret stikprøveudtagning, styrket tilsynskontrol og målrettet overvågning af følsomme transaktioner og operationelle støtteaktiviteter. Henstillinger fra Den Interne Revisionstjeneste, øvelser vedrørende indhøstede erfaringer og resultater fra eksterne tilsynsorganer, herunder Den Europæiske Revisionsret, vil fortsat indgå i den løbende forbedring af agenturets kontrolmiljø. Disse ordninger har til formål at sikre, at den styrkede operationelle rolle, der er fastsat i den reviderede forordning, gennemføres på en finansielt forsvarlig, regelefterlevende og robust måde.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Da gennemførelsen af forordningen primært sker ved direkte forvaltning og gennem agenturets egne operationelle og administrative strukturer, forventes kontrolomkostningerne i vid udstrækning fortsat at være koncentreret på agenturniveau. Kontrolrelaterede udgifter vedrører hovedsagelig finansiell kontrol, udbud og kontraktstyring, informationssikkerhed, overholdelse af databeskyttelsesreglerne samt finansielle forudgående og efterfølgende kontrolprocedurer, der er integreret i finansielle og operationelle arbejdsgange. Skønnet over kontrolomkostningerne er baseret på eksisterende administrative og finansielle forvaltningsstrukturer og erfaringer fra tidligere gennemførelsescyklusser og årlige dechargeprocedurer.

De samlede kontrolomkostninger anses for at stå i et rimeligt forhold til den forvaltede finansielle volumen og til den specifikke risikoprofil, der er forbundet med agenturets aktiviteter. Visse kontrolfunktioner medfører nødvendigvis forholdsvis højere administrative omkostninger på grund af det følsomme operationelle miljø, som Eurojust opererer i, herunder håndtering af data om operationelt samarbejde, sikker informationsudveksling, støtte til juridisk koordinering og overholdelse af de voksende forpligtelser vedrørende cybersikkerhed og databeskyttelse. Desuden kan den relativt specialiserede karakter af agenturets aktiviteter og det begrænsede omfang af visse driftsudgiftsområder mindske mulighederne for stordriftsfordele sammenlignet med større EU-udgiftsprogrammer. Samtidig kræver ressourcebegrænsninger og fraværet af betydelig yderligere administrativ kapacitet, at agenturet følger en risikobaseret og målrettet tilgang til kontrol, hvor områder med højere iboende risiko prioriteres, samtidig med at procedurer med lavere risiko forenkles og strømlines, hvor det er muligt.

I overensstemmelse med de gældende EU-principper for intern kontrol sigter agenturet mod at holde det forventede niveau for risikoen for fejl under væsentlighedstærsklen på 2 % både ved betaling og ved afslutning. Dette mål understøttes af styrkede forudgående kontrolprocedurer, risikobaserede efterfølgende kontroller, løbende overvågningsmekanismer og regelmæssig tilsynskontrol. De forenklingsforanstaltninger, der indføres under den reviderede ramme, herunder standardiserede procedurer, øget digitalisering og klarere operationel vejledning og forvaltning, forventes yderligere at mindske sandsynligheden for fejl, der er knyttet til proceduremæssig kompleksitet eller inkonsekvent anvendelse af reglerne. Agenturets evne til at opretholde et højt niveau af kontrolsikkerhed og samtidig reagere på voksende operationelle krav afhænger dog fortsat af, at der opretholdes en passende balance mellem operationel styrkelse og et minimumsniveau for administrativ kapacitet og kontrolkapacitet. Løbende overvågning af kontrolrammens effektivitet og proportionalitet vil derfor fortsat være nødvendig i hele gennemførelsesperioden.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Eurojust vil fortsat anvende den eksisterende ramme på EU- og agenturniveau for forebyggelse, afsløring og korrektion af svig, korruption, interessekonflikter og andre uregelmæssigheder. Revisionen af forordningen ændrer ikke agenturets forpligtelser på dette område. Eurojust vil derfor opretholde et omfattende miljø for intern kontrol

og bekæmpelse af svig baseret på principperne i EU's finansforordning, den ramme for intern kontrol, der finder anvendelse på decentrale agenturer, og Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig.

Forebyggende foranstaltninger omfatter klar adskillelse af funktioner, systematisk forudgående kontrol af finansielle procedurer og udbudsprocedurer, risikobaserede kontroller, håndtering af interessekonflikter, sikre og sporbare finansielle arbejdsgange, foranstaltninger til at øge medarbejdernes bevidsthed og obligatoriske etiske forpligtelser og overholdelsesforpligtelser, der finder anvendelse på alt personale og udstationeret personale.

Agenturet vil fortsat samarbejde, hvor det er relevant, med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) inden for deres respektive kompetencer og Den Europæiske Revisionsret.

Eksisterende rapporterings-, revisions- og undersøgelsesmekanismer vil fortsat finde fuld anvendelse, herunder interne indberetningskanaler og foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere i overensstemmelse med den relevante EU-ramme. Desuden vil Eurojust fortsat regelmæssigt vurdere svigrelaterede risici inden for rammerne af sine virksomhedsmæssige risikostyringsprocesser og tilpasse afbødende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, navnlig på områder, der omfatter udbud, JIT-tilskud, informationsteknologi, eksterne kontrakter og udgifter til operationel støtte.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
2	[E.07100700]	OB	Nej	Nej	Nej	Nej

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme			Nummer		2					
GD: /			År	År	År	År	År	År	År	I ALT FFR 2028-2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Aktionsbevillinger										
Budgetpost	Forpligtelser	(1a)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalinger	(2a)	0	0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalinger	(2b)	0	0	0	0	0	0	0	0
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁶⁷										
Budgetpost		(3)								0
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b+3	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalinger	=2a+2b+3	0	0	0	0	0	0	0	0
til DG										

i mio. EUR (tre decimaler)

⁶⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

[Agentur]: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
Budgetpost: E.07100700/EU-budgetbidrag til agenturet <u>Tidligere bidragsaftaler indarbejdet i det ordinære budget</u> ⁶⁸	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	35,763
Budgetpost: E.07100700/EU-budgetbidrag til agenturet <u>Ekstra ressourcer, der anmodes om til det nye mandat</u> ⁶⁹	2,988	6,454	9,086	12,077	16,689	17,382	18,476	83,152
Samlet stigning i EU-bidraget til agenturet knyttet til det nye mandat	8,097	11,563	14,195	17,186	21,798	22,491	23,585	118,915
Budgetpost: E.07100700/EU-budgetbidrag til agenturet <u>REFERENCE SCENARIO</u> : Kommissionens forslag til FFR 2028-2034 ⁷⁰	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	506,520
Budgetpost: E.07100700/EU-budgetbidrag til agenturet I ALT	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

* Størrelsen af de bevillinger, der skal tildeles agenturet i den næste FFR, er vejledende og afhænger af aftalen om FFR. De bør integreres i agenturets tilskud på grund af den permanente karakter af de opgaver, der tildeles ved dette forslag, og vil, hvis det er relevant, blive opvejet af en tilsvarende reduktion af en relevant programramme under samme FFR-udgiftsområde. Hvis der er behov for en kompenserende reduktion, kan det også blive nødvendigt at revidere de ressourcer, der tildeles agenturet, gennem den årlige budgetprocedure.

	År	År	År	År	År	År	År	I ALT FFR 2028-2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	

⁶⁸ Indarbejdelsen af bidragsaftaler i EU-budgetbidraget til Eurojust opvejes af en tilsvarende reduktion af rammerne for de respektive programmer, hvorfra disse aftaler tidligere blev finansieret, **stigningen påvirker derfor ikke den samlede finansielle programmering.**

⁶⁹ Tallene i denne række anmodes der om **ud over den planlagte finansielle programmering.**

⁷⁰ **FFR-forslaget for 2028-2034 er angivet i 2025-priser.**

Aktionsbevillinger I ALT (herunder bidrag til decentrale agenturer)	Forpligtelser	(4)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalinger	(5)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalinger	=5+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

			År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalinger	(5)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)			0	0	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT under udgiftsområde 1-3 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalinger	=5+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	"Administrationsudgifter"
---	---	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

GD: /		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
• Menneskelige ressourcer		0	0	0	0	0	0	0	0
• Andre administrationsudgifter		0	0	0	0	0	0	0	0
I ALT GD	Bevillinger	0	0	0	0	0	0	0	0

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0	0	0	0	0	0	0	0
--	--	---	---	---	---	---	---	---	---

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4	Forpligtelser	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

3.2.8. Anslået behov for menneskelige ressourcer og anvendelse af bevillinger i et decentralt agentur

* Størrelsen af de bevillinger, der skal tildeles agenturet i den næste FFR, er vejledende og afhænger af aftalen om FFR. Det bør integreres i agenturets tilskud på grund af den permanente karakter af de opgaver, der tildeles ved dette forslag, og vil, hvis det er relevant, blive opvejet af en tilsvarende reduktion af en relevant programramme under samme FFR-udgiftsområde. Hvis der er behov for en kompenserende reduktion, kan det også blive nødvendigt at revidere de ressourcer, der tildeles agenturet, gennem den årlige budgetprocedure.

Personalebehov (i årsværk)

Tallet i parentes (+t) angiver stigningen i forhold til det foregående år, dvs. antallet af medarbejdere, der rekrutteres i det indeværende år.

Der påtænkes i alt **+87 ekstra årsværk** i løbet af den næste FFR samt stabilisering eller ansættelse af 16 årsværk ved Eurojust til gennemførelse af projekter på grundlag af bidragsaftaler.

Agentur: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Midlertidigt ansatte (AD-medarbejdere)	4 (+4)	8 (+4)	13 (+5)	19 (+6)	28 (+9)	36 (+8)	36 (+0)
Midlertidigt ansatte (AST-medarbejdere)	0 (+0)	2 (+2)	3 (+1)	4 (+1)	4 (+0)	4 (+0)	4 (+0)
Subtotal midlertidigt ansatte (AD-+AST-medarbejdere)	4 (+4)	10 (+6)	16 (+6)	23 (+7)	32 (+9)	40 (+8)	40 (+0)
Kontraktansatte	0 (+0)	4 (+4)	8 (+4)	12 (+4)	16 (+4)	20 (+4)	20 (+0)
Udstationerede nationale eksperter	0 (+0)	6 (+6)	15 (+9)	21 (+6)	25 (+4)	27 (+2)	27 (+0)
Subtotal kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter	0 (+0)	10 (+10)	23 (+13)	33 (+10)	41 (+8)	47 (+6)	47 (+0)
Personale i alt (ud over den planlagte finansielle programmering)	4 (+4)	20 (+16)	39 (+19)	56 (+17)	73 (+17)	87 (+14)	87 (+0)
Personale ansat/stabiliseret gennem ressourcer fra (tidligere) bidragsaftaler – midlertidigt ansatte (AD)	11 (+11)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)
Personale ansat/stabiliseret gennem ressourcer fra (tidligere) bidragsaftaler – kontraktansatte	5 (+5)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)
Personale ansat/stabiliseret gennem ressourcer fra (tidligere) bidragsaftaler i alt	16 (+16)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)
Personale i alt til forslaget	20 (+20)	36 (+16)	55 (+19)	72 (+17)	89 (+17)	103 (+14)	103 (+0)

<u>REFERENCE SCENARIO:</u> <i>Kommissionens forslag til FFR 2028-2034⁷¹</i>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Midlertidigt ansatte (AD-medarbejdere)	141	141	141	141	141	141	141
Midlertidigt ansatte (AST-medarbejdere)	110	110	110	110	110	110	110
Subtotal midlertidigt ansatte (AD-+AST-medarbejdere)	251	251	251	251	251	251	251
Kontraktansatte	18	18	18	18	18	18	18
Udstationerede nationale eksperter	24	24	24	24	24	24	24
Subtotal kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter	42	42	42	42	42	42	42
Personale i alt (referencescenario)	293	293	293	293	293	293	293

<u>Personale i alt (Eurojust efter revisionen)</u>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Midlertidigt ansatte (AD-medarbejdere)	156	160	165	171	180	188	188
Midlertidigt ansatte (AST-medarbejdere)	110	112	113	114	114	114	114
Subtotal midlertidigt ansatte (AD-+AST-medarbejdere)	266	272	278	285	294	302	302
Kontraktansatte	23	27	31	35	39	43	43
Udstationerede nationale eksperter	24	30	39	45	49	51	51
Subtotal kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter	47	57	70	80	88	94	94
Personale i alt (samlet)	313	329	348	365	382	396	396

⁷¹ Personalniveauet forud for den reviderede forordnings anvendelse, baseret på de godkendte stillinger for 2026. Den planlagte finansielle programmering forudsætter, at Eurojusts personaleniveau forbliver stabilt.

Bevillinger dækket af EU-budgetbidraget i mio. EUR (med tre decimaler)

Agentur: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028-2034
Afsnit 1: Personaleudgifter ud over den planlagte finansielle programmering	0,388	1,892	4,286	6,777	9,289	11,682	12,776	47,090
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter ud over den planlagte finansielle programmering	1,900	3,300	3,100	3,300	5,200	3,500	3,500	23,800
Afsnit 3: Aktionsudgifter ud over den planlagte finansielle programmering	0,700	1,262	1,700	2,000	2,200	2,200	2,200	12,262
Samlede bevillinger dækket af EU-budgettet ud over den planlagte finansielle programmering	2,988	6,454	9,086	12,077	16,689	17,382	18,476	83,152
(Tidligere) bidragsaftaler indarbejdet i det ordinære budget (Alle afsnit)	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	35,763
Kommissionens forslag til FFR 2028-2034	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	506,520
Samlede bevillinger dækket af EU-budgettet	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

Oversigt over/sammenfatning af det behov for menneskelige ressourcer og bevillinger (i mio. EUR), som forslaget/initiativet indebærer for et decentralt agentur

Agentur: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028-2034
Midlertidigt ansatte (AD+AST)	15 (+15)	21 (+6)	27 (+6)	34 (+7)	43 (+9)	51 (+8)	51 (+0)	51
Kontraktansatte	5 (+5)	9 (+4)	13 (+4)	17 (+4)	21 (+4)	25 (+4)	25 (+0)	25
Udstationerede nationale eksperter	0 (+0)	6 (+6)	15 (+9)	21 (+6)	25 (+4)	27 (+2)	27 (+0)	27

Personale i alt (krævet af forslaget, herunder personale ansat/stabiliseret gennem tidligere bidragsaftaler)	20 (+20)	36 (+16)	55 (+19)	72 (+17)	89 (+17)	103 (+14)	103 (+0)	103
Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet	8,097	11,563	14,195	17,186	21,798	22,491	23,585	118,915
Bevillinger, der dækkes af gebyrer (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Samfinansierede bevillinger (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger i alt (krævet af forslaget)	8,097	11,563	14,195	17,186	21,798	22,491	23,585	118,915

3.2.9. Oversigt over de bidragsaftaler, der er integreret i budgettet

Eurojust modtager finansiering gennem følgende bidragsaftaler:

Projekt	Varighed	Budget i perioden (mio.)	FTE/år	Modpart	Projektets formål
EuroMed Justice-projektet	4 år	6 000 000 EUR (ca. 1,5 mio. pr. år)	6,5	Europa-Kommissionen – GD for Mellemøsten, Nordafrika og Golfen	Projektet har til formål at styrke det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne og de sydlige partnerlande (Algeriet, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Palæstina og Tunesien).
SIRIUS-projektet	3 år	1 475 622 EUR (ca. 0,492 mio. pr. år)	4	Europa-Kommissionens Tjeneste for Udenrigspolitiske Instrumenter	Projektet har til formål at forbedre den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale ved at stille viden og værktøjer til rådighed for offentlige myndigheder og lette deres samarbejde med tjenesteudbydere overalt i verden.
WB CRIM JUST-projektet	4 år	6 000 000 EUR (ca. 1,5 mio. pr. år)	5	Europa-Kommissionen – GD ENEST	Projektet har til formål at støtte det operationelle samarbejde, herunder gennem JIT'er, mellem landene på Vestbalkan og mellem disse lande og EU-medlemsstaterne. <u>Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2025) 4066 final af 24. juni 2025 finansierede Kommissionen en treårig fase II</u>

					<u>af projektet med start den 1. januar 2027 og med et budget på 6 mio. EUR til Vestbalkan og 3 mio. EUR til Det Østlige Partnerskab.</u>
ICPA	13 måneder	5 000 000 EUR (ca. 4,617 mio. pr. år)	12	Europa- Kommissionen – GD ENEST	Centret har til formål at styrke den internationale indsats for retligt samarbejde for at sikre, at der placeres et ansvar for aggressionsforbrydelsen mod Ukraine.
IMPNA	4 år	3 000 000 EUR (ca. 0,750 mio. pr. år)	3	Europa- Kommissionen – GD INTPA	Projektet har til formål at bidrage til indsatsen for retfærdighed og ansvarliggørelse i forbindelse med de alvorligste internationale forbrydelser ved at styrke samarbejdet mellem civilsamfundsorganisationer og nationale myndigheder, der efterforsker og retsforfølger de alvorligste internationale forbrydelser i både EU-lande og lande uden for EU.

De opgaver, der udføres i henhold til bidragsaftalerne vedrørende følgende projekter, er blevet en fast del af agenturets mandat. Fra det år, hvor den reviderede forordning finder anvendelse, integreres den finansiering, der i øjeblikket modtages gennem disse bidragsaftaler, i Eurojusts budget. Den tilsvarende forhøjelse af EU's bidrag til Eurojust til disse aktiviteter modsvares af en tilsvarende reduktion i finansieringsrammerne for de respektive programmer. Som følge heraf forbliver den samlede finansielle programmering uændret.

De ressourcer og den bemanning, der er sammenfattet nedenfor, er medtaget i tabellerne ovenfor, som angiver EU's bidrag til det decentrale agentur.

<u>Projekt/årligt budget</u>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028- 2034
SIRIUS-projektet	0,492	0,492	0,492	0,492	0,492	0,492	0,492	3,444
ICPA	4,617	4,617	4,617	4,617	4,617	4,617	4,617	32,319
Bidrag i alt	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	35,763

<u>Projekt/personale</u>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028- 2034
SIRIUS-projektet	4	4	4	4	4	4	4	4
ICPA	12	12	12	12	12	12	12	12

Personale i alt (midlertidigt ansatte + kontraktansatte)	16	16	16	16	16	16	16	16
---	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

EuroMed Justice-projektet, WB CRIM JUST-projektet og IMPNA-projektet, som er etableret på ad hoc-basis og kræver udførelse af opgaver uden for Eurojusts mandat, vil fortsat blive gennemført på grundlag af bidragsaftaler.